

ESMASPÄEV, 18. VEEBRUAR 2008

ISTUNGIT JUHATAB: HANS-GERT P TTERING

President

(Istung algas kell 17.)

1. Istungjärgu jätkamine

President. Kuulutan taasavatuks Euroopa Parlamendi istungi, mis peatati neljapäeval, 31. jaanuaril 2008.

2. Presidentuuri avaldus

President. - Daamid ja härrad, eile kuulutas Kosovo parlament välja Kosovo iseseisvuse. Seda otsust oli oodatud ning see peegeldab Kosovo kodanike tahet võtta rahulikult enda kätte oma poliitiline saatuse ja oma sõltumatuse institutsiooniline kujundamine.

Umbes aasta tagasi kiitis Euroopa Parlament Ahtisaari raporti tagajärjel heaks Kosovo kontrollitud suveräänsuse. Läbirääkimised Belgradi ja Priština vahel olid ülimalt keerulised ega viinud kahjuks lahenduseni, mis oleks olnud kõigile osavõtjatele poliitiliselt vastuvõetav. Nagu poliitikas tihti juhtub, ei leitud võlusuuna. Sellise olukorra tekkimises oli oma osa lähiajaloo raskel koormal. Siiski ei ole Kosovo juhtum pretsedent. Kosovo seisund RO protektoraadina on ainukordne ja eriline juhtum, mida ei saa võrrelda muude juhtumitega.

Tahaksin pöörduda kõigi asjaosaliste poole ning paluda neil jääda mõistlikeks ja rahulikeks. Olen kindel, et kõik Kosovo elanikud – serblased ja kosovolased – soovivad saavutada oma piirkonna stabiilsuse ja õitsengu. Tõepoolest, see on Euroopa Liidu ja Euroopa Parlamendi esmane eesmärk. Meie ülesanne ja kohustus on julgustada Kosovo poliitilisi liidreid võtma vastutust ja looma demokraatlikke poliitilisi institutsioone, mis austaksid kõigi kodanike õigusi ja vabadusi mitmerahvuselises Kosovos, kus elatakse heanaaberlikes suhetes oma naabritega.

Sellega seoses tervitan ma ka nõukogu otsust välja saata EULEXi Kosovo missioon, mida juhib Yves de Kermabon. Missiooni ülesandeks on kosovolastele politsei ja õigusriigi valdkonnas abi andmine, et tagada sujuv üleminek.

Ma tervitan ka Pieter Feithi ametissenimetamist ELi eriesindajaks Kosovosse. See näitab Euroopa Liidu selget ja otsustavat pühendumist ning meie tahet teha midagi asjalikku Balkani püsiva stabiilsuse heaks.

Ma usun, et otsus, mis langetati täna pärastlõunal üldasjade nõukogu koosolekul, on läbimõeldud. Lääne-Balkani riikidel on euroopalikud väljavaated. Nende ühinemine pole võimalik lähimas tulevikus, kuid igal juhul neist riikidest on oma võimalus. Seda silmas pidades peaksime Euroopa integratsiooni vaatepunktist lähtudes aitama inimestel Serbias ja Kosovos üle saada oma erisustest, nagu on juba juhtunud Euroopa teistes osades. Kolmapäevaks kavandatud arutelu on esmane võimalus seda teha.

3. Eelmise istungi protokollide kinnitamine (vt protokoll)

4. Euroopa Parlamendi liikme mandaadi kehtivuse vaidlustamine (vt protokoll)

5. Parlamendiliikme puutumatus kaitsmise taotlus (vt protokoll)

6. Parlamendi komisjonide ja delegatsioonide koosseis (vt protokoll)

7. Kliimamuutuste ajutine komisjon (volituste pikendamine) (vt protokoll)

8. Vastuvõetud tekstide parandused (vt protokoll)

9. Kaasotsustamismenetlusel vastu võetud aktide allkirjastamine (vt protokoll)

10. Võimalikud võimuliialdused Euroopa Liidu suurtes supermarketites (kirjalik deklaratsioon) (vt protokoll)

11. Nõukogu edastatud kokkulepete tekstid (vt protokoll)

12. Kehtetud kirjalikud deklaratsioonid (vt protokoll)

13. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

14. Suuliselt vastatavad küsimused ja kirjalikud deklaratsioonid (vt protokoll)

15. Petitsioonid (vt protokoll)

16. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

17. Parlamendi resolutsioonide vastuvõtmisele järgnev tegevus (vt protokoll)

18. Istungi läbiviimise kord

President. - Käesoleva osaistungjärgu päevakorra eelnõu lõppversioon, mis koostati esimeeste konverentsi koosolekul neljapäeval, 14. veebruaril 2008 lähtuvalt kodukorra artiklitest 130 ja 131, on laiali jagatud. On tehtud ettepanek järgmisteks muudatusteks:

Esmaspäev/teisipäev:

Muudatusettepanekuid ei ole.

Kolmapäev:

Fraktsioon IND/DEM on esitanud taotluse lükata edasi järgmisele osaistungjärgule hääletus seoses hr Corbetti ja hr Méndez de Vigo poolt Lissaboni lepingu kohta esitatud raportiga (A6-0013/2008).

Jens-Peter Bonde, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – Hr president, teie ülesanne on luua sellele parlamendile hea maine Euroopaga seotud küsimuste tõsiseltvõetava kontrollijana. Seetõttu tahaksin paluda, et määraksite lepingu üle hääletamiseks uue kuupäeva.

Raportis tehtavate muudatuste lõpptähtaeg sätestati enne, kui saime komisjonilt lepingu. Me pole ikka veel saanud konsolideeritud versiooni, mida te lubasite. See on põhiseaduskomisjonis vastu võetud otsusega vastuolus.

Hakkasin eri konsolideeritud versioonide põhjal küsimusi esitama ning olen juba leidnud tõlgetes eksitavaid vigu.

29 aasta jooksul on teil ja minul olnud lahkarvamusi põhiseaduslikes küsimustes, välja arvatud läbipaistvus. Meie lahkarvamustega on alati tegeldud kõige tõsisemal moel pärast asjakohast kontrolli põhiseaduskomisjonis.

Ma võitlen selle eest, et õiguspädevus antaks mittevõlvalt komisjonilt üle sellele otsevalitavale parlamendile. Ma olen teinud ettepaneku, et ükski ELi õigusakt ei läheks läbi ilma Euroopa Parlamendi heakskiiduta. Kuidas saame me kaitsta seda Euroopa Parlamendile esitatud raportit, kui te lõpetate meie otsuste tegemise protsessi enne, kui keegi siin täiskogul oleks lugenud lepingu lugemiskõlblikku versiooni?

Viimane seda lepingut käsitletud valitsustevaheline konverents on näide kõige salastevamatest läbirääkimistest, mida me eales näinud oleme. Ma palun tungivalt, et arutelu peetaks kolmapäeval, aga hääletus lükataks edasi, nõnda et kõik Euroopa kodanikud saaksid meid tõsiseltvõetavaks parlamendiks pidada.

Me pole osa täidesaatvast võimust. Me esindame hääletajaid.

Richard Corbett, raportöör. – Hr president, me hääletame mitte konsolideeritud lepingu, vaid Lissaboni lepingu üle. See avaldati Euroopa Liidu Teatajas 17. detsembril 2007. Mul on see olemas. Meil kõigil on see olemas.

Mööndavasti on see tekst, mis muudab kehtivaid lepinguid, ning sellega töötamiseks tuleb teil vaadata nii Lissaboni lepinguga tehtavaid muudatusi kui ka esialgseid lepinguid. Ent see on täpselt see, mille eest meile kui valitud esindajatele makstakse: vaadata üksikasju ning võtta vaevaks võrrelda tekste omavahel ja mõista, milliseid muudatusi on tehtud.

Tõsi küll, oleks muidugi hõlpsam lugeda konsolideeritud lepingut, mis näitaks, kuidas lepingud hakkavad välja nägema, kui see leping on ratifitseeritud – ma ütlen „kui” see on ratifitseeritud, sest olen kindel, et see ratifitseeritakse niikuinii – ja mille kohta kodanikud arvaksid, et seda on palju hõlpsam lugeda.

Siiski – peaaegu kõigil meie riiklikel valitsustel on juba olemas selle lepingu trükitud versioonid nende oma keeles. Mul on siin konsolideeritud lepingute niisugune ingliskeelne versioon, nagu need hakkavad välja nägema siis, kui Lissaboni leping on kord vastu võetud. Peale selle saan ma aru, et üks esimesi valitsusi, kes konsolideeritud versiooni avaldas, oli Taani valitsus – taani keeles. Niisiis olen ma kindel, et hr Bondel ei teki raskusi lepingu lugemiskõlblike konsolideeritud versioonide leidmisega, mis oleksid talle abiks tema töös põhiseaduskomisjonis.

(Aplaus)

Hannes Swoboda, fraktsiooni PSE nimel. – (DE) Hr president, ma teen lühidalt. Pean ütlema, et olen üpris imestunud, miks on siin nädalaid ja kuid kestnud selline aktiivne, massiivne ning osalt ka agressiivne vastuseis lepingule, kui selle vastu võitlejad isegi ei tea, millisest lepingust me räägime.

(Aplaus)

Hr Corbett tõstis esile ülimalt olulise punkti: me ei räägi konsolideeritud lepingust, me räägime reformilepingu sisust. On esitatud erinevaid arvamusi. Demokraatia puhul on see täiesti normaalne; kahtlemata on see väga tore, et arvamused on erinevad ja tekib elav arutelu. Siiski peaksid kõik ka teiste arvamusi tähele panema ja võimaldama hääletuse läbiviimist.

Oleme nädalate ja kuude kaupa väga siiralt selle lepingu üle arutlenud, nüüd on aeg selgelt välja näidata, kas me oleme selle poolt või vastu. Emotsioonipursked ja katsed teiste kõnelemist takistada, mille tunnistajateks me siin oleme olnud, võivad avalikkusele vale sõnumi saata. Palun laske täiskogu enamusel juba sel nädalal otsustada, kas nad on lepingu poolt või vastu. See just ongi demokraatia.

(Aplaus)

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). – Hr president, vastuseks hr Corbettile, kes väidab, et konsolideeritud versioon on taani keeles kättesaadav, võin ma kinnitada, et on olemas küll 2007. aasta oktoobri eelnõul põhinev versioon, kuid veel ei ole olemas konsolideeritud versiooni, mis põhineks Lissabonis 13. detsembril 2007. aastal heaks kiidetud ettepanekutel. Selles on 7000 sõna rohkem ja mulle meeldiks, kui hr Swoboda – kes näib olevat asjatundja – seletaks lühidalt, mis on nende 7000 uue sõna sisu.

(Naer)

(Parlament lükkas taotluse nimelise hääletamise teel tagasi)

Neljapäev:

Muudatusettepanekuid ei ole.

(Seega võetakse päevakord vastu)

19. heminutilised sõnavõttud (kodukorra artikkel 144)

President. - Nüüd läheme üheminutiliste kõnede juurde tähtsate poliitiliste küsimuste kohta.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Hr president, pole saladuseks, et biokütuste suhtes esitatud eesmärgiks on kehtestatud 10% taastuvatest energiaallikatest.

Mul on tunne, et energeetika-, keskkonna-, tööstuse ja põllumajanduse volinikul on erinevad seisukohad. Aja kokkuhoiu huvides ei hakka ma isiklikele sidemetele viitama. Sellest hoolimata küsiks, kuidas saab nii olla, et neljal volinikul on neli erinevat seisukohta?

Millise sõnumi, hr president, daamid ja härrad, saan ma viia Kreeka põllumajandusettevõtjatele, kes pärast suhkru ühise turukorralduse ümberkorraldamist on juba asendanud või kavatsevad asendada oma viljakasvatuse esimese põlvkonna biokütuste tootmisega?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – (RO) Peagi algavaks festivaliks, mille Euroopa Parlament on korraldanud kultuuridevahelise dialoogi ühe osana, paluti igal riigil teha vastavasisuline film. Olen aru saanud, et Rumeenia esialgset ettepanekut ei aktsepteeritud põhjusel, et see ei vastanud teemale, ent tootel, mis selle asendas, nimelt filmil *California Dreaming*, oli veel rohkem vajakajäämisi.

Esiteks, vaatamata esilinastusele Cannes'is, vastab see veel vähem teemale, müstifitseerib reaalsust ja moonutab kujutlust mu kodumaast. Kui kõik muud filmid edastavad kultuuridevahelist dialoogi isiklikul, inimlikul tasandil, siis film *California Dreaming* esitab väljamõeldud loo Rumeeniast läbi sõitnud Ameerika transpordist, mille peatamine kohalike ametivõimude poolt lõppeb kodusõjaga.

Veel enam, seda filmi ilmestab siivutu keelekasutus ning varjatud seksi- ja vägivaldastseenid, mis oli festivalil ainukordne juhus. Ma ei arva, et kõik see tuleks kultuuridevahelisele dialoogile kasuks. Ent suurim vajakajäämine on see, et nähtavasti pole see film valitud mitte Rumeenia osapoole, vaid Euroopa Parlamendi ametnike poolt.

Kui see on nii, siis on olukord tõsine, sest sel juhul on teatavat apoliitilist kontseptsiooni, nagu näiteks kultuuridevahelist dialoogi, salapärasel põhjusel politiseeritud, kahjustades sellega ühe Euroopa Liidu liikmesriigi mainet. Sellest lähtuvalt palun ma Euroopa Parlamendil kõnealust põhjust uurida.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Hr president, läbipaistvus peaks olema ELi institutsioonide üks nurgakivi: selle parlamendi jaoks samuti ja veel enam Euroopa Komisjoni jaoks, kus vanemametnikel on tohtu võim, kuid peaaegu igasugune poliitiline kontroll nende üle puudub.

Seetõttu tahaksin ma siin täiskogul avalikult hukka mõista komisjoni tava vastata meie poliitiliste otsuste mehhanismide kaudu, mis dokumentide analüüsimise osas sarnanevad poliitbüroo või Kremli aegadele. Viitan näiteks, kuigi see pole ainus näide, 13. detsembri 2007. aasta istungi protokollil alajaotusele „Parlamendi resolutsioonide põhjal võetud meetmed“, milles on öeldud, et komisjoni teatist Euroopa Parlamendi resolutsioonide põhjal võetud meetmete kohta on levitatud.

See tekst, hr president, on avaldatud inglise ja prantsuse keeles, mitte kõigis ühenduse ametlikes keeltes (SP/207/5401); sekretäride ja teiste meie maja ametnike abil võttis mul veebisaidilt otsimine aega kolm nädalat. Läbipaistvuseta ei saa olla demokraatiat; see, mida me siin näeme, on komisjoni avalduste silmakirjalikkus, kes kinnitab, et on parlamendiga konsulteerinud ning pärast seda matab oma dokumendid ja vastused veebisaidile, ilma neid mingil moel avalikustamata.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Hr president, arutelu geneetiliselt muundatud organismide üle on viimaste nädalate jooksul jälle päevakorda tõusnud. Poola põllumajandusettevõtjad võiksid toodangu maksimumust alandada GMOde kasutuselevõtmisega, kuid nad ei soovi seda teha. Seda sellepärast, et nad tahavad kaitsta Euroopa tarbijaid ning tagada, et Poola põllumajandustooted jääksid endiselt nii tervislikeks kui ka maitsvateks.

nnetuseks on Poola põllumajandusettevõtjad siiski seotud Euroopa Liidu õigusnormidega. Iga Euroopa Liidu liikmesriik peaks olema suuteline ise otsustama, kas tuua geneetiliselt muundatud organismid oma territooriumile või mitte. Kuna Euroopa maksimumsajad teevad niigi juba olulisi jõupingutusi põllumajanduse toetamiseks, võiksid põllumajandustooted olla vähemalt tervislikud ja meeldivad süüa ega tohiks sisaldada mingeid üllatusi.

Claude Turmes (Verts/ALE). – Hr president, käesoleva nädala kolmapäeval hakkab parlament arutama Lissaboni lepingut ning kodanikud hakkavad täiskogu jälgima seoses nende institutsiooniliste küsimustega. Kuid kodanikud tahaksid isegi veel rohkem näha, kuidas Euroopa institutsioonid tegelevad Euroopa poliitiliste otsuste langetamise praktiliste küsimustega. Tähtsaimate küsimuste hulka kuuluvad läbipaistvus ja lobitöö.

ELi komisjonile anti kolm aastat tagasi head nõu käivitada niinimetatud läbipaistvuse algatus, kuid nüüd me kuuleme, et komisjon tahab esitada registri, milles poleks ühegi lobitöötaja nime ega muud olulisemat teavet selle kohta, kui palju raha on lobitöö peale kulutatud.

Ma hoiatan komisjoni presidenti hr Barrosot ning samuti hoiatan ma hr Kallast, et nad ei hävitaks usaldust, mis neil on Euroopas seoses läbipaistvuse algatusega, vaid tuleksid välja mõtteka registriga.

Kodanikud seda just vajavadki, et saaksid uskuda ausasse poliitilisse tegevusse ja otsuste langetamise Brüsselis.

Daniel Strož (GUE/NGL). – (CS) Tegelikult kavatsesin ma sõna võtta hoopis teises küsimuses. Siiski sunnivad asjaolud mind arvamust avaldama eriti tähtsal teemal – Kosovo iseseisvuse väljakuulutamine Albaania separatistide poolt.

Ma olen veendunud, et sellisel arengul, mis on vastuolus rahvusvahelise õigusega, on traagilised tagajärjed ja vastukajad kogu Euroopas. On eriti traagiline, et EL kavatseb heaks kiita selle separatistlikku akti, mis on läbi viidud Serbia, juba varemgi raskelt proovile pandud iseseisva riigi kulul. See on põhimõtteliselt vastuvõetamatu.

Kogu selle separatistliku akti stsenaarium meenutab mulle elavalt sündmusi, mis leidsid 1938. aastal aset mu oma kodumaal Tšehhoslovakkias. Sel ajal saksa natsionalistide poolt toime pandud ja toleaegete Lääne võimude poolt toetatud separatistlikule aktile järgnes ajaloo kõige hirmsam sõda. On hästi teada, et ajalugu kordab ennast kas farsi või tragöödiana.

Me ei tohi lasta tekkida kummalgi neist olukordadest. Ma kutsun Euroopa Parlamenti üles vastu astuma separatistlikule aktile ja eitama Serbia iseseisvust.

Slavi Binev (NI). – (BG) Hr president, kallid kolleegid, ma võtan sõna, ajendatuna tohutust sotsiaalsest, majanduslikust, keskkonna- ja moraalsest probleemist, mis on nõrgendanud Bulgaaria ühiskonda nüüd juba 18 aastat. Selle asemel et saada lahendatud, jätkab see kasvamist nagu ettearvamatute tagajärgedega pahaloomuline kasvaja.

Ma räägin Kremikovtzi metallurgiatööstusest, millel pidi olema strateegiline tähtsus Bulgaaria majanduses. nnetuseks on see viimase viieteistkümne aasta jooksul, selle asemel et tulu tuua riigikassale, muutunud vähkkasvajaks tervele ühiskonnale. Seda on kasutatud teatavate maffiarühmituste erahuvides ning allikana, millest täita erakondade varalaekaid. Ning kõik see on jätkunud rea eri valitsuste kaitse all, kaasa arvatud ka ametisolev valitsus.

Eriti paneb muretsema see, et Kremikovtzi praegune kriisilukord, mis reaalselt ähvardab ettevõtte sulgemise ning kümne tuhande töölise ja nende perekondade elatiseta jätmisega, on niisuguste inimeste tegevuse otsene tagajärg, kes on seotud nii kriminaalse allmaailma kui ka tippjuhtidega.

Need on endine riigipea Valentin Zakhariiev, endine peaprokurör Nikola Filchev ja endine politsei eriteenistuste („barettide”) juht Filko Slavov. Nende nimed on seotud mitte ainult Kremikovtzi majandamisega, vaid ka Bulgaaria demokratiseerimise tumedamate külgedega, sealhulgas sõjaväeprokuröri Nikolay Kolevi mõrvaga.

Nagu selgub, nautisid need inimesed ning naudivad jätkuvalt kohtunike ja valitsuse kaitset. Nad tunnevad ennast jätkuvalt väljaspool seadust seisvatena. Ma olen kindel, et liikmesriigil on kujuteldamatu...

(President peatab kõneleja)

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Hr president, kallid kolleegid, veebruari alguses avaldas Euroopa Komisjon vahearuannde kohtureformi arengu kohta Rumeenias. Käesoleva aasta lõpparuanne on ette valmistatud juuniks ning selle põhjal otsustatakse, kas kaitseklauslit kohaldada või mitte. Ma usun, et seda ei kohaldata, kuna mahajäämuse pärast kriitika osaliseks saanud institutsioonid suudavad selle perioodi jooksul lahendada oma probleemid neljas kontrollitud valdkonnas.

Kaitseklausli jõustamine tähendaks kohtukorralduse mittetunnustamist liikmesriikides, mis kahjustaks kodanikke ja menetluse pooli, keda ei saa süüdistada asjaolus, et asjakohased institutsioonid, valitsus ja parlament ei ole suutnud oma kohustusi nõuetekohaselt täita. Kaitseklausli jõustamist ei tohiks pidada suunatuks Rumeenia kodanike vastu, kuna see on normaalne nende suhtes, kes on süüdi oma kohustuste mittetäitmisel selle eest vastutamisel, ja mitte Rumeenia kodanike suhtes.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Hr president, 13. veebruaril esitas Austraalia peaminister Kevin Rudd Austraalia valitsuse nimel ametliku vabanduse Austraalia aborigeenide häbitava kohtlemise pärast kahe sajandi jooksul. See tegu kõneleb ise enda eest ning on eriti päevakajaline meie jaoks siin Euroopas.

Rohkem kui 60 aastat pärast traagilisi sündmusi, mis toimusid II Maailmasõja ajal ja pärast seda, on Euroopas riik, kust kolm miljonit inimest – teie rahvas, hr president – on saadetud pagendusse ning kus veel pool

miljonit kodanikku on jäetud ilma nende kodakondsusest, inimõigustest ja omandusest. Siiani pole nende ees vabandatud.

Euroopa on rajatud mitte natsionalismile ja vastastamisele, vaid vabandustele ja andestamisele, leppimispoliitikale. Selle asemel, et keskenduda kollektiivsele süüle ja patuoina otsimisele, oleks hea, kui Euroopa ja kõigi ELi liikmesriikide juhid lähtuksid kohustusest tingimusetult kinni pidada Euroopa põhiväärtustest, üksteist austada, vabandada ning kaitsta inimõigusi ja vähemuste õigusi. Täna teid väga.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Hr president, järgmisel pühapäeval, 24. veebruaril, tähistavad eestlased oma iseseisva riikluse sünni 90. aastapäeva. Vaatamata sellele, et Eesti on suhteliselt noor riik, on ta olnud osa Euroopa kultuuripärandist ja ühiseväärtustest juba 13. sajandist saadik. Siiski on iseseisvuse väljakuulutamise möödunud 90 aastat eriliseks tunnusjooneks – mis on meil ühine meie naabrite lätlaste ja leedulastega – see, et oleme välismaise okupatsiooni tõttu saanud nautida oma vabadust kõigest 39 aastat. Seetõttu tahaksin ma meelde tuletada üht tähtsat asjaolu: täpselt 25 aastat tagasi reageeris Euroopa Parlament esimese Euroopa institutsioonina üleskutsele, mille olid saatnud 45 Leedu, Läti ja Eesti vabadusvõitlejat, ning võttis vastu resolutsiooni toetada kolme okupeeritud Balti riigi iseseisvuse taastamise ideed. Tahaksin tänada kõiki endisi ja praegusi Euroopa Parlamendi liikmeid, kes vapralt väljendasid solidaarsust kolme Balti rahvaga.

Neena Gill (PSE). – Hr president, seoses Pekingi olümpiamängudega on rahvusvahelise üldsuse tähelepanu koondunud inimõiguste rikkumisele Hiinas. Siiski ei tohi me unustada, et teised liigid, eelkõige tiigrid, kannatavad samuti. Nende arvukus on langenud peamiselt Hiinast tuleva tohutu nõudmise tõttu tiigritega seotud toodete järele.

Tulevikus kangastuva tiigrite väljasuremise põhjus on nende ebaseaduslik salaküttimine Indias. Reservaatides on isegi valvureid maha lastud, et tiigritele ligi pääseda. Seejärel on loomad ebaseaduslikult üle piiri Hiinasse transporditud. Hinnanguliselt tapetakse iga päev üks tiiger. Sellise tempo juures on tiigrid viie aasta pärast niisama hästi kui välja surnud.

Ma tervitan eelmise nädala uudist, et India valitsus kavatab luua kaheksa uut reservaati, et kaitsta oma tiigrite kahanevat populatsiooni. Siiski võtab uute reservaatide loomine aega viis aastat, aga viimase viie aasta jooksul on tiigrite populatsioon juba vähenenud üle 50%. Seega, kui Euroopa Liit ja rahvusvaheline üldsus ei võta kiiresti meetmeid nõudluse ohjeldamiseks ning ebaseadusliku salaküttimise ja väljaveo takistamiseks, samuti Hiina suhtumise muutmiseks tiigritega seotud toodetesse, saavad uued reservaadid valmis liiga hilja.

Lõpetuseks loodan, et toetate mind tiigrikaitse teabepäeval.

(President katkestab kõneleja)

Viktória Mohácsi (ALDE). – (HU) Täna, hr president. Daamid ja härrad, Silvio Berlusconi eelmisel nädalal tehtud häbitud rassistlikud märkused, millega ta üles kutsus nulltolerantsile romide, ebaseaduslike sisseträäkijate ja kurjategijate suhtes, on šokeerivad ja vastuvõetamatud.

Eilses avalduses rääkis Francesco Storace, kes kõneleb Itaalia pealinna linnapea nimel, Rooma denomadiseerimisest, tehes sellega selgeks, et romidele igaveses linnas kohta ei ole. Kas sellised avaldused saavad aset leida kõigest 18 tundi pärast seda, kui Euroopa Parlament on vastu võtnud resolutsiooni romisid käsitleva Euroopa strateegia kohta?

Tahaksin paluda mu Itaaliast pärit kaasliikmetel seletada nende kolleegidele kodus, miks me seda resolutsiooni toetasime, milliseid ühiselt sõnastatud eesmärke see sisaldab ning mispärast on mustlaste ahistamine 21. sajandil vastuvõetamatu. Avalikule kirjale, mille ma avaldasin seoses nende romide vastaste avaldustega, andsid allkirja ühtekokku 72 romide valitsusvälist organisatsiooni, neist 33 Itaalias, 12 Ungaris, 9 Makedoonias, 4 Rumeenias, 3 Türgis, 2 Moldovas, 5 Bulgaarias ja 2 Prantsusmaal. Täna teid.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Hr president, täna on Minskis jälle vahistatud Valgevene opositsiooniliider Aleksandr Milinkevitš. Hr Milinkevitš on Sahharovi preemia laureaat. Euroopa Parlament andis talle selle autasu 2006. aastal. Samuti on kinni peetud Olga Kazulin. Ta on hr Lukašenko peamise oponendi Aleksandr Kazulini abikaasa.

Hr Milinkevitš võttis osa demonstratsioonist, mille korraldasid eraettevõtjad, kelle tegevusvabadust on piiratud uute sätetega, millega suurendatakse nende maksukoormust ja piiratakse vabadust töötajaid palgata. See polnud esimene demonstratsioon, millega see sotsiaalne rühm on oma rahulolematust väljendanud. Rongkäigu korraldajad peeti samuti kinni ning kuulati üle koos hr Milinkevitši ja pr Kazuliniga, kes ei olnud rongkäigust osa võtnud. Kui mitu korda on Euroopa tegevusetult pealt vaadanud, kuidas üks tema enda

laureaatidest vahistatakse? Kui mitu korda on inimõigusi karistamatult rikutud otse Euroopa Liidu idapiiri taga?

Urszula Gacek (PPE-DE). Hr president, eelmisel nädalal avaldas Poola ajakirjandus loo Karolinast, noorest tütarlapsest, kelle elu hävitas ta endine poiss-sõber. Tütarlapse teadmata ja tema nõusolekuta filmis noormees nende ühiseid intiimkogemusi ning pärast nende suhte lõppu avaldas need salvestused Internetis. Karolina perekond ja sõbrad said pornograafilist materjali sisaldavaid elektronkirju. Kuna Karolina pole alaealine, siis Poola seadused teda ei kaitse ning nende tegude sooritaja jääb karistamata. Poola ametiasutused on kohustunud seadusi esimesel võimalusel muutma, et oleks võimalik kaitsta isikuid, kelle eraelu ja väärkustunnet on sel kombel rikutud. Ometi ulatub Internet üle riigipiiride ning puudub ühine liidu seadusandlus, mis võimaldaks potentsiaalseid pahategijaid takistada ja karistada neid, kes sedasorti tegusid teevad.

Ma pöördun komisjoni ja liikmesriikide poole taotlusega võidelda sellise käitumise vastu, mida saab iseloomustada kui vägistamist Interneti kaudu.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Hr president, daamid ja härrad, liiga paljud loomade varjupaigad Euroopas teenivad põhiliselt ainult üht eesmärki – ja see on hulkuvate kasside ja koerte kõrvaldamine. Iseenesest kõlab see julmalt, kuid tõeline julmus ilmneb üksnes selleks otstarbeks kasutatavates meetodites, mis hõlmavad kõikvõimalikke barbaarsuse vorme alates mürgitamisest kuni surnuks näljutamiseni või peksmiseni. Selle tegevuse halvim külg on aga see, et need julmad teod ei toimu kusagil kaugetes võõrastes maades; ei, nagu Austria pühendunud aktivistid mulle on rääkinud, toimuvad need otse meie nina all. Näiteks tulid alles hiljuti ilmsiks julmuse juhtumid loomade vastu Tšehhi Vabariigis.

Muret teeb ka komisjoni lühike ja kahetsusväärne seisukohavõtt, et koduloomade kaitse jääb endiselt liikmesriikide pädevusse. Näib, et komisjon tegutseb väga tihti siis, kui pole tarvis, ja kaugelt liiga vähe siis, kui oleks tarvis. Selline olukord peab muutuma, sest riiklik pädevus ei tähenda seda, et EL peaks end mõnest küsimusest täielikult distantseerima.

Seetõttu pöördun ma kõigi liikmete poole taotlusega mitte summutada nende oma koduriigis asuvate loomade tapmiskeskuste küsimust, seda lihtsalt maha vaikides. Samuti kutsun ma komisjoni ja nõukogu üles neid julmi tegusid hukka mõistma.

Toomas Savi (ALDE). – Hr president, ma olen tõsiselt mures eksiarvamuse pärast, mida mu kolleeg Sahra Wagenknecht levitas intervjuus Vene uudisteagentuurile Regnum käesoleva aasta 7. veebruaril. Seoses pronksiöö ja sellele järgnenud kohtuprotsessidega Eestis süüdistas ta Eesti valitsust inimõiguste rikkumises ning Euroopa Liitu selle vaikivas varjamises.

Kinnitan teile, et praegu toimuvad kohtuprotsessid inimeste üle, keda süüdistatakse rahutuste korraldamises, viiakse läbi õigusnormide kohaselt ja inimõigusi austades. Tahaksin ka meenutada oma kolleegidele, et riigi üks otstarve on valvata eraomandi puutumatumust.

Eelmisel aastal Tallinnas toimunud rüüstamistel polnud midagi tegemist sõnavabadusega või demonstratsioonide korraldamise õigusega. Pandi toime kuritegusid ning see oligi põhjus, miks riik pidi sekkuma. Kuritegevuse õigustamine ei õilista poliitikut, aga õnneks ei saa öelda, et kõik vasakpoolsed poliitikud Sahra Wagenknechti vaateid jagaksid.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Hr president, eile kuulutas Kosovo parlament välja iseseisvuse. Sellega kaotas Serbia teist korda ajaloo jooksul oma rahvuse hälli. Meenutaksin täiskogule, et esimest korda haarasid türklased selle provintsi Serbialt keskajal. Euroopa Liidu liikmesriikide ja meie enda vaikimise taustal kannatab Serbia käesoleval ajal taas kord selle territooriumi kaotuse tõttu, mis talle nii kallis on. Daamid ja härrad, Kosovo iseseisvusdeklaratsioon kujutab endast piiride ja riikide terviklikkuse puutumatumust kaitsva rahvusvahelise õiguse rikkumist. Kosovo iseseisvusdeklaratsioon tähendab ka Pandora laeka avamist, sest see soosib äärmuslust ja natsionalismi ning võib õhutada igat sorti äärmuslust nii Euroopas kui ka sellest väljaspool. Peame muude asjade kõrval tegelema juba samasuguste taotlustega Osseetias, Mägi-Karabahhis ja Baskimaal. See on väga ebamõistlik liikumine, eriti ühe asjaomase liikmesriigi, nimelt Küprose suhtes. Kuidas peaks see riik vastama? Küpros püüdleb taasühinemise poole, samas kui meie toetame separatistlikku liikumist. Me ei peaks tunnustama Kosovo iseseisvust, sest see kujutab ohtu Euroopa julgeolekule ja eelkõige Serbia sisejulgeolekule.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Hr president, märtsi algul toimuvad Venemaal presidendivalimised, kuid on vähe märke sellest, et nende tulemus võiks olla positiivne. Mis on toimunud selle valimisvõitluse

käigus? Opositsiooni on süstemaatiliselt takistatud ja vaikima sunnitud, ajakirjandusvabadust igakülgset piiratud ning ettevalmistusi hääletamiseks katkestatud.

Las ma esitan ainult ühe näite: politsei arreteeris eelmisel nädalal jälle täiesti ebaõigete süüdistuste alusel Venemaa opositsioonipoliitiku Garri Kasparovi, kes on äärmiselt kriitiline Kremli suhtes. Mis võib juhtuda hääletamise ajal? See hääletus ei tule läbipaistev, kuna Venemaa on seadnud takistusi hääletamise järelevalvele OSCE poolt. Mis juhtub pärast hääletamise lõppu? On äärmiselt ebatõenäoline, et inimõiguste olukord paraneks president Dmitri Medvedjevi ajal, kelle on troonile pannud Putin. EL peab selles osas meetmeid võtma. Venemaa elanikke ei tohiks nende eneste hooleks jätta.

(Aplaus)

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Hr president, Kosovo iseseisvus tähendab suuri muutusi Balkanil. See samm, kuigi valulik, näib olevat teine vältimatu samm Balkani probleemi lahendamisel.

Kosovo tulevikuga seoses vajame me lahendust, mis kaitseks piirkonna vähemuse, serblaste, kollektiivseid ja individuaalseid õigusi ning tagaks, et neil oleks võimalik kogukonnana edasi elada oma ajaloolises sünnipaigas. Kui mõned neist sellest hoolimata soovivad Kosovost lahkuda, peame ära hoidma nende asumise Serbia piirkondadesse, mida asustavad teised etnilised rühmad, näiteks albaanlased lõunapoolsetes piirkondades või ungarlased põhjapoolsetes piirkondades. Sedasorti massiline sissevool võib lihtsalt luua uusi pingeid serblaste, kes on arusaadavalt praegu toimuvast ärritatud, ja kõnealuste vähemuste vahel.

Nende ohtude vältimiseks võiksime kaasa aidata uue asustuse loomisele, mille hulka kuuluks ka pikaajaline, mitte kõigest pealiskaudne suhete reguleerimine Belgradi ja Novi Sadi vahel, samuti Vojvodina algupäraste vähemuste ja riigi vahel; see aitaks ka välja pääseda ummikseisust ning võimaldaks Bosnias kehtestada toimivat riiki. Selliseid soovitatavaid arenguid võiks edendada etniliste õiguste ja sallivuse süsteemi abil, mis Kosovos praegu kehtestatakse. Täna, hr president.

Proinsias De Rossa (PSE). – Hr president, ma soovin juhtida tähelepanu sellele, et paljude liikmesriikide ametiühingud on tõsiselt mures hiljutise Euroopa Kohtu otsuse üle Laval küsimuses. Komisjon peab väga kiiresti esitama oma seisukoha, kuidas see otsus mõjutab töösuhete süsteeme ning muidugi ka kollektiivläbirääkimiste süsteeme igas meie liikmesriigis. Ma tean, et mõju Rootsis on tähelepanuväärne ja et Iirimaa on see palju väiksem. Siiski oli meede vajalik selgeks tegemiseks, et EL ei luba sotsiaalset dumpingut mitte kuskil.

On eriti tähtis, et komisjon ja liikmesriigid astuksid samme vältimaks euroskeptikute katastroofiennustuste muutumist üldiseks seisukohaks selles küsimuses. Tõeliste muredega on tarvis tegeleda ning Euroopa Parlament ja liikmesriikide parlamendid peavad Euroopa ja õigusloomega seotud algatustes sulgema hoolimatutele ekspluateerijatele kõik võimalused seadusest möödahiilimiseks. Ma palun teid tungivalt, hr president, edastada see probleem volinik Špidlale ja volinik McCreevyle, kellel mõlemal on selles probleemis oma roll.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Täna, hr president, hes oma varasemas sõnavõtus ma märkisin, et saan rääkida oma emakeeles küll siin, ent ei saa seda teha kodus. eldes „siin”, pidasin ma silmas Euroopa Parlamenti, ning „kodus”, üpris arusaadavalt Slovaki riigi parlamenti.

Väljaspool parlamenti saame me muidugi oma emakeelt kasutada; me saame seda kasutada isegi mõnedes kõrgemates õppeasutustes, ehkki märksa väiksemas ulatuses, kui oleks õige, võttes arvesse ungari keele rääkijate suhtarvu elanikkonnas. 6,4%st etnilistest ungarlastest elanikkonnas on vaevalt 4% esindatud kõrghariduses ning ainult 1,6% õpivad oma emakeeles. Esimest korda umbes 50 aasta jooksul saavad Rumeenia idaosas ungarikeelsed Csángó lapsed jälle õppida ungari keelt, kuigi mõnes külas toimub see ainult väljaspool kooli, kui üldse toimub.

Sellele vaatamata oli volinik Orbani niinimetatud teise emakeele teemaline sõnavõtt julgustav. Oleme kindlad, et nüüdsest peale pööravad Euroopa riikide enamuses olevad rahvusrühmad tähelepanu mitte ainult riigi ametliku keele omandamisele, vaid tagavad ka nendega koos elavatele rahvusrühmadele võimaluse säilitada nende oma emakeel ja õppida seda igal tasandil nende oma õppeasutustes ning võimaluse kasutada oma emakeelt avalikus halduses, kohtutes ja seadusandlikus kogus.

2008. aasta on kultuuridevahelise dialoogi aasta. Väärigu see oma nime. Täna.

Marusya Ivanova Lubcheva (PSE). – (BG) Hr president, kõiki riike kahjustab ebasoodsates tingimustes kasvatatavate laste probleem. Laste õigused ja nende kaitse nõuavad integreeritud poliitikat.

Hoolekandeesutustesse paigutatud laste arvu vähendamine on suurepärane eesmärk, kuid siiski saab kõigis riikides alati olema lapsi, kes vajavad ühiskonna hoolekannet, sest neil pole vanemaid või on nad muudel põhjustel sotsiaalselt ebasoodsas olukorras. Mida me vajame, on solidaarsus nende lastega ja nende riikidega, mitte suurstulev üleolek, mis alandab nende väärikust.

Ma kutsun Euroopa Komisjoni üles võtma kohustust välja arendada eriprogrammid ebasoodsas olukorras olevate laste jaoks, võttes arvesse liikmesriikides saavutatut ning vältides iga katset määrada nende head nime.

Ei tohiks julgustada vääriteabe levikut, nagu juhtus mu kodumaa Bulgaariaga. See kahjustab mu maa mainet. See ei mõju hästi ka Euroopa ühisele poliitikale.

Me vajame tulemuslikke haridusprogramme sotsiaalselt ebasoodsas olukorras olevate laste jaoks, olenemata tingimustest ja kohast, milles nad üles kasvavad; peame ära hoidma laste tööjõu ekspluateerimise ja laste kaasamise sellisesse tegevusse, mis mõjutab negatiivselt nende käitumist.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Hr president, tahaksin teile meenutada, et RO 13. detsembri 2006. aasta täiskogu istungil ratifitseeriti puuetega inimeste õiguste konventsioon. Selle konventsiooni ratifitseerimine on kestnud alates 2007. aasta märtsist, kuid ainult 16 riiki, kellest kaks on ELi liikmesriigid, on selle ratifitseerinud.

Arvan, et kuna EL viib ellu poliitikat, mis toetab puuetega inimeste õigusi seoses kultuuri ja inimväärikusega, peaksid kõik liikmesriigid selle konventsiooni ratifitseerima. Selle 50 artiklit kirjeldavad üksikasjalikult erivajadustega isikute õigusi kõigis inimtegevuse valdkondades (tervis, justiitsküsimused, perekond) ning kutsuvad neid üles otsuste tegemises osalema.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (RO) Euroopa kodakondsus pakub kogu ELi territooriumil tervet rida õigusi ja vabadusi. Sel põhjusel on liikmesriigid Euroopa henduse asutamislepingule alla kirjutades võtnud kohustuse keelata mis tahes diskrimineerimine.

Sellest hoolimata teatati mulle mõni päev tagasi juhtumist Rumeenia kodanikuga, kes ei saanud Brüsselis autot rentida, kuna tal on Rumeenia kodakondsus. Teenistuja keeldumine põhines lihtsalt selle autorentiettevõtte sise-eeskirjadel. Viimastel päevadel olen kuulnud mitmetelt oma maa kodanikelt paljudest muudest diskrimineerimisjuhtudest Rumeenia kodakondsuse tõttu.

Kallid kolleegid, rohkem kui 490 000 000 eurooplase esindajana on meie kohus häiret tõsta. Aktiivse dialoogi kaudu oma kaaskodanikega saame anda oma panuse, et taolised intsidendid tulevikus enam ei korduks. Pean Euroopa Liidu kui demokraatliku üksuse kohuseks edendada austust kõigi liidu kodanike õiguste suhtes, algatades diskrimineerimise vastu suunatud Euroopa haridus- ja teabeprogramme.

Samuti palun Euroopa Komisjonil kindlaks teha, kas liikmesriigid on täitnud lepingutega võetud kohustusi seoses rahvusl põhineva diskrimineerimisega.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Oma sõnavõttus te rääkisite, kui tähtis on tagada Kosovo rahvusvahelise protektoraadi jäämine Serbia osaks vastavalt resolutsioonile 1244 ja rahvusvahelisele õigusele. Ma pole kindel, mis seosed on sel Kosovo iseseisvuse väljakuulutamise, millega te näisite nõus olevat. Teil on kindlasti õigus, öeldes, et meie kohus on tagada, et Kosovo ükskord mitmerahvuselisemaks ja demokraatlikumaks muutuks.

See ühepoolne iseseisvuse väljakuulutamine on rahvusvahelise õiguse enneolematu rikkumine. Selle territooriumi mitusada tuhat elanikku, kes kuuluvad kaheksasse muusse rahvusrühma, on okupatsioonijõudude vaarikaval nõusolekul oma kodudest pagendatud. On raske uskuda, et need jõud pole olnud suutelised looma tingimusi inimeste tagasipöördumiseks. Nende tingimuste loomise asemel olete te praegu nõus teise Albaania riigi ühepoolse väljakuulutamise. Hr president, kas teile ei lähe korda, et selle riigi majandus näib olevat sõltuvuses oopiumikaubandusest Euroopas?

Tšehhi Vabariigi parlament, nagu ka teiste riikide parlamendid, on nõudnud selle probleemi lahendamist rahvusvaheliste läbirääkimiste kaudu. Laske meil teoks teha olukord, kus ei eksisteeri ühepoolseid lahendusi, nagu te oma sõnavõttus märkisite. Iga lahendus loob pretsedendi. Ärgem siis nüüd tunnistagem Serbia iseseisvuse rikkumist.

President. - Hr Kohlíček, kas võiksin soovitada, et loeksite mu seisukohavõtu uuesti läbi. Usun, et see võiks kõigisse vääritimõistmistesse selgust tuua.

László Tőkés (NI). – (HU) Hr president, tahaksin õnnitleda Albaania rahvast Kosovos iseseisvuse saavutamise puhul ning austada Albaania liidri Ibrahim Rugova mälestust.

Kõik viimase kümne aasta ja poole Jugoslaavia piirkonna traagilise ajaloo jooksul esitatud asustamisplaanid on koostatud, pidades silmas rahvaste enesemääramisõigust või autonoomiat ning võimu jagamist. Ahtsaari plaani elluviimine, mis on viimane selles reas, mis hõlmab Carringtoni plaani, Daytoni lepingut, Rambouillet läbirääkimisi ja Ohridi lepingut, näitab, et ikka veel on palju ära teha, enne kui saame arvestada, et suhted meie piirkonna eri rahvusrühmade ja rahvuslike kogukondade vahel on välja kujunenud. Siiski näitab see ka seda, et tulevikus võib mis tahes kriisidele leida lahenduse rahvusvahelise koostöö abil.

Selles mõttes annab Kosovo juhtum meile näite ja pretsedendi. Oleme kindlad, et Euroopa Liidu kaasabil leiab eduka lahenduse ka Rumeenia etniliste ungarlaste rahumeelne võitlus autonoomia eest ning samuti võitlus Szekleri territoriaalse autonoomia eest.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) 25. veebruaril 1948. aastal viisid kommunistid meie maal läbi riigipöörde ja kehtestasid totalitaarse riigikorra. See oli tagajärjeks sündmustele, mis toimusid meie riigis juba alates 1946. aastast. Tšehhoslovakkia oli riigi taaskehtestamise demokraatlikus olukorras aegamisi kaotamas oma vabadust. See on äärmiselt oluline. Mitte ainult natsismi, vaid ka kommunismi vastu võitlemine on osa ühendatud ja rahumeelse Euroopa pärandist. Tänu neile sündmustele saavad kümne liikmesriigi esindajad täna siin täiskogul osaleda.

Tahaksin juhtida teie tähelepanu kolmele küsimusele. Tuleks ühtviisi hukka mõista nii kommunistlike kui ka natsistlike sümbolite ennistamist. Nii kommunismi kui ka natsismi tuleb hinnata võrdseiks, eriti ohvrite pärast, kelle eest nad on vastutavad. Nii kommunistlik kui ka natsistlik totalitaarne režiim kehtestati demokraatlikus riigis demokraatia kuritarvitamise kaudu. See on põhjus, miks tuleb valvas olla isegi praegu, Euroopa Liidus. Ka kommunismiohvid on ära teeninud vaikuseminuti siin, meie täiskogul.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Hr president, vastavalt 2009. aasta tubakaturu ühise korralduse sätetele tuleb praegu tubakakasvatajatele otseste juhenditena antud subsiidiumid viia 1. sambast üle 2. sambasse, mis tegeleb struktuurimeetmetega.

Minu kodumaal Kreekas kasvatavad tubakat tavaliselt väheviljakatel maadel vaesed talupidajad, kellel pole muud võimalust. Seetõttu põhjustab tubakakasvatuse lõpetamine teatavates piirkondades sotsiaalseid, majanduslikke ja keskkonnavalaseid probleeme.

Olen ka tähendanud, et eesmärgiks on pigem tubakasvatamine, mitte suitsetamine. Nii et kui lõpetame tubakakasvatamise samaaegselt suitsetamisega, peaksime jõudma selles osas kokkuleppele ja nõnda peaksidki asjad olema. Siiski pole jutt praegu sellest. Euroopa sigaretitööstus jätkab sigarettide tootmist, kuid kogu tubakas imporditakse lihtsalt kolmandatest riikidest.

Seetõttu peaksime kasutama ühise põllumajanduspoliitika läbivaatamisest saadud võimalust, et püüda seda viga parandada; me peame näitama, et EL on koht, kus valitsevad võrdõiguslikkus, õiglus ja solidaarsus. Sellepärast ma palungi, et praegune kord säiliks ka pärast 2009. aastat ning tubakakasvatajad jätkaksid...

(President katkestab kõneleja)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) 4. veebruaril 2008. aastal ratifitseeris Rumeenia parlament Euroopa Liidu lepingu. Me tervitame seda Rumeenia parlamendi ratifitseerimist.

Reformileping kinnitab taas oma kodanike võrdõiguslikkuse põhimõtet, annab Euroopa Liidu põhiõiguste hartale juriidilise jõu, kehtestab riikide parlamentide subsidiaarsuse kontrolli, tunnustab vaba juurdepääsu üldist majandushuvi pakkuvatele teenustele, rõhutab energiajulgeoleku tähtsust ja tugevdab solidaarsuse vaimu liikmesriikide vahel selles valdkonnas ning rakendab erimeetmeid võitlemaks kliimamuutuste vastu.

Lepingu ratifitseerimise järel omistas veelgi suurema tähtsuse territoriaalse ühtekuuluvuse kontseptsiooni kasutuselevõtmine ning selle tunnustamine Euroopa Parlamendi komisjonide eesmärgina, millel on tähtis osa struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika määratlemisel.

Transpordi- ja turismikomisjoni seisukohast seadustab reformileping kaasotsustamismenetluse, mida merenduse ja aeronavigatsiooni valdkonnas juba kasutatakse, ning annab Euroopa Parlamendile õigusliku aluse, millest lähtudes teha ettepanekuid toetusmeetmete võtmiseks turismisektori määratluse konsolideerimisel.

ISTUNGIT JUHATAB: Manuel António DOS SANTOS*Asepresident*

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Täna, hr president. See on juba vähemalt kümnes kord, kui ma siin parlamendis viimase seitsme aasta jooksul räägin Raba jõe jätkuvast reostamisest. Oleme saanud Austria asjaomastelt asutustelt mitmeid lubadusi ning muidugi on Austria ja Ungari asutused välja töötanud tegevuskava. Euroopa Liit on seda protsessi väga hoolega jälginud ja kahe riigi loodud jõeuurimiskomisjon peab korrapäraselt oma koosolekuid – viimati just alles sel nädalal.

Näib, et poliitikud teevad oma tööd, ainult et tösi on see, et jõgi samal ajal sureb. Pealegi sureb see nüüd juba mitte ainult Ungari poolel, vaid Austria poolel samuti. Siiani on välja surnud üksteist kalaliiki ja 13 on tõsiselt ohustatud. Greenpeace on aeg-ajalt korraldanud veeproovide pistelisi kontrole ning tuvastanud, et Austria ettevõtted reostavad ebaseaduslikult vett, ületades lubatud taset mitmekordselt. Samal ajal on jõel rohkem vahtu kui kunagi varem.

Jõgi, millest ma räägin, hr president, ei ole reoveekollektor, vaid Natura 2000 objekt, ehtne jõe märgala. Inimesed, kes seal elavad, tunnetavad ka seda, et ELi õigusaktid pole tasemel või et neid ei järgita. Arvan, et meie siin täiskogus peame hoidma kõnealust küsimust päevakorras, kuni see ükskord ja lõplikult lahendatakse. Täna teid. Ma kindlasti teen seda.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – (RO) Hr president, kallid kolleegid, Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitikaga seotud finantsinstrumentidel on väga suur tähtsus Euroopa piirkondade vaheliste lahknevuste vähendamisel.

Euroopa Liidu uusimate liikmesriikide puhul on ühtekuuluvuspoliitikaga seotud fondidel otsustav tähtsus tagamaks nende riikide vähem jõukate piirkondade areng tulevikus. Nende fondide toetuste vastuvõtmine uutes liikmesriikides kasvab pidevalt. Euroopa Liit peab reguleerima ressursse, mis on ühtekuuluvuspoliitika vahendite kaudu eraldatud laienenud Euroopa tegelikkusele.

Pärast Rumeenia ja Bulgaaria ühinemist on muutunud vajaduseks ühtekuuluvuspoliitika rahaliste vahendite suurendamise tagamine pärast 2013. aastat. Ühtekuuluvusfondide suurendamine on Euroopa Liidu hiljutise laienemise loogiline tagajärg ning see tõendab liidu poliitika kooskõla Euroopa vähemarenenud piirkondade suhtes ning annab tugeva poliitilise märguande uutele liikmesriikidele.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Hiljuti oli meil palju vaidlemist energiatõhususe teemadel. Praktika näitab, et kodumasinade praegune märgistamissüsteem, mis teavitab tarbijaid, kui energiasäästlikud need masinad on, ei ole usaldusväärne. Kuna enamik poodides müüdavaid masinaid kuuluvad kategooriasse A, läheb kaduma selge teave masina kasutamise saadavast energiasäästust ning tootja kaotab motivatsiooni energiatõhusa masina tootmiseks.

Kui me tahame tarbijaid ja tootjaid motiveerida, siis peame tagama, et kodumasinad oleksid liigitatud uute energiakategooriate kohaselt. Masinate algseid kategooriaid on kasutatud 1994. aastast saadik. Teen Euroopa Komisjonile ettepaneku kiirendada nii masinate uue märgistussüsteemi ettevalmistamist kui ka muude masinate selle süsteemiga hõlmamist, mis on samuti juba tulekul.

Colm Burke (PPE-DE). – Hr president, ma tahaksin tõstatada küsimuse seoses maakeskkonna kaitse kava (REPS) raames toetuse maksimisega põllumajandusettevõtjatele. Viimase 14 aasta jooksul on seda toetust makstud väga varajases etapis, kohe, kui dokumendid on komisjonile või Iirimaa põllumajandusministeeriumile esitatud. Saan nüüd aru, et toetuste maksmine lükkub edasi ja et üle 6000 põllumajandusettevõtja on juba toetuse saamisest kõrvale jäänud. Saan ka aru, et see number võib järgmise paari kuuga ületada 60 000.

Asi on aga selles, et põllumajandusettevõtjad on kavandanud oma finantsasjad 12-kuuliseks perioodiks ning on kavandanud need koos oma pangaga, mistõttu praegu ei ole paljud neist suutelised selle muudatuse tõttu pangale tagasimakseid tegema.

Paluksin, et mu seisukohad edastataks komisjoni volinikule ning et need probleemid lahendataks nõnda, et vana menetluskord – mis on olnud kasutusel 14 aastat – taastataks.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Hr president, rahvusvaheline õigus on selles küsimuses üpris selge. Niipalju kui küsimuse all on Kosovo, öeldakse, et riik eksisteerib juhul, kui on olemas esiteks selle elanikkond, teiseks territoorium ja kolmandaks avalik teenistus. Kosovos avalikku teenistust ei ole ja komisjonil pruugib selle nägemiseks vaid kohapeale minna. Ainus teenistus, mis seal tegutseb, on maffia.

Riik on iseseisev, kui selle ametiasutustel on täisvolitused. Nagu parlamendi president meile just ütles, on Kosovo ametiasutuste volitused olnud kontrollitud suveräänsusega piiratud.

Riik on iseseisev, kui selle ametiasutused on sõltumatud (kreeka keeles *autonomos*), mis tähendab, et nad saavad ise otsustada, mida nad teevad. Kosovos on NATO ja Ameerika hendriigid need, kes otsustavad.

Riik on iseseisev, kui selle ametiasutused on ainuõiguslikud. Aga Kosovo territooriumil tegutseb mitu jõudu, mitte üksainus.

Riik on iseseisev, kui see austab põhimõtet *uti possidetis*, piiride puutumatus.

Teisisõnu, Kosovo ei vasta ühelegi nõutavale kriteeriumile, mida rahvusvaheline õigus esitab iseseisvale riigile. Ja miks? Sellepärast, et pärast seadusevastaste riikide ja gangsteririikide kehtestamist hakkame me nüüd kehtestama laboririike, kus Euroopa Komisjon katsetab ja leiutab lahkuläinud riikide föderalismi.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Kosovo eilne iseseisvusdeklaratsioon kujutab endast arvatavasti ja hakkab kujutama ka edaspidi ohtlikku pretsedenti mitmete maailma riikide ja piirkondade arengus. Asjaolu, et see akt on saanud USA ja enamiku Euroopa Liidu suurte liikmesriikide märkimisväärse tähelepanu osaliseks, muudab selle isegi veel küsitavamaks, kuna algusest peale on olnud selge, et see on rahvusvahelise õiguse rikkumine.

Balkanile oleks palju paremaks lahenduseks, kui Euroopa Liit aitaks rohkem kaasa Serbia demokratiseerimisele. See võiks omakorda luua palju positiivsema õhustiku serblaste ja albaania vähemuse vaheliste suhete konsolideerimisprotsessile nende ühisel territooriumil. Muidugi on selge, et see on pikaajaline protsess. Oleks ka naiivne arvata, et selle pretsedendi poolt võimendatud vähemuste nõudlused territoriaalse autonoomia järele ei muutu lähemas tulevikus lahendamatuks probleemiks isegi Euroopa Liidu liikmesriikidele.

Avril Doyle (PPE-DE). – Hr president, kas võiksin toetada oma kolleegi ja paluda komisjonil mitte jätkata paari lähema kuu jooksul vägikaikavedu Iirimaa eri valdkondade ametivõimudega, sest meil on käsil üpris tähtis töö? Kas on tarvis üksikasjalikult üles lugeda, mida nõutakse Iirimaa seoses Lissaboni lepinguga?

Põhiliselt tahan ma kaevata selle üle, kuidas ametnikud käituvad REPSi otsemaksete kavaga Iirimaa. le 14 aasta on Iirimaa põllumajandusministeerium komisjoni nõusolekul reguleerinud maakeskkonna kaitse kava (REPS) kohase toetuse väljamaksmist tuhandetele põllumajandusettevõtjatele ja nende perekondadele. Nüüd, käesoleval aastal, otsustas komisjon, et seda ei maksta välja praegu, vaid aasta lõpus. Palun lõpetage vägikaikavedu Iiri põllumajandusettevõtjatega või mis tahes Iirimaa osaga ja laske neil saada see raha, mida neil on õigus saada, samamoodi nagu neile on makstud nüüd juba rohkem kui 14 aastat. Praegu pole aeg vägikaigast vedada. Palun võtke meid kuulda.

President. - Sellega me lõpetame käesoleva päevakorrapunkti.

20. Witold Tomczaki puutumatus kaitsmise taotlus (arutelu)

President. - Järgmine päevakorrapunkt on õiguskomisjoni nimel hr Sakalase poolt koostatud raport (A6-0008/2008) Witold Tomczaki puutumatus ja eesõiguste kaitsmise taotluse kohta [2007/2130(IMM)].

Aloyzas Sakalas, raportöör. - Hr president, 2005. aasta aprillis taotles hr Tomczak, et Euroopa Parlament kaitseks tema puutumatus kriminaalmenetluses, ent parlament otsustas aasta hiljem tema puutumatus mitte kaitsta.

2007. aasta 21. mail taotles hr Tomczak taas, et Euroopa Parlament kaitseks tema puutumatus. Oma uues taotluses esitas hr Tomczak samas küsimuses kolm uut argumenti. Esimene argument: hr Tomczak kaebab, et Ostrówi kohus ei võimaldanud talle juurdepääsu kohtuasja toimikutele. Siiski leiti pärast hr Tomczaki kaebuse läbivaatamist, et talle oli võimaldatud juurdepääs toimikutele, kui ta ise kohtusse läheb. Ta isegi pildistas vähemalt üht dokumenti.

Teine argument: hr Tomczak kinnitab, et menetlus ei olnud objektiivne, kuna ülemkohtunik tegi protsessi eesistujale ülesandeks langetada kohtuotsus nii kiiresti kui võimalik, isegi süüdistatava juuresolekuta. Siiski tehti see taotlus alles pärast seda, kui hr Tomczak oli jätnud kohtuprotsessile ilmumata 12 korda.

Kolmas argument: hr Tomczak eeldab, et Ostrówi kohus on meelestatud tema isiku vastu. Siiski ei välista see hr Tomczaki teatatud fakt, et kohtuasja eesistuja elab samas linnas süüdistajaga, kelle vastu hr Tomczak on juba varem süüdistusi esitanud, et kohtunik tegutseb erapooletult.

Lisaks oli hr Tomczakil võimalus edasi kaevata kõrgemasse kohtusse ning esitada kassatsioonikaebus Poola ülemkohtule. Argumenti, mille esitas hr Tomczak, kes oli Poola parlamendi liige 1999. aastal, et tema parlamentaarne puutumatus jääb ametlikuks takistuseks kriminaalmenetlusele, tuleks Poola õigusasutustes nõuetekohaselt käsitleda.

Võimalikud õiguslikud tagajärjed on vastavalt Poola õigusaktidele sellised, et hr Tomczak võib kaotada oma koha Euroopa Parlamendis, nagu märgiti õiguskomisjonis, mille esimees esitas komisjonile suulise küsimuse. Sellele vastas 2008. aasta 14. jaanuaril volinik Frattini, kes lubas pöörduda Poola ametiasutuste poole eesmärgiga tagada, et Poola õigusaktid ei diskrimineeriks Euroopa Parlamendi liikmeid riiklike parlamendiliikmete suhtes.

Pärast arutelu komisjoniga otsustas õiguskomisjon mitte soovitada kaitsta hr Tomczaki parlamentaarset puutumatus järgmistel põhjustel.

On selge, et Euroopa ühenduste privileegide ja immunitetide protokollis artikleid 8 ja 9 ei saa hr Tomczaki juhtumi puhul kohaldada. Tema taotlust tuleks käsitleda kui taotlust Euroopa Parlamendi otsuseks, et peatada tema vastu suunatud menetlused, nagu näiteks on võimalik vastavalt Poola põhiseaduse artiklile 105.

Oma kindlakskujunenud tava järgides võiks parlament otsustada kaitsta ühe oma liikme puutumatus, kui on kahtlust, et süüdistuse esitamine põhines kavatsusel piirata liikme poliitilist tegevust (*fumus persecutionis*). Hr Tomczaki juhtumi puhul selliseid tõendeid ei ole.

Eespool loetletud kaalutlustest lähtudes teen ma ettepaneku, et hr Tomczaki puutumatus ei tuleks kaitsta.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *fraktsiooni PSE nimel.* – (PL) Hr president, parlamentaarset puutumatus peamine eesmärk on kaitsta Euroopa Parlamenti ennast kui demokraatlikult valitud esinduskogu. See tagab kõnealuse institutsiooni kollektiivse sõltumatuse välisest survest ning tagab liikmete sõna- ja tegutsemisvabaduse oma parlamentaarsete kohustuste täitmisel. Õiguslik alus Euroopa Parlamendi liikmete puutumatusel on sätestatud 1965. aastal Euroopa ühenduste privileegide ja immunitetide protokollis. Kõnealuse protokollis artiklis 8 on kindlaks määratud, et Euroopa Parlamendi liikmete suhtes ei kohaldata mingil kujul uurimist, vahistamist või kohtumenetlust seoses nende poolt väljendatud arvamustega või hääletamisega oma kohustuste täitmisel. Samamoodi on artiklis 9 kindlaks määratud, et Euroopa Parlamendi istungite ajal on selle liikmetel nende oma riigi territooriumil samasugune puutumatus nagu on võimaldatud nende parlamendiliikmetele ning kõigi teiste liikmesriikide territooriumil puutumatus mis tahes vahistamismeetmete ja kohtumenetluse suhtes. Puutumatus kohaldatakse liikmete suhtes ka sel ajal, kui nad sõidavad Euroopa Parlamendi istungipaika või sealt naasevad.

Eespool öeldust lähtuvalt tuleks märkida, et hr Tomczaki vastu esitatud süüdistus ei ole seotud tema poolt väljendatud arvamustega või hääletamisega ametikohustuste täitmisel, kuna ta kõnealuste sündmuste toimumise ajal ei olnud Euroopa Parlamendi liige. Asjaolusid arvesse võttes puudub õiguslik alus hr Tomczakile parlamentaarset puutumatus andmiseks. Hr Tomczaki juhtum on siiski esile toonud puudused Poolas toimivate valimiste korraldamisel Poola seimi ja Euroopa Parlamenti seoses tingimustega, millele kandidaadid peavad vastama, ning asjaoludega, mille tõttu valitud isikud võivad hiljem oma koha kaotada.

Seda küsimust arutati eristungil ning kui Poola ühines Euroopa Liiduga, võttis ta kohustuse vastata ELi kehtivatele õigusaktidele, eriti seoses nende otsuste mõjudega liikmesriigi enda õigusaktidele. Tahaksin kasutada võimalust taotleda Poola seimi ja Euroopa Parlamendi liikmete staatusega seotud õigusaktide ühtlustamist esimesel võimalusel. Asjade praeguse seis juures võib Euroopa Parlamendi liige automaatselt kaotada oma koha teatava tegevuse tulemusena, kuigi Poola seimi liiget sama tegevuse eest mingil moel karistada ei saa.

Marek Aleksander Czarnecki, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Hr president, härra Tomczaki juhtum on näide Poola kohtusüsteemi ebaõnnestumisest, et tõestada, et kui Poola sai Euroopa Liidu liikmeks, siis võttis ta endale kohustuse vastata liidu kehtivale õigussüsteemile. Euroopa Parlament ei ole veel langetanud otsust hr Tomczaki puutumatus kohta, kuid pädev kohus määras 15. veebruaril, eelmisel nädalal, kindlaks istungi kuupäeva.

Kohtu selline tegevus ei anna mitte ainult tunnistust sõnakuulmatusest Euroopa Parlamendile, vaid ei vasta ka Euroopa Parlamendi kodukorrale ja Poola karistusseadustikule, mille kohaselt parlamendiliikme suhtes ei või algatada mis tahes karistusmenetlust enne, kui Euroopa Parlament on otsustanud puutumatus küsimuse. Olukord, mida ma kirjeldasin, viib järelduseni, et hr Tomczaki juhtumi puhul on meil tegemist

kas erakordselt ebapädeva kohtuga või ehk kohtu kavatsusega esitada hr Tomczakile väiksem süüdistus, mis tema puhul lõpeks koha kaotamisega Euroopa Parlamendis.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). – Hr president, ma kutsun kõiki liikmeid üles hääletama Tomczaki küsimuses puutumatus äravõtmise vastu. Meil olid nõupidamisruumis väga edukad läbirääkimised. Kõik olid nõus, et me ei tohi lubada Poolal sätestada kahesuguseid normatiive: ühed parlamendiliikmete jaoks kodumaal ja teised, märksa rangemad, Euroopa Parlamendi liikmete jaoks siin. Vastutav volinik hr Frattini lubas saata kirja Poola justiitsministrile nõudega kehtestada samaväärsed eeskirjad puutumatus loovutamiseks.

Kõnelesin volinik Frattiniga pärast 14. jaanuari koosolekut ning kohtusin temaga taas kaks nädalat tagasi, mil ta ütles, et on andnud teenistustele korralduse kirja saatmiseks. Eelmisel nädalal võtsin ühendust tema kantseleiga. See kinnitas, et kiri on saadetud ning et ma võin samal päeval saada kirja koopia. Siis helistas keegi ootamatult volinik Frattini kantseleist ja rääkis mulle hoopis teist juttu, öeldes, et kiri on ikka alles saatmata. Nii et siin me siis nüüd oleme, ilma kirjata ja ilma vastuseta Poola valitsuselt.

Meie eeskirjad on väga selged: me peame hääletama. Seetõttu ma palun teil hääletada puutumatus äravõtmise vastu ning nõuan, et juhtum suunataks tagasi komisjoni võimaliku uue otsuse tegemiseks, kui oleme kord saanud volinik Frattini kirja ja Poola vastuse.

Aloyzas Sakalas, raportöör. - Hr president, ma arvan, et puutumatus loovutamise küsimuse tagajärjed ei ole samad kui puutumatus loovutamisel. Hr Tomczaki kutsuti ja oodati kohtusse 12 korral, kuid ta ei ilmunud kohtusse.

Kõik seoses hr Tomczaki juhtumiga tõstatatud menetluslikud ja olemuslikud küsimused, ja eriti küsimus politseiohvitseri vastu kasutatud oletatavalt solvavatest väljenditest, peaksid objektiivselt lahendama Poola kohtuorganid. Seetõttu tahaksin rõhutada kahte punkti. Küsimus, kas hr Tomczaki puutumatus sai nõuetekohaselt loovutatud menetluse alguses, kui ta oli Poola parlamendi liige, on niisugune küsimus, mida saab kinnitada ainult Poola asjakohane õigusasutus, antud juhul Ostrów Wielkopolski ringkonnakohus. Alati jääb ka võimalus edasi kaevata.

Teiseks, võimalust, et hr Tomczak kaotab oma koha parlamendis, ei saa pidada vastutusele võtmise motiiviks, kuna 19. juuni 2004. aasta intsidendi toimumise ajal ei olnud hr Tomczak Euroopa Parlamendi liige ning riiklikud parlamendiliikmete suhtes kohaldatavad õigusnormid niisuguste tagajärgedega sätteid ei sisalda.

Eespool nimetatud kaalutlustel soovitab õiguskomisjon, et Euroopa Parlament hr Tomczaki parlamentaarset puutumatus ei kaitseks.

President. - Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme.

21. Läbipaistvus finantsküsimustes (arutelu)

President. - Järgmine päevakorrapunkt on eelarvekontrollikomisjoni nimel hr Pomés Ruizi poolt koostatud raport (A6-0010/2008) läbipaistvuse kohta finantsküsimustes [2007/2141(INI)].

José Javier Pomés Ruiz, raportöör. - (ES) Hr president, meie Euroopa Parlament on alati soovinud rakendada läbipaistvuse poliitikat seoses meie rahaliste vahenditega, ELi rahaliste vahenditega. Selline oli olukord ajal, kui võimaliku halva juhtimise tõttu tekkisid probleemid, mis sundisid hr Santeri juhitud komisjoni tagasi astuma.

Tuleb öelda, et pärast seda on asjad märkimisväärselt paranenud; parlament on käivitanud läbipaistvuse poliitika ning komisjon on teda selles toetanud. Sellise huvi ülesnäitamise tagajärjel on Barroso komisjon loonud eesmärgi saavutamiseks ei midagi vähemat kui asepresidendi ametikoha, mida siin esindab asepresident Siim Kallas, keda ma tervitan.

Euroopa kodanikud peavad teadma, mida me teeme ka kõige väiksema rahasummaga, mille nad ELile maksavad, mida me teeme selle napi 1%ga; meil peab olema rohkem kontrolli ühenduse fondide üle nähtavuse kaudu. Nähtavus ei ole enam lihtsalt teadaanne, mis ripub linnavalitsuses või ühtekuuluvusfondi piirkondlikest fondidest rahastataval ehitusplatsil; me peame minema palju kaugemale, nii et oleks võimalik kindlaks teha selle Euroopa maksumaksjatelt liikmesriikide kaudu laekunud väikese rahasumma asukohta.

See on läbipaistvuse algatus, mida meie parlament kogu südamest toetab. Selles omaalgatuslikus raportis, mille me esitame, on kindlaks määratud kaks asja. Esiteks: tuleb teha veel natuke rohkem. Meie tekstis on öeldud, et läbipaistvust tuleb kuulutada, avaldades mustad nimekirjad ja teabe selle kohta, millised pakkujad on heaks kiidetud ja millised tagasi lükatud, ning OLAF peab saama koodeksi süütuse presumptsiooni tagamiseks, mida paljudel juhtudel ei ole olnud. Teisisõnu – Euroopa Liidu sees on Euroopa Parlamendil juba oma eetikakoodeks. Me ei ole ametnikud, me oleme poliitikud; peame samuti olema läbipaistvad, mida me juba olemegi.

Seega taotlen ma lõike 22 muudatusettepanekus 2, et läbipaistvuse algatusega esitatud nimekiri välja jäetaks, ning mitte ainult sellepärast, et käesolev parlament on meie finantshuvide, esinduste ja lähetuste kohta otsused juba langetanud, vaid sellepärast, et me tunnetame vajadust kogu Euroopa Liitu hõlmavate eeskirjade järele. Meie parlamendil on oma eeskirjad, kuid neid tuleb parandada ning võib-olla isegi veel kaugemale minna.

On veel üks muudatus, millega ma kõrvaldan viite Euroopa Parlamendi liikmetele kui avalike ametikohtade töötajatele: meie ei ole ametnikud, me oleme poliitikud. See segadus võib tekitada probleeme mõnedes riiklikes õigusaktides.

Selle läbipaistvuse suurendamise idee kaudu, mida me toetame, tahame me juhtida tähelepanu ka asjaolule, et liikmesriigid haldavad ühiselt 80% fondidest ning et me kutsume liikmesriike taas üles esitama riiklikke kinnitavaid avaldusi. See on edasilükkamatu ja vajalik ning me nõuame, et see peab tehtud saama. Me ütleme, et volinik Kallase esitatud algatus peab hõlmama ka ühenduse vahendite tagasinõudmist. Seda ei saa välistada: kui meie raha on valesti kasutatud, me peame teadma, kus see on ning kuidas ja millal seda tagasi saada.

Oleme läbipaistvuse osas palju edusamme teinud, volinik, ent parlament tahab teha veel palju rohkem.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. - Hr president, mul on väga hea meel täna siin olla ja komisjoni nimel kõnelda sellisel olulisel teemal nagu läbipaistvus. Pean tänama hr Pomés Ruizi selle omaalgatusliku raporti ning eelarvekontrollikomisjoni tema väärtusliku panuse eest.

Raportis käsitletakse viit põhiküsimust. Esiteks annab raport juhised, kuidas avaldada teavet nende kohta, kes kasutavad ELi fonde toetuste ja lepingute kaudu. Me töötame, et rakendada läbipaistvusele modifitseeritud finantsmääruse tingimusi. Need tingimused lisati parlamendi jõupingutuste teel ja need jõustusid 2007. aasta mais.

Seoses otsese haldusega käivitas komisjon eelmisel aastal veebisaidi, mille ainus portaal pakub juurdepääsu eri peadirektoraatide kõigile asjakohastele saitidele. Kuigi me jätkame nende saitide ajakohastamist tundub portaal ikka veel olevat üpris segadusseajav ja keerulise sisenemiskohaga. Komisjoni talitused töötavad selle parandamise kallal.

Seoses jagatud haldusega on komisjoni osa valmis saada ja jõuda liikmesriikidega kokkuleppele nende teabeplokkide ühisstandardite osas enne 2008. aasta aprilli. Viitan siin hr Jørgenseni heakskiidu andmist käsitlevale raportile. Liikmesriigid vastutavad andmete kogumise eest. Komisjon vastutab kohaldatavate standardite eest ning kontrollib, et liikmesriigid peaksid kinni finantsmääruse tingimustest.

Teine küsimus hr Pomés Ruizi raportis on vahendite tagasinõudmise küsimus. 2008. aasta jaanuaris ütlesin ma eelarvekontrollikomisjonis selgelt välja, et komisjon pole siiani suutnud anda parlamendile arusaadavat pilti kõigist meie tagasinõudmisega seotud jõupingutustest. Andsin hinnangu 2006. aastal tehtud tagasinõudmistele ja teavitasin parendustest meie oma süsteemis, nii et sel aastal on ABACi raamatupidamissüsteemil tagasinõudmise kohta märksa üksikasjalikumad ja täielikumad andmed. Arutame seda meetodikat veel Euroopa Kontrollikojaga.

Teave tagasimaksmise kohta jääb liikmesriikide usaldusväärse panuseta ebatäielikuks. Põllumajanduse osas on pilt julgustav. Homme võtab komisjon vastu tegevuskava, et tugevdada meie järelevalvet struktuurifondide üle, käsitledes muude asjade hulgas ka seda küsimust.

Raporti kolmas küsimus on seotud finantshuvide deklareerimisega ning eelkõige sõltumatu võrdlusuuringuga, mis käivitati 2006. aasta juulis seoses Euroopa läbipaistvuse algatusega ning mille tulemused avaldati 2007. aastal.

Uuringus jõuti järeldusele, et enamikku Euroopa institutsioone reguleeritakse märksa tugevamini kui riikliku tasandi institutsioone. Komisjoni ja Euroopa Investeerimispanga eetikaeeskirjad on ELi institutsioonide omadest kõige terviklikumad.

Kuigi uuringus märgiti, et komisjonil on suhteliselt hästi välja arendatud süsteem huvide konfliktidest teatamiseks, soovitati selles kaaluda meie ajutise eetikakomitee mandaadi laiendamist, et anda talle avaram soovituslik roll. Kutsun teid üles selle uuringuga tutvuma ja tegema mis tahes järeldusi, mida te Euroopa Parlamendi jaoks vajalikuks peate.

Neljas hr Pomés Ruizi tõstatatud küsimus puudutab komisjoni nõustavate ekspertrühmade koosseisu. Tahaksin hr Pomés Ruizi tänada siiani tehtud töö väärtuse tunnustamise eest. Me vaatame läbi soovitused, mida te tegite edasiarenduseks.

Viies ja kõige olulisem küsimus käsitleb institutsioonide valitsemistava. Eelmine reede, 15. veebruar 2008, oli liikmesriikidele tähtjaks saata ära aastakokkuvõtted. Täna pärastlõunaks olime saanud liikmesriikidest 22 vastust. Me hindame nende raportite vastavust finantsmääruse kohastele kohustustele ning teeme teile ettekande kohe, kui oleme saanud sellest selge pildi, võttes arvesse ka nende raportite kvaliteeti.

Kokkuvõtteks võin ma teile kinnitada, et suhtume läbipaistvusesse väga tõsiselt ning et Euroopa läbipaistvuse algatuses võetakse arvesse paljusid raportis tõstatatud punkte.

(Aplaus)

Ingeborg Gräßle, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Hr president, volinik, daamid ja härrad, läbipaistvuse algatus on arvatavasti suurim Barroso komisjoni saavutatud õnnestumine.

Olen tänulik teile, volinik, teie sõnade eest ning tõsiasja eest, et tahate toetuste saajaid käsitleva teabe avaldamise ühtlustamist. Eelmisel aastal oli see parlamendi ja komisjoni vaheliste arutelude peamine teema. Nagu te teate, on parlament ja fraktsioon PPE-DE läbipaistvuse küsimuses alati teie kõrval seisnud, sest me tahame teada, kas saavutame oma poliitilisi eesmärke toetuste saajate, teisisõnu rahasaajate kaudu. Ma räägin meie poliitiliste eesmärkide saavutamisest, mitte millestki muust, ning meil on tarvis teada rohkem, kui me teame praegu.

Volinik, te töotate uute eetikaeeskirjadega. Me usume, et institutsioonidel on neid eeskirju vaja ning ka volinikud ise vajavad uut tegevusjuhendit. Siiski, et vältida väärarusaamist, tahaksin teile meenutada, et komisjoni ülesanne ei ole parlamendile eeskirju kehtestada. Me teeme oma eeskirjad ise. Me ei ole avalikud teenistujad nagu teiste ELi institutsioonide liikmed, kuigi ebatõenäoline keelekasutus võib sellise mulje tekitada.

Me oleme esitanud muudatusettepaneku lõike 22 kohta ja ma tahaksin teid väga paluda sellele oma toetus anda. Me tahame asendada loetelu viitega kehtivale eeskirjale. Loetelud on väga head, kuid me tahame avatud sõnakasutust, mis võimaldaks meil otsustada, kas tahame nii palju või ehk rohkem või äkki hoopis vähem kriteeriume.

Me ei ole rahul – ja see on osa raportist – keerulise küsimusega valesti väljamakstud toetuste tagasimaksmise kohta. Volinik, ma arvan, et see saab käesoleval aastal olema meie tähtsaimaks probleemiks ning peamiseks tüliküsimuseks parlamendi ja komisjoni vahel. See on valdkond, mis on kõike muud kui läbipaistev. Paluksin teil selle probleemiga tarmukalt tegelda. Tagasimaksed ei saa jätkuda samal juhuslikul moel nagu varem.

Me tervitame struktuurifondide sellenädalast tegevuskava, kuid see vajab nii usaldusväärset väljatöötamist parlamendi poolt kui ka komisjonis heakskiitmist.

Meie raportöör Javier Pomés Ruiz on koostanud hea ja huvitava raporti ning ma olen kindel, et kasutades seda raportit parlamendi arvamuseks aitame me komisjonil edusamme teha.

Dan Jørgensen, *fraktsiooni PSE nimel.* – (DA) Hr president, pole kahtlust, et avalik arutelu Euroopas on suurelt osalt koondunud faktile, et Euroopa Liidus valitseb suur demokraatia defitsiit ning et selle defitsiidi on põhjustanud piisava läbipaistvuse puudumine. Eelkõige võib see olla tingitud asjaolust, et liiga vähe on olnud läbipaistvust seoses sellega, kuidas kasutatakse фонде, mida EL haldab – see tähendab фонде, millest EL maksab üksikutele riikidele heade, hästi kavatsatud projektide eest; ja see on probleem! nneks on see probleem, mis nüüd saab lahendatud. nneks on see probleem, mille komisjon on tükk aega tagasi omaks võtnud ning mille lahendamiseks teeb nüüd komisjon ka tegelikult midagi, ning selle eest tuleb komisjonile au anda. Härra Kallas, teile isiklikult tuleb kõvasti tunnustust avaldada selle tohutu panuse eest, mida te seoses sellega olete andnud. Muidugi on veel mõned küsimused, mis tuleb lahendada. See on põhjus, miks hr Pomés Ruiz on koostanud raporti. Ma toetan tema raportit, mis toob esile palju kritiseerimisväärset, millega loomulikult tuleb tegelda. On selge, et kättesaadavad andmed peaksid olema samaväärsed jne, kuid see on väike asi, kuna oleme nüüd vastu võtnud olulise otsuse, et kindlasti peab olema tagatud läbipaistvus.

Teine väga tähtis otsus, mille eest komisjon tunnustust väärrib, on otsus kehtestada suurem läbipaistvus seoses ekspertrühmadega. See pole lihtsalt vastuvõetav, et demokraatliku süsteemi puhul on ametis inimesed, kelle nimesid ei ole teada. On mitmesuguseid demokraatlikke argumente põhjendamaks, miks ei saa sel moel toimida, ning muidugi pole see vastuvõetav ka finantsperspektiivist lähtudes. Kujutan väga hästi ette, volinik, et võite kinnitada seisukohavõttu, mille tegite hiljuti lõppenud eelarvekontrollikomisjoni arutelul seoses heakskiidu andmisega. Selles sõnavõttus kinnitasite meile, et seda võiks loomulikult kohaldada ka komiteemenetluse alla kuuluvate rühmade suhtes. Muidugi on palju eri liiki ekspertrühmasid. Mõned kõige tähtsamad rühmad on tegelikult just niisugused, mis kuuluvad komiteemenetluse alla. Peale selle olete sama asja kinnitanud mitmel puhul ka eelarvekontrollikomisjonis. Volinik, kas te ei saaks seda siin täiskogu ees korrata?

Janusz Wojciechowski, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Hr president, tahaksin fraktsiooni Liit Rahvusriikide Euroopa eest nimel tänada hr Pomés Ruizi väga hea raporti eest, mida ma täielikult toetan. Läbipaistvus peab olema Euroopa Liidu funktsioneerimise oluliseks põhimõtteks. Tahaksin alustada, öeldes, et minu arvates on eriti väärtuslikud raporti need osad, mis sisaldavad paremaid andmeid

Euroopa Liidu fondidest toetuste saajate kohta ning läbipaistvamat teavet komisjoni veebilehekülgede kohta. Need on tähtsad teemad. Tahaksin ka öelda, et sama tähtsad on raporti osad, mis rõhutavad, kui tähtis on avalikustamine ja teabe andmine Euroopa institutsioonide avalike teenistujate finantshuvide kohta.

Euroopa Liidu kodanikud peavad olema kindlad, et need, kes tegelevad liidu rahaliste vahenditega, ja need, kes eraldiste üle järelevalvet teostavad, tegutsevad erapooletult ja mitte isiklike huvide edendamise nimel. Arvan, et oli õige ja asjakohane raportis selle küsimusega nii põhjalikult tegelda.

Bart Staes, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (NL) Hr president, volinik, see arutelu on tegelikult soojenduseks heakskiidu andmise menetlusele, mis eelarvekontrollikomisjonis praegu aset leiab, ja erakorralisele kuulamisele, mis meil toimub järgmisel nädalal koos volinike Špidla ja Hübneriga. Selle arutelu põhiküsimuseks on hr Pomés Ruizi raporti lõige 41, milles komisjonil soovitatakse toetada riiklike kinnitavate avalduste esitamist. Volinik, kui te palute seda toetada, ei ole võitlus, mida me peame heakskiidu andmise menetluse üle, mitte parlamendi võitlus komisjoni vastu, vaid ühine võitlus: komisjon ja parlament liikmesriikide vastu. See on parim strateegia ka seoses komisjonisisesse ühtekuuluvusega. Läbipaistvus suurendab mõistagi usaldusväärust ja vastutust; sellega on igaüks nõus. Kahtlemata on selle üks aspekt andmete avaldamine kõigi ELi fondidest toetuste saajate kohta.

Finantsmääruse kohaselt on sellise teabe andmine kohustuslik, kuid see teave tuleb teha ka kättesaadavaks, see peab olema usaldusväärne ja sobiv edasisteks uuringuteks. Teie veebisaidil, volinik, on selles suhtes arvestatavaid jõupingutusi tehtud, kuid pikk tee on veel käia. Mõned eraalgatused on tõepoolest paremad.

Ka selles hr Pomés Ruizi raportis on väga selgelt välja toodud, mida on tarvis parandada: teabe esitusviisi, sisu ja teabekorraldust. Eelarvekontrollikomisjon palub, et see saaks lõpetatud enne 2009. aastat. Tahan teha muudatuse ja tuua selle tähtaja ühe aasta võrra ettepoole. Kui me suudame sellega hakkama saada, võib uus komisjon ja uus parlament 2009. aastal alustada puhtalt lehelt. Ma palun oma kaasliikmeid seda muudatust toetada.

Volinik, mul on teile veel üks küsimus: milline on asjade seis teiepoolse kohustusega, mis on sätestatud lõikes 34, avaldada kõigi 2008. aasta ametlike ja mitteametlike rühmade liikmete nimed? Ma kiidan heaks ka Dan Jørgenseni poolt sel teemal esitatud küsimuse.

Lõpuks, hr president, on mul küsimus teile: millal otsustab parlamendi sekretariaat valida täieliku läbipaistvuse ja avaldada kõigi parlamendi vabatahtliku pensionifondi liikmete nimed? Pealegi on need inimesed ka oluliste Euroopa fondide hüvitisesaajad. Ma palun teil edastada see sõnum sekretariaadile.

President. - Hr Staesi esitatud küsimuse kohta – seda on juhatuse koosolekul muidugi arutatud ning lahendus leitakse.

Esko Seppänen, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (FI) Hr president, volinik, hr Pomés Ruizi raport on kõikehõlmav. Probleemi sisaldavad valdkonnad on hästi piiritletud ja ootavad vajalikke meetmeid. Sellega seoses tahaksin öelda komisjoni asepresidendile hr Kallasele, et tema ametiaja jooksul on toimunud suuri muutusi paremuse poole, peamiselt liidu tegevuse avalikustamise ja läbipaistvuse valdkonnas, ning tema on selles valdkonnas olnud äärmiselt tegus. Sellest annavad tunnistust paljud andmebaasid Internetis, ent probleem, mida märgiti ka raportis ja mis tuleb parandada, on endiselt ebarahuldav otsingumootor. Niisugusel

puhul tuleks otsingumootorite materjal ühtlustada. Teisisõnu, kui puudub asjakohane otsingukord, on oht, et saadakse küll palju teavet, ent selle üliküllus kahjustab kvaliteeti.

Küsimus tõestatud kelmuste mustast nimekirjast vajab kaalumist. Põhimõtteliselt kiidab meie fraktsioon selle heaks ning on selle koostamise poolt, kuid me vajame eelkõige kindlust, et üksikisikute andmekaitse on tagatud ja et kedagi ei saaks sel moel musta nimekirja kanda mõjuvate põhjusteta või ekslike menetluste läbiviimise tõttu.

Siis on siin küsimus ühiskondliku elu standardite nõuandekomiteele. Euroopa Parlamendi liikmete jaoks, kes on valitud kodanike poolt otsestest valimistel, oleks ilmselt hea, kui eksisteeriks menetluskord, mis erineks avalike teenistujate omast, nagu pr Grässle siin juba ütles. Valitud liikmete menetluskord võiks samuti olla vähemalt sama range, sest pole põhjust väita, et eetikanõudeid tuleks lõdvendada, kui kõne all on parlamendiliikmed. Paljudes riikides on parlamendiliikmete valimiste finantseerimiseks kulutatud summad kõigile teada ning ka Euroopa Parlament võiks selles suunas liikuda, nii et riiklikud avaldused valimiste rahastamise ning kandidaatide teavitamiskampaaniate ja nende rahastamise kohta oleksid kantud parlamendi andmebaasi, mis muudaks need nähtavaks ka Euroopa Liidu tasandil.

Lõpuks soovin ma öelda, et Euroopa tasandi erakondasid ja sihtasutusi ei saa vabastada üldisest kohustusest deklareerida oma finantshuvisid ja rahastamisallikaid.

(Aplaus)

Nils Lundgren, *fraktsiooni IND/DEM nimel*. – (SV) Hr president, minu puhul on väga ebaharilik, et suudan suhtuda poolehoiuga raportitesse, mis siia meie ette jõuavad. See kord on siiski erand.

See, mille eest raportöör siin võitleb, on suurem läbipaistvus, ja ma toetan seda soojalt. Kuid ma tahaksin täiskogule meelde tuletada, et seni kuni meil on niisugused asjad nagu põllumajanduspoliitika ja struktuurifondid, on meie kontrolliülesanne täiesti üliinimlik. Me oleme sunnitud pidevalt kehtestama uusi eeskirju ja suurendama järelevalvet ning lõpetame üle mõistuse käiva bürokraatia keskel.

Lahendus, nagu me kõik teame, on lasta ELi rikkamatel riikidel anda raha vaesematele riikidele, ilma üksikasjalikult läbi arutamata, milleks seda tuleb kasutada. Suurem osa järelevalveprotsessist langeks ära ning see peabki olema pikaajaliseks eesmärgiks. Me ei peaks kokku lugema lehma ja tootmisest kõrvaldatud põldusid jms. Me peaksime keskenduma sellele, milleks ELi tarvis on – siseturule.

Esther De Lange (PPE-DE). – (NL) Hr president, tahaksin samuti tänada raportööri selle suurepärase raporti eest ning mainiksin paari punkti, enne kui nõukogu ja komisjoni poole pöörduda.

Esiteks: me peame avaldama Euroopa Liidult rahalise toetuse saajad. See puudutab eelkõige põllumajandussektorit. Peame käsitlema kõnealuseid andmeid ettevaatlikult ja õiglaselt. Me ei tohi lasta tekkida olukorda, kus mõned liikmesriigid vastavad andmete avalikustamise nõudele, teised aga mitte. Komisjoni veebisaidil on lingid 14 riiklikule veebisaidile, mis sisaldavad põllumajandustoetuse saajaid, mis tähendab, et 13 on puudu. Arvatavasti oskaks komisjon seletada, miks see nii on. Kas need andmed ei ole elektroonilises formaadis kättesaadavad või ei ole liikmesriigid ikka veel andmeid esitanud?

Lisaks peaks komisjon mõtlema, kuidas kaitsta neid toetusesaajaid, kelle andmed on avaldatud: kaitsta näiteks radikaalsete loomaõiguste aktivistide eest, kes on probleemiks, millega mitmed liikmesriigid, kaasa arvatud mu kodumaa, peavad praegusel hetkel tegelema.

Lõpuks on fakt, et andmeid on raske omavahel võrrelda ning et komisjonilt on tarvis rohkem suunamist. Sain voliniku jutust aru, et ta esitab homme sellekohase algatuse seoses struktuurifondidega, ning mul oli hea meel seda kuulda.

Mu teine küsimus puudutab aastaaruandeid institutsioonide tegevuse kohta, milles on toimunud teatav paranemine, ent see on tundlik teema.

Nüüd mu pöördumise juurde, mis on seotud faktiga, et 80% Euroopa fondidest ei hallata keskselt, vaid liikmesriikide kaudu või nendega koostöös. Me võime terve igaviku parandada ja tugevdada läbipaistvust ja kontrolli Euroopa tasandil, aga seni, kuni liikmesriigid ei võta endale riiklike kinnitavate avalduste kaudu vastutust, jääb tasakaalustatud kontrolli tagamine raskeks. Tango tantsimiseks on tarvis kaht osapoolt.

Me võime Euroopa tasandil tantsida ülimalt hiilgavat hingestatut tantsu läbi eelarvekontrolli valdkonna, aga senikaua, kui liikmesriigid kaasa ei tantsi, ei saa see iialgi olla auhinda vääriv esitus. Seetõttu kutsun ma liikmesriike üles täitma oma kohustusi ning palun komisjonil toetada seda protsessi seoses riiklike avaldustega,

võiks öelda, nagu hea dirigent või nagu tantsuõpetaja: seda peate ise teadma, volinik. Meile siin meeldiks arvestada teie toetusega.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Hr president, ma pean õnnitlema meie raportööri ja samuti hr Kallast selle algatuse puhul. Siiski pean ma sama hingetõmbega ütleva hr Kallasele, et oleksin palju õnnelikum, kui ta oleks juba astunud samme tagamaks, et Euroopa Komisjon vastab finantsmääruse eeskirjadele, mis jõustusid 1. jaanuaril 2007, eelkõige mitmesugustest ühenduse fondidest toetuse saajate määramise osas.

Tõepoolest teeb väga muret, et Euroopa Komisjoni vastus küsimusele, kas IMG on seaduspäraselt ja nõuetekohaselt loodud kui üks rahvusvaheline organisatsioon, on täiesti ebarahuldav. Ma tahaksin teada, volinik, kas lisaks sellele uuele rahvusvahelisele organisatsioonile on Euroopa Komisjon otsustanud kohtuda ka teistega, nii et me saaksime kindlaks teha, kellel on juurdepääs ühenduse fondidele, ilma et läbitaks pakkumismenetlust.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Hr president, vahendite eraldamine eri eelarveridadelt tekitab alati tugevaid emotsioone ja vaidlusi. On täiesti arusaadav, et need, kellele anti toetust, võivad rõõmustada, ja need, kellele nende headest omadustest hoolimata ei antud, tahaksid teha kriitikat. Kui siiski aga, nagu hiljutisel kurikuulsal Poola juhtumil, mõni üksus saab toetust ühelt valitsuselt ainult selleks, et keegi teine sellest ilma jätta, tekib rida muresid.

Millistel põhimõtetel toetused eraldatakse ja millist menetluskorda kohaldatakse? Kas otsused tehakse asjaolude või poliitika põhjal? Sellepärast ei tohigi me hr Pomés Ruizi raportist lähtuvalt keskenduda üksnes selgusele ja läbipaistvusele, vaid ühtlasi võimaldama ühiskonnale juurdepääsu toetuste eraldamisega seotud tegevusele. Teabe avaldamine ELi toetusesaajate kohta on Euroopa Komisjoni ja valitsuse kavatsuste läbipaistvuse põhitõde. Miks siis mõned riigid avaldamisele nii väga vastu on? Kas neil on midagi varjata? See hõlmab ka teavet avalike teenistujate ja Euroopa institutsioonide ekspertide kohta. Meie liit võidakse palju, kui loodaks ühine eetilise ruum.

Alexander Stubb (PPE-DE). – Hr president, lubage mul alustada raportööri hr Pomés Ruizi õnnitlemisest. Ma ei tee seda mitte ainult sellepärast, et ta seisab minu kõrval ja togib mind jalaga vastu pahkluid, vaid sellepärast, et ma pean tema raportit kahtlemata väga heaks.

Kui lubate, tahaksin esile tuua kolm küsimust. Esiteks ma arvan, et põhiliselt on selle raporti eesmärk parandada läbipaistvust ja kontrolli. Tavaliselt tehakse seda kolmel viisil. Esiteks dokumentatsiooni läbipaistvus: see on üpris hästi sätestatud E asutamislepingu artiklis 255; teiseks finantseerimise läbipaistvus, millega me siin selles raportis just tegeleme, ja kolmandaks muidugi teenistussuhteliste läbipaistvus.

Kurb asi, mille ma avastasin seoses nende läbiraakimistega – mitte niivõrd seespool kui väljaspool seda istungisaali – on see, et leidub palju Euroopa-vastaseid, kes kasutavad läbipaistvust väga populistlikul moel selles mõttes, et ühest küljest kutsuvad nad üles läbipaistvusele, aga kui läbipaistvus on saavutatud, hakkavad inimesi selle pärast ründama. Ma leian, et need läbiraakimised on selles mõttes pisut kurvad, ning ma arvan, et kui me läbipaistvuse saavutame, siis peame olema selles suhtes ausad ja sirgjoonelised.

Teine küsimus on riiklikud avaldused. Tahaksin toetada seda, mida pr De Lange nende kohta juba ütles. Peaksime seda alati rõhutama. Arvan, et hr Kallas teeb väga head tööd. Komisjon teeb head tööd. Kuid 80% kõigist fondidest kasutatakse tegelikult liikmesriikide poolt. Sellepärast me vajamegi finantsaruannetes pisut enamat. Olen kindel, et kui hr Mulder siin viibiks, oleks ta minuga nõus.

Mu viimane küsimus on selle raporti kuulsa või pigem kurikuulsa lõike 22 kohta. Ma näen, millest see tuleb, kuid arvan, et me ei tohiks last koos pesuveega minema visata. Seepärast soovitan, et saaksime lõikest 22 lahti, nii et kõik meie hulgast võiksid hõlpsasti selle raporti poolt hääletada, pealegi on läbipaistvuse vastu olemine natuke nagu sedamoodi, kui olla vastu rahule ja emadusele.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Hr president, sooviksin lisada oma õnnitlused raportööri, kes on esitanud äärmiselt huvitava raporti, ning muidugi tänada ka komisjoni, mida esindab asepresident Kallas, tema töö eest ning positiivse dialoogi ja koostöö eest täiskoguga.

Tahan nüüd lihtsalt pisut täiendada juba tehtud kommentaare, millest enamikuga ma olen nõus, ning öelda, ilma et selleks teabeks ja läbipaistvuseks tegelikku vajadust oleks, et raport oli kergesti kättesaadav, usaldusväärne ja võrdlemissõbralik; see teave tuleks korrastada ja liigitada ning anda tegelikku praktilisse kasutusse, mitte ainult suurimatele ekspertidele, vaid laiale üldsusele.

Mis puutub jagatud haldusega fondidesse, siis lisan juba öeldule, et peame selles osas liikmesriikidele survet avaldama ning eelkõige püüdma leida vahendeid, millega parandada olukorda rahvusvaheliste organisatsioonidega, mis sageli näib läbipaistmatu.

Muidugi tervitan ma ka ideed luua ühine eetiline ruum. See on luksus, mida komisjon kindlasti võimaldada saab, ning seda võiks eksportida või teatavatel ülemaailmsel läbirääkimistel heade tavade näitena välja pakkuda. Seetõttu tervitan ma eriti komisjoni läbiviidud uurimust eetikakoodeksite ja -standardite kohta, mida saab hiljem kohaldada kõigi institutsioonide suhtes.

Lõpetuseks õnnitlen ma raportööri ja tänan teda, et ta arvestas mu taotlust seoses OLAFi eetikakoodeksiga, mis on absoluutselt oluline: ühelt poolt on meil need vastutavad ja süüdlased osalised ning teiselt poolt süüitud osalised, keda peame kaitsma kõigi vahenditega.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Hr president, kõigepealt tahan ma ühineda nendega, kes on õnnitlenud ja tänanud raportööri hr Pomés Ruizi absoluutselt hiilgava raporti eest. Samal ajal tahaksin kasutada ka võimalust tänada volinik Kallast, kes on aastaid väga kõvasti tööd teinud, et neid küsimusi edasi arendada.

Käesoleva raporti idee on niisugune, et vaevalt küll keegi selle eesmärkidega nõus ei ole. Avatus ja läbipaistvus mis tahes kujul seoses ELi fondide väärkasutusega võib teha ainult head. Põhiliselt tuleks avalikustada maksutuludest rahastatavate eraldiste kasutus. Maksumaksjatel peab alati olema täpne ja põhjalik teadmine, milleks nende raha on kulutatud. Ildsus peab alati saama öelda, kes raha kulutab ja mille peale ja kui palju on kulutatud.

Eriti peame me kinni pidama juurdepäasetavuse ja läbipaistvuse põhimõttest fondide puhul, mida on väärkasutatud. Minu arvates võiks ELi fondide kuritahtliku kasutamise musta nimekirja avaldamine samuti võimalikke kuritarvitusi ära hoida ning nõnda edendada avatust ja läbipaistvust ELi ressursside kasutamisel. Selline järelevalve on ilmselt väljakutseks tõsiasja tõttu, et eri riikide süsteemid suuresti varieeruvad ning muudavad seega järelevalve keeruliseks.

Ma usun, et see raport on tähtis samm edasi ning me vajame ühist kompromissi, et raporti saaks siin vastu võtta ja mitte paari pisisasja pärast kõrvale heita.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Hr president, ma arvan, et praegu toimub iseäranis hea arutelu. Siiski tahaksin ma hoiatada läbipaistvuse kuritarvitamise eest. Mõned populistid – kuigi nad ei viibi täna siin istungisaalis – kuritarvitavad seda arutelu avaliku areenina, kuid seda tehes ei tee nad vahet erasjade ja avalikkuse huvidele vajalike teemade vahel.

Me ei tohi silmist lasta arutelu eraelu puutumatus üle. Me teame, et on veel olemas ka põhjendus andmekaitsele. Leida nendes asjades tasakaal on Euroopa Parlamendi õige vastus tulevikuks.

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). – (DA) Hr president, täna on lausa nauding arutelust osa võtta. Mulle tuleb meelde, et paar aastat tagasi olid siin mõned idioodid, kes nõudsid läbipaistvust, aga praegu koosneb terve parlament ainult idiotidest, kes nõuavad kindlalt läbipaistvust raamatupidamisaruannete esitamise osas. Lisaks on meil siin volinik, keda ei saa kritiseerida; selle asemel peame tallegi tunnustust avaldama tema isikliku panuse eest kaasata komisjoni loiumad liikmed läbipaistvuse reformi.

Mind ei ole siiski valitud tunnustuse avaldamiseks; mind valiti, et juhiksin tähelepanu arutelu raskematele aspektidele. Seetõttu tahaksin küsida hr Kallaselt, kas järgmisel aastal on oodata erisusi põllumajanduse valdkonnas, mille kohta ei panda Interneti täielikku raamatupidamisülevaadet ning mille osas me ei näe, kes mida saab ega teiste valdkondade vastavaid summasid. Kas hakatakse tegema erandeid või esitatakse kõik kulud Internetis? Ja kuidas jääb töörühmadega: kas esitatakse kõigi ekspertide nimed?

Ja lõpuks, nüüd, kui me oleme läbipaistvusega nii kaugemale jõudnud, kas poleks siis hea mõte saata vabandus kangelastele Dorte Schmidt-Brownile, Hans-Martin Tillackile, Marta Andreassenile ja kõigile neile, keda on aastate kaupa sõimatud, aga kes on põhjuseks, et teie, hr Kallas, suutsite oma reformidega nii suurt edu saavutada?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr president, selgus ja läbipaistvus on peamised põhimõtted ühiskonna elus. Eriline vastutus kaasnevate raskete ülesannete eest lasub meil, parlamendiliikmetel. Meie oleme need, kes kohtuvad hääletajatega, ning meile langeb ülesanne selgitada neile praegust olukorda liidus ja selle asjaajamist. Me ei saa öelda: „Seda ei teinud meie, seda tegi komisjon”. Euroopa kodanikud ootavad vastust oma parlamendiliikmetelt. Kaugelt liiga tihti ajame me läbipaistvuse loomise ettekäändel menetluskorra keeruliseks ja seame toetuse saajatele liiga palju nõudeid. Näiteks nõuame me dokumente, mis on tihti peale

ebavajalikud. Läbipaistvuse loomisel peame me rollid selgesti määratlema ja need ära jagama. Ma kordan – me peame rollid ja ülesanded liikmesriikide ja Euroopa Liidu vahel ära jagama.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Hr president, ma tahan välja tuua kaks teemat. Kõigepealt, kui tahame järgida Lissaboni strateegiat, siis peame teadma, kes teaduse valdkonnas raha saab ja milleks. Kas need on tõepoolest parimad või seisavad veel mõned allasutused privilegeeritumate läänepoolsete riikide ja teiste, uute riikide vahel? Akadeemikuna võin ma kinnitada, et õiglust ja võrdsust peaks olema rohkem.

Minu teine käsitletav teema on see, et kui me anname raha – üpris heldekäeliselt – kolmandatele riikidele, mis on vähearenenud ja ebasoodsas olukorras, siis tahaksin ma saada mingit tagasisidet raha kasutamise kohta, eriti niisuguste abiprogrammide puhul nagu demokratiseerimine ja muud taolised, mis ei tooda käegakatsutavaid esemeid, vaid muudavad mõtlemisviisi, või ettevõtluse puhul. Me teame väga vähe, kuidas kasutatakse seda raha Aafrikas ja kõigis AKV riikides. Ma võin tõesti kinnitada, et peame sellest mõnevõrra rohkem teada saama.

Alexander Stubb (PPE-DE). – Hr president, ma tahan vastu vaielda kolmele eelkõneleajale. Kõigepealt hr Seppänen, keda tahaksin õnnitleda tema kõne puhul, sest see oli äärmiselt mõõdukas ning ta on hakanud aegamisi liikuma – peaaegu hakanud – Euroopa eest võitlejate leeri poole.

Teiseks hr Bonde: see viis, mismoodi ta räägib läbipaistvusest, paneb mind arvama, et ta on föderalist. Nii et selles suhtes ma mõtlen, et ka tema liigub täpselt õiges suunas – kuigi taotlus avaldada kõigi nende nimed, kes istuvad Euroopa Komisjoni komisjonides, on arvatavasti natuke pealetükkiv!

Mu viimane kommentaar puudutab hr Rübigit. Olen temaga 100% nõus: selline populismi tüüp, nagu me näeme Austria meedias Euroopa-vastasel poolel, on lihtsalt vastik, ning ma tõepoolest ei tahaks seda rohkem näha.

Mul on veel üks küsimus raportööri hr Pomés Ruizile: kui leiduks üks asi, mida ta tahaks sellest raportist välja jätta, siis mis see oleks?

Siim Kallas, komisjoni asepresident. - Hr president, ma soovin austatud parlamendiliikmeid väga tänada nende toetuse eest sellele läbipaistvuse meetmele, mis on olnud ühismeede: komisjon on alati tundnud kõigis küsimustes Euroopa Parlamendi tugevat toetust.

On kaks asja, mida ma tahan öelda. Esimene puudutab otseste toetusesaajatega seotud teavet. Ma pean seda hämmastavaks muutuseks. Kui me 2004. aasta alguses koos mõnede parlamendiliikmetega seda algatust alustasime, oli väga vähe lootust, et seda saaks rakendada. Kuid nüüd on poliitiline otsus langetatud ja aasta 2009 on lõppaasta, mil teave 2008. aasta toetusesaajate kohta peab olema avaldatud.

Niisiis, poliitiline otsus on tehtud. See on suur samm edasi. Nüüd jääb üle lahendada tehnilised küsimused. See pole sugugi kerge, sest suunised on nüüd antud, mismoodi peaks toetusesaajatega seotud teave välja nägema. Kuid muidugi on paljud teist tõstatanud tarvitamiskõlblike otsingumootorite küsimuse ja see on tõepoolest üks raske ülesanne. Muidugi võime me teha portaali, mille kaudu on võimalik ligi pääseda liikmesriikide andmetele ning teabele toetusesaajate kohta.

Ma näen ette hulgaliselt tehnilisi probleeme, sest miski pole täiuslik ja iga asi võtab pisut aega, kuid need tehnilised probleemid ei tohiks kindlasti kahjustada selle suure muudatuse tähtsust.

Nende kuulsate riiklike avaldustega seoses pean ütlema, et olukord on viimase kolme aasta jooksul täielikult muutunud. Kui ma esimest korda nõukogusse läksin nende küsimuste üle läbi rääkima, siis ei tulnud need üldse kõne allagi. Nüüd on teil aastakokkuvõtted – siiani oleme saanud 22 ja praeguseks võib-olla isegi rohkem. Kontrollime koos kvaliteeti ja kindlasti see paraneb.

Nii on olemas mõistmine, et jagame juhtimisprobleeme ja me peame jagama ka teavet oma töö kohta – kuidas me juhime struktuurifonde. See mõistmine on ka liikmesriikides hüppeliselt kasvanud. Me võime üritada ellu viia ka ideed täielikumatest riiklikest avaldustest, millel on täpsem sisu. Te teate sama hästi kui minagi, et teatavad liikmesriigid on suurema kaasatuse suhtes ikka veel väga tõrksad, aga me oleme kaasatuses juba teatava taseme saavutanud.

Mis puutub rahvusvahelisse rahasse, siis see on hoopis teine teema. Küsimus, mil moel see teave tuleks avaldada, arutatakse tõenäoliselt samuti läbi eelarvekontrollikomisjonis. Oleme siiski osalised rahvusvahelistes lepingutes ega juhi neid otseselt. Teave selle kohta, mida me otseselt juhime, tuleb teha kättesaadavaks, kuid me oleme osalised väga laiaulatuslikus rahvusvahelises koostöös. See on veidi erinev.

Ekspertühmadega seoses võin korrata, nagu ma eelarvekontrollikomisjonis juba ütlesin, et oleme kohustunud avaldama alaliste ekspertide nimekirja. See on tõesti määratluse küsimus: millised eksperdid tuleks sellesse nimekirja kanda. Seda arutatakse ning mõned eksperdid, kes täidavad teatavaid konfidentsiaalseid ülesandeid, andes hinnanguid projektidele ja isikutele, ei peaks arvatavasti nii läbipaistvad olema. Siin on mõningad nüansid. Siiski, kohustus on võetud ja mulle on teatatud, et alaliste ekspertide pikk nimekiri on meil juba avaldamisel. Küsimus tekib kõigi nende liikmesriikidest saadetud ekspertidega, kes osalevad teatavates asutustes ja kelle nimed saadetakse mitte enne, vaid tagantjärele, aga vähemalt on võetud kohustus mitte teha suurt saladust inimestest, kes meile nõu annavad.

Mu viimane mõte vastuseks tõstatatud küsimusele on järgmine: komisjon ei kavatse teha ettepanekuid, mismoodi parlament peaks oma eeskirjadega tegelema ja mida peaksid sisaldama majanduslike huvide deklaratsioonid. Võin öelda vaid kaht asja: see eetiline ruum on ühisruum – kui ühes institutsioonis midagi juhtub, on sellel kohene mõju ka teistele institutsioonidele. Muidugi peame me kõik niisugused küsimused lahendama tervest mõistusest lähtudes ning mitte laskuma absurdsesse venitamisse ja ebavajalikesse üksikasjadesse, kuid tegelema ainult asjakohaste küsimustega, et vältida tegelikku huvide konflikti.

José Javier Pomés Ruiz, raportöör. - (ES) Hr president, hr Kallas võib endaga rahul olla, sest ta taipas, et läbipaistvuse algatus on see, mida kõrgelt hinnatakse ja mis on südamelähedane kogu täiskogu jaoks, ning sellepärast on ta nüüd saanud toetuse osaliseks, mida võib siit leida.

Hr Kallas, me soovime läbipaistvuse osas kaugemale minna ning raportis me rõhutasime mõningaid valdkondi, mille arengut tuleks kiirendada: tagasinõudmine, ekspertrühmad ja süütuse presumpatsioon. Sellest hoolimata ma rõhutan: see peab jääma terve mõistuse piiresse, võtmata arvesse teatavate kollase ajakirjanduse osade populismi, kes näivad end pühendavat rahateenimisele oma populistlike liialduste kaudu Euroopa Liidu tõsiste probleemide osas. Ma soovin tänada Inés Ayalat tema soovitusel eest, et ka OLAF võiks selle probleemiga tegeleda, ning hr Jørgenseni, Paolo Casacat ja hr Böschi, kes praegu siin viibivad, ning mu kolleege Ingeborg Grässlet, Alexander Stubbi ja teisi.

Tahaksin öelda, et Alexander Stubb küsis minult, mida ma tahaksin välja jätta, ja ma pean ütleva, et jätaksin kohe välja viite abikaasa tegevusele. Mul on meeles, et väga suure probleemi Euroopa Liidus põhjustas mitte abikaasa küsimus, vaid midagi sellesarnast: vihjan praegu Edith Cressoni juhtumile. Sellega tahan ma öelda, et me ei peaks asetama endale selliseid piiranguid ning peaksime tegema seda, mis on loogiline, mitte seda, mis on ebaloogiline. Igatahes on isegi selle täiskogu liikmetel õigus pereelule ja eraelule.

Soovin samuti öelda, et seame jätkuvalt paljudele liikmesriikidele eeskujuks, kuidas EL kulutab oma fonde paremini ja tõhusamalt, madalate halduskuludega ja tulemuslikumalt kui teatavad liikmesriigid. Seda eellähetust, millega me kõik nõustusime, kasutasid mõned liikmesriigid – need, kes keelduvad seletamast, kuidas nad kulutasid 80% ühenduse fondidest, ning naeravad siis, kui meie keeldume ELi raamatupidamisaruannet heaks kiitmast – põhjendusena, et ühisesse fondi vähem raha anda, piirates ELi tegevust, tõrjudes meie süüdistust, et need on liikmesriigid, kes ei kasuta raha korralikult, ning kasutades seda argumendina, et keelduda parlamendile andmast rohkem kui 1%.

Täna, hr president, ning ma soovin ka hr Kallasele kõike head eesmärgi taotlemisel, mida parlament nii soojalt toetab.

President. - Arutelu on lõppenud

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Véronique Mathieu (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Pomés Ruizi raportis võetakse teisest küljest küllaltki õigesti arvesse seisukohta, et tuleb siiski teha suuri jõupingutusi, enne kui saavutame läbipaistvuse finantsküsimustes. Eelarve peadirektoraadi 2006. aasta tegevusaruande analüüsis on määratletud, mis tuleb ära teha enne läbipaistvuse saavutamist ELi raamatupidamisaruandes. Näiteks ühisele põllumajanduspoliitikale eraldatud rahaliste vahendite läbivaatamine näitab, et komisjonile kättesaadavad vahendid ei võimalda alati liikmesriikide esitatud andmete täpsust tagada.

Kui tahame varasemaid eelarvega seotud muudatusi vältida, peab komisjon parandama teabe kvaliteeti, mida avalikkusele antakse ühenduse rahaliste vahendite saajate kohta, ning tegema seda viivitamata, võttes rea konkreetseid meetmeid: ühenduse rahaliste vahendite saajate kohta avaldatud andmete ratsionaliseerimine, üldise otsingumootori loomine, petturite „musta nimekirja“ avaldamine ja nõnda edasi. Range, tõhusa ja

läbipaistva kontrolli tagamiseks liikmesriikidele jaotatud ühenduse rahaliste vahendite üle peaks komisjon tulevikus poliitiliselt vastutama teabe eest, mida ta avaldab.

22. henduse finantshuvide kaitse – pettustevastane võitlus – 2005. ja 2006. aasta aruanded (arutelu)

President. - Järgmine päevakorrapunkt on eelarvekontrollikomisjoni nimel hr Musotto poolt koostatud raport (A6-0009/2008): henduse finantshuvide kaitse – pettustevastane võitlus – 2005. ja 2006. aasta aruanded [2006/2268(INI)].

Francesco Musotto, raportöör. - (IT) Hr president, volinik, daamid ja härrad, ma tahaksin alustada hr Kallase tänamisega väärtusliku koostöö eest Euroopa Parlamendiga oma tegevuses. Olen sama tänulik ka OLAFi selle direktori Franz-Hermann Brüneri isikus tema piiritu toetuse eest ja töö eest, mida OLAFis tehakse ja mis ei ole kaugeltki kerge. Lõpuks tahan tänada kõiki oma kolleege nende kasuliku panuse eest, samuti ka kõiki riiklike asutusi ja institutsioone, kes tegid meiega koostööd selle raske ülesande juures, eriti – kui tohin – siis Itaalia *Guardia di finanza*, kelle suhtumine selles valdkonnas oli ülimalt professionaalne.

henduse finantshuvide kaitse on tohtu tähtsusega teema, mis mõjutab meid otseselt nii riikide kui ka kodanikena; seetõttu tuleb seda käsitleda asjakohase ranguse ja otsusekindlusega.

Tänane resolutsioon on kavetatud praktilise vastusena murettekitavale nähtusele – pettusele ühenduses. Kogutud andmed...

(President katkestab kõneleja, et kutsuda korrale mõningaid liikmeid, kes istungit segavad)

Täna, hr president. Me räägime läbipaistvusest ja kohe tekib vajadus tavapärase viisakuse järele.

Tänane resolutsioon on kavetatud praktilise vastusena murettekitavale nähtusele – pettusele ühenduses. Kogutud andmed on murettekitavad: ühenduse omavahendite, põllumajanduskulude ja struktuurimeetmete valdkonnas teatati 2006. aastal eeskirjade eiramistest kogusummas 1 143 miljoni euro väärtuses, võrreldes 1 024 miljoni euroga eelmisel aastal. Statistika näitab eeskirjade eiramiste pidevat kasvu.

Rõhutaksin siiski, et eeskirjade eiramiste suur arv ei pea tingimata tähendama pettuse kõrget esinemissagedust; see võib näidata ka seda, et järelevalvemeetmed kohapeal on tõhusad ning et liikmesriikide ja komisjoni vahel on tihe koostöö. Oma 2006. aasta aruandes rõhutas komisjon õigusega sellise koostöö tähtsust pettuste ärahoidmisel ja vahendite tagasinõudmisel. Siiani on statistika toetunud väga erinevatele riiklikele struktuuridele koos erinevate haldus-, kohtu-, järelevalve- ja kontrollisüsteemidega.

Eriti vastuvõtmatuks loeme me seda, et Hispaania ja Saksamaa ei edastanud komisjonile teavet eeskirjade eiramiste kohta elektroonilises vormis, kuigi kõigil liikmesriikidel on kohustus seda teha. Henduse eeskirju ja pettustevastast võitlust tulenevaid kohustusi tuleb rakendada ühtviisi kõikides riikides. Sel eesmärgil on väga oluline tihedam koostöö liikmesriikide ja komisjoni vahel, et kaitsta ühenduse finantshuve, mida tuleb pidada ühisteks huvideks, ning seada need riiklikest huvidest kõrgemale.

Järelevalve teostajate ja kohalike haldusametite vahel on vaja tihedamat koostööd koordineerimise ja teabevahetuse valdkonnas. Hoides fondide korraldamise ja väljamaksete tegemise kesktasandil, muutub vajalikuks keerukas rakenduskord ning kasvab vahemaa finantsasutuste ja toetuste saajate vahel.

Eeskirjade lihtsustamine on teine põhipunkt, mida raportis käsitletakse. Programmitöö periood 2000–2006 tõestas tegelikult, et liiga keerulised eeskirjad mängisid avastatud eiramistes oma osa.

Lõpuks, vaatamata väikesele paranemisele toetuste tagasimaksmises, jääb tagasimaksmine ikkagi probleemiks, mis teeb ühenduse eelarvele tohtut kahju. Eriti vastuvõtmatu on 39 kuu pikkune ajavahemik eiramise toimepaneku ja sellest komisjonile teatamise vahel, sest selline viivitamine muudab tagasimaksmise palju raskemaks, kui mitte võimatuks.

ISTUNGIT JUHATAB: MARIO MAURO

Asepresident

Siim Kallas, komisjoni asepresident. - Härra president, hr Musotto raport hõlmab kaht aastat jõupingutusi parandada Euroopa Liidu finantshuvide kaitset. Usaldusväärne finantsjuhtimise süsteem vajab keskendumist

kulutustele, eeskirjade eiramiste kontrollimist ja nende vastu võitlemist, seda eriti niisuguste eiramiste puhul, mis on toime pandud pettuse kavatsusega.

Raportis on palju tähelepanu pööratud samadele asjadele mis heakskiidu andmise aruandes, pidades muidugi finantshuvide kaitsmist silmas usaldusväärse finantsjuhtimise põhielemendina, ent rõhuasetus on erinev.

Tahaksin raportööri hr Musottot soojalt tänada väga täpse raporti eest, mis keskendub põhiküsimustele ning esitab komisjonile palju nõudeid jõupingutusi tugevdamaks.

Lubage mul kommenteerida neist nelja. Esiteks liikmesriikide roll: raportis kasutatakse suurt hulka arve ja statistikat liikmesriikide eiramiste ja nende finantstagajärgede kohta. Selles ei kõhelda osutamast, et mõned liikmesriigid tulevad paremini toime kui teised. Rõhutaksin veel kord, et eiramiste suur hulk ei pruugi tingimata tähendada pettuste kõrget esinemissagedust, vaid võib olla heaks näitajaks tõhusast ja põhjalikust kontrollist.

Kui ma komisjonile juulis aruande esitasin, rõhutasin ma vajadust tagada liikmesriikide täpne, täielik ja õigeaegne andmete esitamine eiramiste kohta. Korralik teabevoog liikmesriikide ja komisjoni vahel on olulise tähtsusega vahendite tõhusa tagasinõudmise ja petturite vastaste ühismeetmete puhul. Paljud neist teevadki seda, kuid ikka veel on võimalusi edasiarenduseks. Euroopa Parlamendi toetusel ei kõhkle komisjon liikmesriikidele meelde tuletamast nende kohustusi.

Olen täiesti nõus üleskutsega selles nõukogule esitatavas raportis: koguda aastaaruanded ja neid ministeeriumide tasemel kaaluda. ELi finantsjuhtimise süsteem on keeruline, sest vastutust jagatakse liikmesriikidega. Teravdatud tähelepanu riiklikele avaldustele, mis suunab vastutuse kulutuste eest ka liikmesriikidele, peaks käima käsikäes koostööga eitamiste ärahoidmisel ja pettuse vastu võitlemisel.

Tervitan suuresti raporti rõhuasetust süstemaatilistele ja üldistele küsimustele, mitte üksikjuhtumitele, mille uurimise osas, nagu te teate, OLAF on sõltumatu.

Komisjon nõustub täielikult Euroopa Parlamendiga, et on tarvis sügavamalt analüüsida liikmesriikides kehtivaid eiramiste vastu võitlemise süsteeme, neid toetada ning võimaldada koostööd ja teabevahetust. See küsimus võetakse üles 2008. aasta aruandes. Komisjoni tänavuaastane aruanne valgustab riskianalüüsi ja riskijuhtimise teemasid, välja arvatud andmebaasid ja varajase hoiatamise vahendid. Lisaks uuritakse raportis liikmesriikide astunud samme, et parandada väljamaksmata või alusetult makstud summade tagasimaksmist, samuti siseriiklike seaduste mehhanisme tasakaalustamise kaudu tagasimaksmiseks. Raportis sisalduvad ka andmed tagasimakstud summade ja finantskorrektsioonide kohta, eriti kui väljamakse polnud tehtud kooskõlas ühenduse eeskirjadega.

Organiseeritud kuritegevuse, näiteks maffia osa ELi finantshuvide kahjustamisel on raportööriile südamelähedane teema. OLAF on andnud oma panuse organiseeritud kuritegevuse ohu hindamisse (OCTA), mille koostas Europol. Mul on hea meel teatada, et palusin mõlemat asutust koostööd sel teemal jätkata.

Käibemaksu- ja tollipettused toimuvad seal, kus liigub suur raha. Kahjuks on see valdkond, milles koostöö liikmesriikidega on tihti raske. Teen väga lühidalt ja viitan sellele, mida tahan öelda Newton Dunni raporti kohta, ning tänan Euroopa Parlamenti tema jätkuva toetuse eest, rõhutades kasulikku rolli, mida ELi tasemel koostöö võib selles valdkonnas tuua.

Mu neljas ja viimane kommentaar on OLAFi määruse läbivaatamise kohta. Komisjon esitas selle kohta ettepaneku 2006. aasta mais. Olen endiselt veendunud, et selles tõstatatakse ülimalt tähtsaid küsimusi seoses Euroopa Pettustevastase Ameti tulemusliku funktsioneerimisega, nimelt teabevoog, menetlusõigused ja kaebuste mehhanism, järelevalvekomitee roll ning, üldisemalt, juhtimine ja aruandekohustus. Ma loodan väga, et saame juba lähitulevikus alustada institutsioonidevahelisi läbirääkimisi lahenduste leidmiseks ning teeme nendes olulistest küsimustest edusamme.

Musotto raport kordab soovi kokku koondada pettustevastased õigusaktid. Poliitilisest vaatepunktist toetan seda täielikult, kuid tehniliselt saab see olema raske ülesanne. Komisjon on valmis edastama taotletud analüüsi Euroopa Parlamendile käesoleva aasta maiks.

Jan Březina, *regionaalarengukomisjoni arvamuse koostaja* - (CS) Hr president, daamid ja härrad, meie ees on raport ELi finantshuvide kaitsmise kohta, millel on mõnevõrra mitmetähenduslik alapealkiri: „Pettustevastane võitlus”.

Tegelikult on raportis keskendutud mitte pettusele kui sellisele, vaid pigem eeskirjade eiramistele. Kui pettus eeldab pahatahtlikku kavatsust, siis eiramine võib olla hooletuse või ebakorrekse raamatupidamise

tulemuseks. Delikaatsetes valdkonnades, nagu näiteks finantssuhted ELis, tuleks sellist terminoloogiat kasutada ettevaatlikult.

Regionaalarengukomisjoni raportöörina on mul kahju, et struktuurifondide rahastatavates projektides avastatud eiramiste arv on suurenenud. See näitab mõningaid liikmesriike ja nende sisekontrollimehhanisme halvas valguses. Raskused nende riikidega ei tohiks aga siiski saada põhjuseks ümber hinnata kehtiv detsentraliseeritud juhtimise süsteem, mille abil struktuurifonde hallatakse. Vastutus on ilmne; see on individuaalne ning sellisena peab see olema ka täitmisele pööratav.

Finantskontrolli asjakohase taseme saavutamine üksikutes liikmesriikides on esimene vajalik samm. Järgmine samm on tagada alusetult väljamakstud summade tagasimaksmine. Võimalik lähenemisviis sellele probleemile võiks olla regulaarsete väljamaksete vähendamine neile liikmesriikidele, kes viivitavad eeskirjade vastastel asjaoludel makstud summade tagastamisega.

Puudulike kontrollimehhanismide olemasolu võib kahjustada usaldust struktuurifondide süsteemi vastu ning heita halba valgust ELile tervikuna.

Pealegi vajame me avatumat ja läbipaistvamat kontrolli. Tahaksin seetõttu väljendada oma toetust Euroopa läbipaistvuse algatusele, mille kohaselt võiks avaldada andmed struktuurifondidelt toetuste saajate kohta. Kuna me räägime riiklike vahendite haldamisest, tuleks selliste toetuste saajatele kehtestada mõningad nõuded.

Juhtimissüsteemide parema hindamise eelduseks on tihedam koostöö kontrollikojaga, mis praeguse ajani on puudunud. Kuna on tõsi, et kontrollikoja aruanded on Euroopa institutsioonidele tüütavaks lugemismaterjaliks, võiks see seda enam olla põhjuseks neile rohkem tähelepanu pühendada ning on kindlasti parem variant kui peita pea liiva alla ja vastutusest kõrvale hiilida.

Kyösti Virrankoski, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni arvamuse koostaja. - (FI) Hr president, Francesco Musotto on koostanud suurepärase raporti Euroopa Pettustevastase Ameti tegevusest aastatel 2005–2006 ning ma tahan selle eest siirast tänu avaldada. Liikmesriikide poolt teatatud eiramiste arv on 2006. aastal tõusnud rahaliselt väärtuselt samaväärseks 1 143 miljoni euroga. Sellest langeb Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi osaks 87 miljonit eurot. Kuigi see on ainult 0,17% üldistest 49,7 miljardi suurustest põllumajanduskuludest, tuleb sellele siiski tõsist tähelepanu pöörata. Umbes kolmandik nendest eiramistest olid otsese pettuse juhtumid.

Uue määruse abil on liikmesriigid suutelised alusetult väljamakstud summad tagasi maksma hõlpsamalt kui varem. Sellepärast peavad põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon ning eelarvekontrollikomisjon kahetsusväärseks, et nende toetuste tagasimaksmise tase on endiselt madal. Komisjon peaks tagasimaksmise protsessi kiirendama ja vajaduse korral parandusmeetmeid kohaldama. Mõlemad parlamendikomisjonid pakuvad Euroopa Komisjonile ka oma täielikku toetust, et karmilt kohaldada maksete peatamise võimalust, kui komisjon ei saa täielikke tagatisi, et rahalistest vahenditest toetust saaval liikmesriigil on usaldusväärne haldus- ja kontrollisüsteem.

(Aplaus)

Ingeborg Gräßle, fraktsiooni PPE-DE nimel. - (DE) Hr president, volinik, daamid ja härrad, fraktsioon PPE-DE vastutab pettustevastase raporti koostamise eest esimest korda ning me oleme väga tänulikud hr Musottole, et ta pööras oma raportis peatähelepanu OLAFi tegevusele ja koostööle liikmesriikidega. Ta pidi väga kõvasti töötama, et tutvuda 630 lehekülje 2005. ja 2006. aasta statistilise materjaliga pettustevastase võitluse kohta. Tema ülevaade annab väga kirju pildi ja ma usun, et peame siin tõesti midagi ette võtma. Eeskirjade eiramiste avastamine ei tundu liikmesriikide jaoks olevat eriti tähtis probleem. See ilmneb asjaolust, et jälle kord puudub nõukogu sellelt väga tähtsalt arutelult, vaatamata asjaolule, et eelarvepädeva institutsiooni teise haruna võiks ta muretseda, mis juhtub maksumaksjate rahaga, mille haldamise ja väljamaksmise eest ta on vastutav.

Raportöör teeb ettepaneku võtta ametlikke meetmeid Saksamaa ja Hispaania vastu ELi õiguse rikkumise pärast. Hispaania esitas eiramiste kohta andmed ainult paberkanalil. Lisaks on need andmed äärmiselt pealiskaudsed, nagu ilmneb struktuurifondide 18. aruandest.

Saksamaa on väga eriline juhtum. Tal võtab andmete esitamine kauem aega kui teistel liikmesriikidel ning ta on ainus riik, kes ei avalikusta nimesid. Kuidas saab OLAF oma tööd teha ilma nimedeta? Petturid varjuvad siin andmekaitse taha, sest on tõsiasi, hr Březina, et 15–20% eiramistel on mõnevõrra petturlik taust. Saksamaa seab ka takistusi OLAFi tööle kohalikul tasandil, seda eriti tollieeskirjade rikkumise ja eksporditoetuste osas.

Me kutsume komisjoni üles aru andma iga liikmesriigi kohta ning selle tahtmise või mittetahtmise kohta koostööd teha ning tegema seda senikaua kuni OLAFi järgmine aruanne on valmis.

Meie fraktsiooni seisukoht on, et OLAFi õiguslike aluste peatset reformi tuleb kasutada eelkõige töötingimuste parandamiseks OLAFi koostööl liikmesriikidega. Tahaksin öelda soojad tänusõnad ka OLAFile endale ning töötajatele, kes tegutsevad väga raskel alal. Arvan, et tulemused väärivad tõesti seda kontrolli. Siiski olen ma ka veendunud, et need tulemused võiksid paraneda parema koostöö läbi liikmesriikidega.

Szabolcs Fazakas, *fraktsiooni PSE nimel.* – (HU) Hr president, hr asepresident, daamid ja härrad, Euroopa Parlamendi kavatsus kaitsta Euroopa Liidu finantshuve on üks tema kõige raskemaid ülesandeid, sest, nagu kõigil parlamentidel, on tal õigus ja kohustus jälgida kulutusi. Lisaks on Euroopas üha laiemalt levimas arvamus, et ELi rahaliste vahendite eest kantakse ebapiisavalt hoolt, nii et meil on selles suhtes avalikkuse, meie valijate ja meie maksumaksjate ees poliitiline võlgnevus.

Me rakendame selle õigusliku ja poliitilise võlasuhte praktikasse eelkõige heakskiidu andmise menetluse kaudu, kuid lisaks oleme koostanud ka regulaarseid raporteid ELi finantshuvide kaitsmise ja pettustevastase võitluse kohta. Seda tehes pole meie eesmärk mitte sensatsiooni tekitada või skandaali põhjustada, vaid kujutada olukorda objektiivselt ja lahendada kõik probleemid.

Tahaksin kasutada võimalust õnnitleda oma kaaspresidenti hr Musottot tema eeskujuliku raporti puhul ning väljendada tänu komisjoni asepresidendile hr Kallasele ja OLAFi peadirektorile hr Brünerile konstruktiivse koostöö eest, mida ka nemad on selles valdkonnas üles näidanud.

Vaatamata asjaolule, et neid kõrgetasemelisi raporteid aasta aasta järel suure tunnustusega tervitatakse, tunneme me vahel siin Euroopa institutsioonides, et võitleksime justkui tuuleveskitega, sest raportite resolutsioonid leiavad nõukogu poolt vastuseisu, mille tulemusena komisjon ei ole suuteline aastate kaupa vajalikke meetmeid võtma.

Me usume, et kõige nõrgem lüli on liikmesriikide suhtumine, sest mõnedes liikmesriikides – meie kaasliige pr Grässle rääkis just sellega seoses Saksamaast – ei saada aru, kui väga tähtis on tagada, et ELi rahalisi vahendeid kasutatakse vastavalt eeskirjadele, et kulutuste üle toimub kontroll ja et kõik alusetult väljamakstud summad nõutakse tagasi.

Me peame seda eriti kahetsusväärseks, et käibemaksupettus nn karusellitehingute kujul on hakanud Euroopas üha laiemalt levima, jõudes summadeni, mille väljendamiseks ei jätku enam numbreid, kuigi mõnede hinnangute kohaselt võivad need olla umbes 35–40% ELi eelarvest. On aeg võtta otsustavaid meetmeid ka selles suhtes, nii Euroopa asjade haldamise huvides kui ka avaliku arvamusel huvides. Täna teid väga.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Hr president, kuna ma võtan sõna fraktsiooni Liit Rahvusriikide Euroopa eest nimel seoses ühenduse finantshuvide kaitsmisega, siis tahaksin juhtida tähelepanu järgmistele küsimustele. Esiteks: omavahendite valdkonnas on toimunud eeskirjade eiramistega seotud summade märgatav kasv – 328 miljonit eurot 2005. aastal ja 353 miljonit eurot 2006. aastal, võrreldes 212 miljoni euroga 2004. aastal. Peaksin märkima ka eiramistega seotud summade kasvu struktuurimeetmete valdkonnas: 703 miljonit eurot 2006. aastal võrreldes 601 miljoni euroga 2005. aastal.

Teiseks: põllumajanduse valdkonnas on täheldatud eiramistega seotud summade vähenemist. 2006. aastal oli see number 82 miljonit eurot, võrreldes 102 miljoni euroga 2005. aastal. See vähenemine on väärt eraldi äramärkimist, sest väga sageli on põllumajanduskulud seotud suure hulga toetusesaajatega – põllumajandusettevõtjatega – kes tihtipeale peavad toetuse saamiseks ise hakkama saama keerulise raamatupidamisaruandluse protseduuriga.

Kolmandaks: tahaksin juhtida tähelepanu raportis esitatud väitele, et mõned peamised põhjused eiramiste esinemiseks eelarvekulutustes on keerulised põhimõtted programmide koostamisel ning ebapiisavad järelevalve- ja kontrollimeetodid.

Neljandaks: üleskutse suuremale läbipaistvusele, kui tuleb märkida ka premeerimisvahendeid.

Sellise läbipaistvuse oluline tunnusjoon on liikmesriikide kohustus avaldada teavet projektide ja ühenduse vahenditest makstavate toetuste saajate kohta.

Bart Staes, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (NL) Hr president, volinik ütles sedasama: raport kattub tõepoolest heakskiidu andmise menetlusega. Ka selles mõttes on käesolev arutelu soojenduseks järgmisel nädalal toimuvale kuulamisele koos volinike Špidla ja Hübneriga. Me teame avastatud eiramiste arvu. Need ei anna

muidugi kogu pilti, kuid need räägivad meile paljugi omavahendite, põllumajanduse ja struktuurifondide poliitilistes valdkondades avastatud probleemidest. Raportis mainitakse kokku 1,1 miljardi euro väärtuses avastatud eiramisi ja selline suundumus kasvab. Oleme tagasi 2002. aasta tasemel pärast 2003., 2004. ja 2005. aasta suuremaid numbreid. Põllumajandusel läheb suhteliselt hästi.

Probleemsed sektorid on ilmselgelt omavahendid ja struktuurifondid: omavahendites avastatud eiramiste ulatus on 325 miljonit eurot ja struktuurifondides 700 miljonit eurot. Struktuurifondide valdkonnas toimus 84% avastatud eiramistest viies liikmesriigis. Kõik huvitatud isikud võivad hr Musotto raportist lugeda, milliste riikidega on tegemist. See on tõepoolest üpris märkimisväärne. Samuti tuleb meele pidada, et perioodil enne 2006. aastat kuulus tagasinõudmisele veel 1 miljard eurot ning kontrollikoda ütleb, et 2006. aastal poleks 12% struktuurifondidest pidanud välja makstama. Selline on kontekst, milles käesolev heakskiidu andmise menetlus toimub, ning see valmistab meile väga palju muret. Tuleme selle juurde veel tagasi.

Seoses omavahenditega tuleb sigarettidega seotud pettuse probleem tõsiselt käsile võtta. Meil on kokkulepe Philip Morrisega. On ka uus kokkulepe Japan Tobaccoga, mis peaks andma palju raha ning ühtlasi kaasa tooma salakaubaveo vähenemise. Omavahendite peamine probleemne ala on käibemaksuga seotud karussellitehingud. Numbrid on kirja pandud: mängus on tohutud summad, mis ulatuvad miljarditesse eurodesse. Hendkuningriigi ülemkojas tehtud uurimus valgustab seda küsimust rohkem. Mul on hea meel, et Euroopa Parlament sellega tegelema hakkab. Majandus- ja rahanduskomisjon on juba korraldanud kuulamise ning eelarvekontrollikomisjon teeb sedasama 4. või 5. mail. Loodan, et suudan raportööri koostada käibemaksuga seotud karussellitehingute kohta sama hea raporti nagu on minu raport sigarettidega seotud pettusest.

Derek Roland Clark, *fraktsiooni IND/DEM nimel*. –Hr president, see raport on pikk nimekiri nurjumiste kohta. See kujutab graafiliselt, kuidas „eeskirjade eiramisteks” nimetatud pettuste hulk pidevalt kasvab ning kuidas katsed sellega tegelda nurjuvad. Selles tunnistatakse avalikult, et pettuste summa omavahendite valdkonnas – põllumajanduskulud ja liikmesriikide struktuurimeetmed – oli 2006. aastal kokku 1 143 miljonit eurot. 2003. aastal oli see 922 miljonit eurot, nii et kõigest nelja aastaga on pettustega seotud summa kasvanud üle 200 miljoni euro.

Tahaksin kõigile siin institutsioonis meelde tuletada, et need ei ole mingid tähtsusetud rahasummad, vaid see on maksumaksjate raha. Euroopa Liitu rahastavad tema kodanikud, kaasa arvatud suure surve all olevad maksumaksjad hendkuningriigis. Oma raha eest väärivad nad midagi paremat kui see. Kõigi liikmesriikide valitsused peaksid juba ütleva: „Aitab!” ning need kohutavad numbrid annavad aina rohkem põhjust, miks minu koduriigi valitsus peaks au sees pidama oma manifestiga kinnitatud kohustust võimaldada hendkuningriigi elanikkonnale referendum seoses Lissaboni lepinguga.

Andreas Mölzer (NI). –(DE) Hr president, pole saladus, et Euroopa Liit on aastaid võidelnud, et oma finantse kontrolli alla saada. Me rahastame suuri äriühinguid, kes siis ühest liikmesriigist teise üle kolivad, samal ajal kui väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted jäävad tühjade kätega. Tõesti, tihtipeale tundub, et EL ei teagi, keda ta tegelikult rahastab ja kes on niiditõmbajad. Minu arvates on lobitöötajate nimekiri ülemäära pikk.

Arvukad eiramised jätavad kibeda järelmaitse, eriti kui neil on otsene side ELi institutsioonidega. Sellega seoses annab meile olulise märguande ELi vahendite külmutamine Bulgaaria jaoks, kuni korrupsioonijuhtumid on selgitatud. Samuti fakt, et mõnedel liikmesriikidel puudub nähtavasti huvi alusetult välja makstud vahendite tagasimaksmise vastu. Kui alles praegu jõutakse lõpule 1990. aastatest pärit juhtumitega, siis ilmselt liiguvad asjad ELis liiga aeglaselt.

Ville Itälä (PPE-DE). –(FI) Hr president, ma tahan tänada raportööri hr Musottot. Ta on teinud väga põhjalikku ja eeskujulikku tööd. See raport on määrava tähtsusega ning pettustevastane võitlus on miski, mille suhtes avalik usaldus on kas võidetud või kaotatud. Minu arvates on selles raportis kolm väga tähtsat probleemi, mis vajavad lahendamist.

Kõigepealt on vastuvõtmatu, et mõned riigid isegi ei esita teavet põllumajanduskulude kohta. Saksamaa ja Hispaania on selle otseseks näiteks ning Saksamaa isegi ei märgi eraisikute ja äriühingute üksikasju, mida Euroopa Pettustevastane Amet kindlasti vajab, et nende küsimustega tegeleda. See on ilmselgelt suhtumine, mida me ei tohi lubada: kõik liikmesriigid peavad eeskirju täitma. Kui suured riigid annavad halba eeskujut, siis pole olukord kuigi hea.

Teine probleem on see, et eiramistest teatamine võib võtta kuni 39 kuud – see on rohkem kui kolm aastat. See on kaugel liiga pikk aeg ega sisenda usaldust väite vastu, et liikmesriigid tegutsevad piisava valvsusega.

Kolmas, väga huvitav ja oluline probleem on see, et selles valdkonnas esineb ka organiseeritud kuritegevust. Praegu on see nii tõsine, et tuleb võtta kõik meetmed seda liiki kuritegude lõpetamiseks.

See on väga oluline raport ning tuleb teha kõik jõupingutused, et parandada olukorda ja võita üldsuse usaldus.

(Aplaus)

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Hr president, daamid ja härrad, tahaksin edastada raportöörile oma siirad õnnitlused. Pole kerge ülesanne koostada nii terviklik uus toimik ja ma arvan, et võime olla uhked, et hr Musotto on teinud nii suurepärase tööd. Ma arvan, et võime täna seda veendunult öelda, arvestades, et homme sellesse raportisse muudatusi ei tehta. Ka selle eest tuleb raportöörile tunnustust avaldada.

Teiseks ei paku ühele eelarveasutusele nähtavasti mingit huvi välja selgitada, mis juhtub maksumaksjate rahaga. Kordan jälle, et nõukogu hiilib mööda oma kohustusest. Millal me ka ei räägiks sellest, kuidas Euroopa maksumaksjate raha kasutatakse, ning püüaks leida lahendusi rasketele küsimustele, nõukogu lihtsalt puudub arutelult. Siiski, me oleme näinud – ja see toob mu teema juurde, mis juhtub heakskiidu andmisega meie parlamendikomisjonis – et aastate jooksul on vähenenud eeskirjade eiramine põllumajanduspoliitika valdkonnas, kus oleme otsustavalt toiminud ja välja arendanud otseste väljamaksete kontrollisüsteemid.

Teisest küljest, struktuuripoliitikas, kus pole midagi tehtud ning kus me oleme lihtsalt istunud ja sündmuste toimumist jälginud, on näitajad muutunud aina suuremaks ja suuremaks. See on olnud aastaid silmnähtav ning leidnud aastaid pidevat kajastamist pettustevastastes raportites. Volinik Kallas näeb 2006. aasta heakskiidu andmisel, et see on probleem, ning me ootame, et ta võtaks meetmeid, mitte lihtsalt ei istuks käed rüpes ega vaataks pealt.

Sellepärast ma tahangi, volinik, et ütleksite neile liikmesriikidele, kes käituvad nii, nagu meie kõigi poolt koostatud eeskirjad nende kohta ei kehtiks, ning sedasama ütles ka raportöör koos täieliku toetusega kõigilt eelkõnelejalt: me tahame teile öelda: „Hästi, külmutama siis 10% teie rahalistest vahenditest. See raha jääb reservi ja te võite selle saada siis, kui olete asjakohased meetmed võtnud.“ See on parlamendi poolt väga praktiline nõudmine. See ei ole tegevuskava; see on praktiline tegevus. See on see, mida me komisjonilt ootame, ning siis oleme me väga rahul.

Veel kord õnnitlused raportöörile.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Hr president, nagu teisedki kõnelejad tahaksin ma õnnitleda raportööri selle väga olulise raporti puhul.

Ma olen valmis sellest arutelust osa võtma rõhuasetuse tõttu põllumajandusele. Teised kõnelejad ütlesid, et kontrolli ja inspeksioonide osas on seal toimunud paranemine, eriti kui räägime põllumajandusettevõtjatele antud rahast, ning praegu toimub läbipaistvuse algatus eesmärgiga avaldada, mida põllumajandusettevõtjad saavad.

ks raskusi on põllumeeste puhul see, et nad tihtipeale arvavad ennast süüdi olevat, kuni pole tõestatud, et nad on süütu. Ilmselt ei saa ega taha keegi meie hulgast hakata pettust andestama ja kuna ELi eelarves on tegemist pettusega, siis on avalik arvamus Euroopa Liidu ja tema kogutud raha arvepidamise koha pealt väga vilets. Kui üldsus mõistaks Euroopa eelarvet paremini, tõstaksid nad pettuste pärast meie peale kisa veelgi kõvemini.

On oluline rõhutada erinevust pettuse ja eeskirjade eiramiste vahel, millest paljud on avastatud, kuna need kaks asja on väga erinevad. Me ei saa ennast karistada eiramiste pärast, kuid me peaksime karistama pettust ühenduse eelarve vastu. See on küsimus, mis hõlmab liikmesriike – nagu ütles eelkõneleja – kuna kõik liikmesriigid on liitunud Euroopa Liiduga heas usus ja andnud teatavate poliitikatega seoses vahendeid ühiskasutusse, ning nüüd peame meie tagama, et ühiskasutuseks antud raha oleks hästi kasutatud ja et avalike vahendite vastu ei toimuks mingit pettust.

Liikmesriike, kellele pettused korda ei lähe ja kes nendesse kergelt suhtuvad, tuleks mingil moel karistada, kuid on väga oluline, et kannatada ei saaks ka liikmesriigid, kes selles valdkonnas õigesti tegutsevad. Seetõttu on komisjonil oluline võtta meetmeid liikmesriikide tasandil.

Lõpetan, korrates väga olulist mõtet, et põllumajanduse valdkonnas möllavad nüüd väga tugevad tunded nende seas, kes majandavad nõnda, et tunnevad ennast mõnikord süüdlastena, kuni pole tõestatud, et nad on süütu. See on vastuvõtmatu ning seepärast peame me tasakaalu väga täpselt paika seadma.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Hr president, tänan, et te mulle jälle sõna andsite. Igaüks, kes on jälginud mind mu ametis ja mu poliitilisi avaldusi, teab, et ma olen kriitiline poliitik ning et ma olen ühtlasi väga kriitiline ka Euroopa Liidu suhtes, kuid et ma pooldan Euroopat siiski väga tugevasti. Seetõttu ei saa ma ignoreerida hr Clarki sõnu, kes on vahepeal istungisaalist lahkunud. Nagu kõik euroskeptikud, kasutab hr Clark juhuslikult läbisegi pooltõdesid, täielikke valesid ja hulgaliselt liiga lihtsustatud käsitlusi. Näiteks rääkis ta oma kõnes mitme miljoni suurusest pettusest, kuigi raportis öeldakse selgesti, et tegemist on eeskirjade eiramistega. Ta asendab alati sõna „eiramine” sõnaga „pettus”. See on jäme viga, sest mitte nii pole raportis öeldud.

Teiseks kõneleb ta nii, nagu oleks iga katastroof, mis meid tabab, pärit Euroopa Liidust. Tahaksin lihtsalt paluda hr Clarkil lugeda hendkuningriigi ülempöörde aruannet käibemaksuga seotud karussellitehingute kohta. Siis ta näeb, et tema koduriigi valitsus pole suutnud seda käibemaksupettust lõpetada. Me räägime siin umbes 3,5–4,5 miljardi naela suurusest pettusest aastas. See on rohkem kui 10 miljonit naela päevas! See on märksa rohkem...

(President katkestab kõneleja)

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) naitlused hr Musotto raporti puhul. Arvan, et paljud eiramised ajavahemikul 2003–2006 oleksid leidnud vabandust 6. raamprogrammi esitluseeskirja muutmise, kui võrrelda näiteks 5. raamprogrammiga. 5. raamprogrammis oli B osa anonüümne ning karistati mis tahes vihjet projekti esitanud riigile või isikule. 6. ja 7. raamprogrammist on anonüümse nõue kadunud. Kas on võimalik, et 8. raamprogrammis niisugust projektide eelnevat esitust enam ei kasutata?

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Hr president, tänan, et te mulle jälle kõnelemiseks võimaluse andsite. Tahaksin tänada hr Böschi mitte ainult meie raportööri tunnustuse avaldamise, vaid ka õigluse ja abi eest. Hr Bösch on tegelenud pettustevastase raportiga palju aastaid. Nüüd on meil see au, et oleme siin kokkuleppele jõudnud, ja ma arvan, et see on suurepärase märk eelarvekontrollikomisjoni tugevusest.

Oleme koondanud kogu oma tähelepanu liikmesriikidele. Komisjon peaks ühtlasi saama sellest sõnumi, et tahame aidata niisugust selgusepuudust lõpetada. Kui vaatame neid, kes tegelevad rahaliste vahendite tagasinõudmisega, siis leiame, et tegemist on väga erinevate arvamustega. Sellepärast me tegelemegi praegu selle aruteluga kui osaga heakskiidu andmise menetlusest. Järelikult pean ma tõepoolest paluma komisjonil julgus kokku võtta ja, kui nad midagi ei tea, siis seda öelda, nii et me saaksime aidata. Arvan, et kui selle küsimuse ühiselt käsitleme, siis saavutame ühiselt ka edu. Veel kord väga palju tänu hr Böschile.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. - Hr president, tahaksin tänada austatud parlamendiliikmeid nende kommentaaride eest selle raporti kohta. Me leiame, et raport on väga täpne ja konstruktiivne. Mul on kõigest kaks märkust küsimuse kohta, mille paljud teist tõstasid – nimelt, mis on eeskirjade eiramine, mis on pettus ja kuidas käsitleda vahendite tagasinõudmist?

Ma võin öelda, et meil on toimunud üks ettevalmistav kohtumine koos kontrollikoja asjaomaste töötajatega ja me püüdsime ühtlustada arusaama sellest, mis on mis. See aitab ehk kaasa kõigil meie tulevastel heakskiidu andmise aruteludel ning muidugi on kõik kolm raportit – sealhulgas ka järgmine – omavahel väga tihedalt seotud.

Teiseks: ma tõstasin selle küsimuse koos nõukogu eesistujariigiga ning palusin arvesse võtta käesolevat parlamendi raportit selle menetlemise ajal, millega ma pean silmas, et seda dokumenti tuleks arutada Ecofini raames. Ma loodan, et nad seda teevad. Meie teeme seda kindlasti pärast selle raporti üle hääletamist, kui sellest on saanud ametlik dokument; samuti püüame me algatada arutelu nõukogus, sealhulgas ka asjaomaste allkomisjonide tasandil.

Francesco Musotto, raportöör. - (IT) Hr president, daamid ja härrad, lubage mul kõigepealt tänada mu kolleegi nende kenade sõnade eest ja eriti hr Böschi, kelle varasem töö mu raportile aluse rajas.

Tahaksin rõhutada paari punkti, millest peamine on vastastikune arusaamine volinik Kallasega, eriti mis puudutab rahaliste vahendite väljamaksmist haldavate reguleerimismehhanismide eripärase. Komisjon on selles suhtes võtnud kohustuse. ks oluline aspekt, mida hr Kallas alla kriipsutas, on see, et mida rohkem on raskusi ja komplikatsioone, seda raskemaks muutub eeskirjade mõistmine ja seda kergemaks saab organiseeritud kuritegevusel kõige enne ja igas õigusvastase tegevuse vormis nendele nn hallidele aladele liikuda. Seetõttu on lihtsustamine – ja veel enam: lõhe kaotamine rahasummade väljamaksjate ja toetuste saajate vahel – veel üks vahend selguse, läbipaistvuse ja tervest süsteemist parema arusaamise saavutamiseks.

Tagasimaksed on väga tõsine küsimus. Menetlus on liiga aeglane ning võimalus karistada neid, kes Euroopa hendust petavad, tuleb tagada teatavate tagatiste või garantiidega, mida saab kohaldada pankade kaudu. On oluline kavandada tagasimaksmise tagamise meetmed ning eelkõige teha võimalikuks nende kulude katmine ning sellega kaasa aidata, parandada ja hõlbustada tagasimaksmise kiirust.

Arvan, et tänu mu kolleegide koostööle, heale tahtele ja poliitilisele pühendumusele oleme teinud ära suure töö. Ei saa kahtlust olla, et selline koostöö, selline valmisolek ja soov kaotada nähtus, mis nii tohutult kahjustab Euroopa hendust, on motiveeritud üksnes poliitilisest murest.

Muidugi ei ole nõukogu puudumine asja lihtsamaks teinud; nende esindaja kohalviibimine aitaks meil ehk isegi teada saada, mida nõukogu arvab. Kuid parlament on nendes põhimõtetes absoluutselt ühtne ja ühehääline ning seepärast me usume, et oleme teinud midagi positiivset, mis annab meile usu tulevikku.

President. - Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub 19. veebruaril 2008.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Edit Herczog (PSE), kirjalikult. – (HU) Hr president, daamid ja härrad, õnnitlused raporti puhul, mis valgustab mitte üksnes lähiminekümniku õnnestumisi, vaid ka mõningaid kahetsusväärseid vajakajäämisi ja pikaajalisi võlgu.

Minu jaoks on see raport väga päevakajaline, sest Ungaris tehti otsus luua riiklik võltsimisvastane asutus. Sel asutusel oleks eelkõige koordineeriv funktsioon ühendada Ungari patendiametit, teisi valitsuse talitusi ja majandustegureid, oleksid sealhulgas ka funktsioonid, mis on seotud Euroopa Liidu alase andmeteenistusega.

Peame end valmistama pikaks ja väsitavaks võitluseks. Teadmised – kas siis kaitstud või avalikud – muutuvad aina laialdasemalt kättesaadavaks. Ihes ruumis eksponeeritud autost on võimalik kõrvalruumis 5 minutiga virtuaalne koopia teha. Tulemus pole sugugi halvem, lihtsalt odavam: jääb meie enda otsustada, kas osta sellest hoolimata kallim mudel. Me peame otsustama, kas soovime intellektuaalsete saavutuste ja innovatsiooni eest maksta, isegi kui meil on võimalus valida teine toode või teenus, millel ei ole lisandväärtust.

Selle tegemine nõuab märkimisväärset teadlikkust ja pühendumust. Me ei saa oodata, et üksikisikud neid seoseid omaks võtaksid ja väärtustel põhinevaid otsuseid teeksid, kui meie seaduseandjad ja valitsused seda teha ei suuda.

On eriti tähtis vähendada ELi rahaliste vahenditega seotud eeskirjade eiramiste hulk allapoole lubatud vigade määra: seda liiki pettus muudab Euroopa Liidu tervikuna naeruväärseks, kuna see toob kaasa ELi vahendite kasutamise viisil, mis on vastuolus ELi selgesõnaliste eesmärkidega.

23. Tolli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide kohaldamine (arutelu)

President. - Järgmine päevakorrapunkt on siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel Bill Newton Dunnilt poolt koostatud raport (A6-0488/2007) ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse nõukogu määrust (E) nr 515/97 liikmesriikide haldusasutuste vastastikusest abist ning haldusasutuste ja komisjoni vahelisest koostööst tolli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide nõutava kohaldamise tagamiseks (KOM(2006)0866 – C6-0033/2007 – 2006/0290(COD)).

Siim Kallas, komisjoni asepresident. - Hr president, see kolmas raport on väga suurel määral seotud kahe eelmisega. Nõukogu määrus (E) nr 515/97 liikmesriikide haldusasutuste vastastikusest abist ning haldusasutuste ja komisjoni vahelisest koostööst tolli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide nõutava kohaldamise tagamiseks on väga oluline õigusakt, mis on pärit 1997. aastast, mil meil oli veel 15 liikmesriiki.

Oli väga oluline teha ettepanek määruse (E) nr 515/97 muutmiseks, võttes arvesse viimase kümne aasta jooksul toimunud arenguid, tehnoloogia arengut, edukaid kogemusi ühiste tollioperatsioonidega, mida koordineeriti Brüsselis, ning liidu laienemist 27-liikmeliseks.

Tahaksin avaldada tunnustust raportöörile hr Newton-Dunnile viisi eest, kuidas ta selle ettepaneku parlamendis läbi viis. Tahaksin tänada ka hr Audyt, kes esitas arvamuse projekti. Kaks komisjoni, IMCO- ja COCOBU-komisjon, tegid tihedat koostööd, kasutades tõhustatud koostöömehhanisme. Nende suurepärase

töö võimaldas leida kompromissi, mis vahendati erinevatele poliitikategelastele. Suur tänu parlamendi konstruktiivse lähenemisviisi eest, selle õigusakti vastuvõtmine esimesel lugemisel on nüüd saavutatav.

Tollivõimud kohaldavad ühendusse sissetoodavatele ja sealte väljaviidavatele kaupadele üldise riskijuhtimise raamistikul põhinevaid kontrole, kasutades sealhulgas ka pistelisi kontrole. Selles osas ei piirdu nende ülesanded üldiselt tollieskirjade jõustamisega: nad kohaldavad käibemaksu-, aktsiisi- ja põllumajanduse valdkonnas ka ühenduse õigust.

Märgin samuti, et võitlust käibemaksupettuse vastu ning vajadust tihedama koostöö järele liikmesriikide ja komisjoni vahel on tugevasti rõhutatud Musotto raportis, mida me just arutasime.

Sel põhjusel on väga oluline, et tolliasutustel ja komisjonil oleks lubatud vahetada käibemaksualast teavet. Teatavate andmetüüpide osas teeb uus artikkel 2a niisuguse teabevahetuse võimalikuks.

Komisjon peab seda esimeseks sammuks tihedama koostöö suunas ühenduse finantshuvide kaitse valdkonnas käibemaksupettuse vastu.

Bill Newton Dunn, raportöör. – Hr president, ma tänan volinikku. Ma usun, et komisjoni poolt oleks see väga ebatavaline ettepanek. Nagu volinik ütles, on meil selliste asjaolude nagu laienemine, rohkem liikmesriike, uus tehnoloogia, uued seadmed, arvutid jne tõttu tarvis komisjoni ajakohastatud õigusakte, et võimaldada üle liidu sisepiiride head koostööd pahade poiste vastu – organiseeritud kuritegevuse jms vastu.

Kõnelesin eelmisel nädalal ühe juhtiva Inglise-Madalmaade äriühingu direktoriga ning tema ütles, et leiab, et organiseeritud kuritegevus kasvab ning sealjuures – ma kasutan tema sõnu – „eksponentselt”, uskumatult kiiresti, ja ikkagi ei võta liikmesriikide valitsused sellega seoses midagi ette, sest avalikkusele pole tervikpilt teada ja nad ei sunni valitsust takka, niisiis ütlevad valitsused, et ärge muretsege, kõik on korras. Meil on tõsine probleem. Sellepärast vajame me komisjonilt seda ettepanekut ja kõik peaksid selle heaks kiitma ja see peaks läbi minema.

Mul polekski rohkem midagi öelda, kuid tegelikult on mul teile jutustada terve lugu, hr president, mida ma nüüd tahaksingi teha. Minu hämmastuseks pani mu oma liikmesriik, hendkuningriik, ministrite nõukogus sellele ettepanekule veto, öeldes, et nad ei ole sellega nõus. Nad ei öelnud midagi mulle, kuigi olen britt ja sellest samast liikmesriigist. Ja mitte et mõni leiboristist Euroopa Parlamendi liige millegi kohta ettepanekus mõne muudatuse ettepaneku teeks, vaid nad valisid mu hea konservatiivist sõbra Christopher Heaton-Harris, väga auväärne mehe, kes peab kõnelema ja leiboristliku valitsuse vastuväited esitama, ning ta pani päevakorda ühe muudatuse, mis on pisut veider, kuid ma soovin igal juhul Chrisile head õnne; tal on õigus seda teha. Aga mis on leiboristliku partei osa kõiges selles? Niisiis ma mõtlesin, et see on väga imelik, peale selle ettepaneku on ju veel hulk muidki hendkuningriigi vastuväiteid ja vetosid ja loobumisi, mida tehakse paljudes eri poliitikavaldkondades, nii et ma mõtlesin, et võiksin uurida, milline on hendkuningriigi üldine poliitika kõigi nende direktiivide suhtes, millest nad loobuvad, ja mis õigupoolest toimub?

Ma läksin OLAFisse, mis tegeleb pettustega ELis, nagu me teame. OLAFis öeldi mulle, et hendkuningriik keeldub nendega koostööd tegemast, vaatamata sellele, et kaotab käibemaksuga seotud karussellipettustega miljardeid. Londonist öeldakse: „Kui me anname OLAFile sõrme, võtab tema terve käe, sellepärast me kardame ja koostööd tegema ei hakka.” See on väga veider, niisiis jätkasin ma uurimistööd Londonis. Kuidas see käib? Ja mulle räägiti, mis juhtub: komisjon teeb ettepaneku ning siis peab Londoni asjakohase valitsusasutuse nooremametnik kirjutama lühikese soovitusena, mida peaks valitsus sellega seoses ette võtma. Ta on väga ettevaatlik; ta on pisut närvis; ta ei tea, mida teha, niisiis ütleb ta: „Me ei peaks sellega seoses midagi tegema. Ma soovitan olla väga ettevaatlik. Ma ei arva, et peaksime ettepaneku heaks kiitma. Võib-olla me peaksime isegi loobuma.” Ja tema ettevaatlik dokument – sest ta tahab ju saada edutatud, mitte vallandatud – rändab tema ametkonnas aina ülespoole ning ametnikud, kes on teiste küsimustega hõivatud, ütlevad „hästi” ja teevad selle peale linnukese. Muud valitsusasutused, kellelt nende arvamust küsitakse, ei tea samuti midagi, nii ütlevad nemadki: „Meile tundub korras olevat.” Viimaks jõuab see meie välisministri määratud kabinetti – ja temal on küll miljon muud asja, millest mõelda – ja nii saab see templi peale. Ja nõnda on siis äkki valitsuse seisukoht Londonis negatiivne, ettevaatlik, loobumisele kalduv: „Me ei saa aru. Tegelikult me ei tea, mis toimub”. Tõepoolest, väga veider!

Ja mis edasi saab? Noh, lähme tagasi parlamendi siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni. Blokeerimine nõukogus tähendas, et pidin osa võtma mitmest mitteametlikust kolmepoolsest lepitemisest nõukoguga, mida kõigepealt juhatasid portugallased, praegu juhatavad sloveenid, mõlemal juhul tehti seda suurepäraselt. Ning vaatamata sellele, et ükski hendkuningriigi ametnik mind kunagi millestki ei teavitanud ja ma olin seetõttu ainus

lepitamisel viibiv hendkuningriigi kodanik, ning isegi vaatamata sellele, et Suurbritannia valitsus oli nähtavasti oma veto pannud, läks see läbi.

Lõpuks leidsid komisjon ja nõukogu sõnastuse, mis oli suuteline hendkuningriigi vastuväidetest mööda minema või üle saama või mis iganes väljendit teile meeldib kasutada. Niisiis on muudatused homme hääletamiseks parlamendi ees, siseturu- ja tarbijakaits komisjon kiitis need kõik heaks ning ma loodan väga, et parlament homme nende poolt hääletab. Aga mis toimub Londonis, hr president, sellest ei saa ma lihtsalt aru.

Véronique Mathieu, eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja. – (FR) Hr president, volinik, daamid ja härrad, mu kolleeg hr Audy, kes on eelarvekontrollikomisjoni arvamuse koostaja, pidi viimasel minutil eemale jääma, nii et ma kõnelen tema nimel.

Tolli- ja põllumajandusküsimusi käsitlevate õigusaktide korrektne kohaldamine mängib siseturu normaalse toimimise tagamisel otsustavat rolli. See on väga oluline ka ühenduse finantshuvide kaitsmisel ning üldisemas mõttes ka Euroopa ettevõtjate ja kodanike finantshuvide kaitsmisel.

Tolli uurimisandmebaas võimaldab liikmesriikide eri talitustel ja komisjonil tõhusamalt koostööd teha. Mõned muudatustest on mõeldud kontrollikoja ettepanekute rakendamiseks, et muuta andmebaas kasulikumaks.

Arvamuse koostaja jagab kontrollikoja muret integreeritud lähenemisviisi pärast, mis võimaldaks juhtida pettustevastase võitlusega seotud eri andmebaase, kuid arvab, et see on arutelu, mis läheb käesoleva määruse piiridest välja, ning tuleks seetõttu läbi viia teistsuguses olukorras.

Arvamuse koostaja hr Audy toetab komisjoni ettepanekuid, mille eesmärgiks on arendada koostöö lisandväärtust Euroopa tasandil, eriti Euroopa andmekataloogi ja teenusteplatvormi. htsema õigusliku raamistiku puudumisel tagab heade tavade vahetamine pidevalt ühtlustuva lähenemisviisi keskmise tähtsaja jooksul.

Rahastamise küsimuse osas rõhutab arvamuse koostaja, et kulud tuleb selgelt määratleda, et vältida kattumist selle ettepaneku ja muude instrumentide vahel, nagu näiteks programm Herakles II.

Lõpuks soovib arvamuse esitaja, et säiliks pigem õiguskord otsuste tegemiseks muude sidepidamis- ja teabevahetussüsteemide kohta, sealhulgas kohustuslik kontrollikoja arvamus, selle asemel et kohaldada komiteemenetlust.

Christopher Heaton-Harris, fraktsiooni PPE-DE nimel. – Hr president, tahaksin alustuseks tänada selle institutsiooni teist auväärset liiget hr Newton Durni tema ilmekalt maalitud pildi eest, kuidas tegeldakse – või kuidas ta arvab, et tegeldakse – ELi küsimustega Londonis.

Arvatavasti saan ma seletada, mis toimub Londonis ja miks tuldi Euroopa Parlamendi konservatiivse liikme juurde, selle asemel et minna mõne leiboristi või muidugi mõista Durni enda juurde. Tegelikult ma arvan, et tema juurde nad oleksidki pidanud minema ja ma ei suuda uskuda, et nad ei läinud. Tema võib mind mitte uskuda, kuid olen olnud kontaktis rohkem praeguse eesistujariigiga kui kellegagi Londonist või Briti avalikust teenistusest.

Aga arvatavasti oli lihtsalt asjaolu, et too noor riigiteenistuja, keda ta kirjeldas, oli unustanud lugeda ajalehti ega teadnud, et valimised olid toimunud oktoobris, et minu erakond oli need võitnud ja et peaminister ei olnud otsustusvõimetu, ning et seetõttu on tal tegemist võimuloleva erakonna liikmega.

Kahju küll, nõnda ei juhtunud. Aga ma ei saa aru, mida ta räägib Londoni mure kohta, et kui annad OLAFi sõrme, siis võtab see terve käe. See taandub tegelikult OLAFi enda struktuurile, 1999. aastal tarkade meeste koostatud dokumendile ja asjaolule, et OLAF lihtsalt ei ole komisjonist sõltumatu – teema, millega tuleb tulevikus tegelema hakata.

Selle konkreetse toimikuga oli veel teisigi probleeme: asjaolu, et käibemaksu üritatakse sammaste vahelt läbi suruda, – see on võimalik ja meil läheks selle kohta õigusabi tarvis – ja asjaolu, et suur osa sellest teabest on elektroonilisel teel juba vahetatud. Briti valitsus arvab – ja ma oskan ridade vahelt lugedes oletada, kuidas ta sellisele arvamusele on jõudnud – et tal läheks tarvis alalist koordineerimisüksust ning võib-olla oleks tarvis selle jaoks ka rohkem inimesi, sellepärast tuleb hoida rohkem inimesi kohapeal, selle asemel et lihtsalt elektrooniliselt teavet vahetada.

Igatahes pole mingit probleemi muudatustega. Ei ole probleemi aruteluga. See peaks väga kähku läbi minema ja ma loodan, et lähebki.

President. – Tänan, hr Heaton-Harris. Nüüd, kus Londoniga on kõik selge, tunneb ka Euroopa ennast palju vabamalt.

Catherine Neris, fraktsiooni PSE nimel. – (FR) Hr president, daamid ja härrad, tahaksin õnnitleda raportööri suurepärase raporti eest ning nii hea koostöö eest selle eriti tundliku küsimuse puhul.

Ajal, mil elavneb kaubandus mitte ainult liidus, vaid ka kolmandate maadega, on turgude avanemine ja kaubandusliku tegevuse laienemine määratud esindama Euroopa peamisi arengutegureid tulevastel aastatel. Siiski avab Euroopa Majanduspiirkonda määratlevate tökete järkjärguline eemaldamine ukse ka mitmesugusele petturlikule tegevusele, mis ähvardab siseturu elujõulisust, ning esimeste ohvrite hulka satuvad ühenduse tootjad ja nende kaudu ka Euroopa tarbijad. See probleem on eriti silmatorkav põllumajandussektoris, kus olulised meetmed, mis kehtestati põllumajandusettevõtjatele rahalise abi ja solidaarsuse andmiseks, on äratanud rahvusvahelise kuritegevuse ahnete silmade tähelepanu nii väikeses kui ka suures mastaabis.

Selles kontekstis ja kehtiva kontrolli vajakajäämist tõttu valmistub Euroopa ennast kaitsma uue määrusega, mis võimaldaks liikmesriikide vahel paremat teabevahetust kaupade liikumise kohta ning mitmesuguste juurdluste kohta, mida on läbi viidud liidu eri riikides. Ma tervitan nõukoguga leitud kompromissi, mis annab meile nüüd paremini tasakaalustatud dokumendi, mille üksikasju parlamendiliikmed homme hääletama hakkavad. Jätkates endiselt eraelu mitmesuguste aspektide kaitsmist, võiks kokkulepe aidata parandada järelevalvekorra tõhusust ning viia võetud meetmete parema koordineerimiseni kõigi liikmesriikidega.

Olen veendunud, et nagu mujalgi, nii võib Euroopa ka tollikontrolli valdkonnas edasi areneda üksnes suuremaid jõupingutusi tehes ning meie kõigi vastavaid ressursse nõnda koondades, et saaksime pakkuda oma kodanikele sellist kaitsetaset, mida nad soovivad. Selles suhtes ei saa me saavutada mingit paranemist pettustevastase võitluse meetmetes, ilma et säilitaksime reguleerimise püsivat taset, sest see on oluline, kui tahame säilitada usaldatavat ja tõhusat kontrolli äritegevuse üle nii liidus kui ka kolmandate riikidega.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Hr president, ma lausa nautisin oma kõrgeauliste Briti kolleegide märkusi ja nende jutuvestmist sellest, kuidas asjad hendkuningriigis käivad. Arvan, et peaksime selle üles kirjutama ja paljudesse keeltesse tõlkima, sest usun, et mitmetes liikmesriikides juhtub nii, et nooremametnikud saavad toimiku ja koostavad selle kohta igasuguseid raporteid. Arvan, et me ei peaks näpuga näitama mitte nooremametniku, vaid pigem ametkonna peale, kes laseb nõnda juhtuda.

Tahaksin lihtsalt täiskogule meenutada, et on muresid hendkuningriigi ja lirimaaga – ja ehk saab komisjon mind täiendada, kui nendes küsimustes on olnud edusamme – sest kuni jätkub toetus vastastikuse abi põhimõttele tolliasutuste vahel, arvan ma, et mõlemad liikmesriigid, nii lirimaa kui ka hendkuningriik, teevad reservatsioonide andmete vahetamisel kõnealuste asutustega käibemaksunumbrite osas artikli 2a punkti f alusel ning väidavad, et käibemaksunumbrite kasutamine on *de facto* rahandusliku teabe vahetamine, mis jääb väljapoole esitatud õigusliku aluse kohaldamisala. Nii et võib-olla tuleks seda kommenteerida.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Hr president, ka mulle meeldis kuulda, mismoodi arutatakse asju hendkuningriigis. Võin teile siiski kinnitada selles suhtes, mida praegu just räägiti, et selliseid asju ei juhtu mitte ainult hendkuningriigis.

Olen kohtunud mitmete finantstegelaste ja mõnede ministritega ja arendanud mõtet vastastikusest haldusabist ning võin öelda, et sellist vastumeelsust ei esine mitte ainult hendkuningriigis. Seda valgustati kui kahtlast materjali, aga ma võin teile kinnitada, sellisteks kahtlusteks pole põhjust. Komisjonisese uurimisasutusena saab OLAF pakkuda koostööks vaid platvormi ning on täiesti selge, et käibemaksupettuse vastu saab võidelda üksnes liikmesriikide ja Euroopa Komisjoni vahelise koostööga, sest põhimõtteliselt saab suur pettus aset leida ainult piiriülelt.

Nii et on tõsine vajadus parema koostöö ja teabevahetuse järele. Ma ei saa viimast küsimust teabe teema tõttu sisuliselt kommenteerida. Me räägime ainult sellest, kuidas muuta sujuvamaks võitlus käibemaksupettuse vastu, mis on pettuste peamine liik. Selles muidugi asi ongi ja mul on väga hea meel kuulda selgelt väljendatud arvamust, et parlament võiks toetada seda õigusloomega seotud ettepanekut sellisel kujul nagu see esitati.

Bill Newton Dunn, raportöör. – Hr president, tahaksin tänada kõiki, kes arutelul sõna võtsid. Dublinit esindava pr McGuinnessi terasele märkusele võiksin ma vastata: kui ta ütles, et see nähtus on laialt levinud ja tuleks kirja panna, siis arvatavasti on ta teadlik sellest, et umbes 15 või isegi 20 aastat tagasi jooksis hendkuningriigis kuulus telesari pealkirjaga „*Jah, härra minister*“, milles minister, kes oli puterdav idioot,

kujutas ette, et tal on kõige üle täielik kontroll, ning kes edutati varsti peaministriks. Kuid sõnad „Jah, härra minister” kuulusidki tõepoolest tema avalikele teenistujatele, kes rääkisid talle, mida öelda ja mida teha – „Jah, härra minister. Ei, härra minister. Muidugi olete kõikvõimas, härra minister.” Ent need olid tegelikult avalikud teenistujad, kes olukorda kontrolli all hoidsid.

See juhtus 20 aastat tagasi ning juhtub ilmselgelt ka praegu. Ja see juhtub kõikjal üle Euroopa, mis on väga huvitav. Nii et võib-olla vajame me ajakohastatud Euroopa telesarja – „*Ja, Herr Minister*” või „*Si, Señor Ministro*”. Aga ehk võiksid stsenaariumikirjutajad meid tegelikult lõbustada uue sarjaga samal teemal, sest vanad tõesed jäävad ikka kehtima nagu alati.

President. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub 19. veebruaril 2008.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Bogdan Golik (PSE), kirjalikult. – (PL) Kahe viimase laienemise tulemusena on Euroopa Liidu maa- ja merepiir märkimisväärselt pikenenud. See nõuab tihedamat koostööd liikmesriikide vahel ning liikmesriikide ja komisjoni vahel. See nõuab ka majandus- ja rahanduskuritegevuse vastu võitlemiseks kavandatud rahvusvaheliste meetmete koordineerimist ja sidumist. Olen raportööriga nõus, et seoses nende meetmetega ei tohiks mööda vaadata kolmandate riikide rollist. Ma toetan täielikult komisjonile asjakohaste volituste andmist, et ta saaks kolmandate riikide ja Euroopa tolliametnikele ning rahvusvahelistele asutustele ja organisatsioonidele tehnilist abi ja väljaõpet võimaldada. Ma tervitan ettepanekut parendada teisest liikmesriigist saadud andmete edastamist kolmandatesse riikidesse. Olen kindel, et soovitatud muudatustel on positiivne mõju finantseeskirjade eiramiste piiramiseks.

Tahaksin juhtida tähelepanu artikli 18a tekstile seoses komisjoni poolt loodava ja peetava loendiga, mis aitaks jälgida kaubasaadetisi, mis võivad mitte vastata tolli- ja põllumajandusalastele õigusnormidele. Arvan, et sellega seoses tuleks tekstile lisada erisäte, et võimaldada kõigile liikmesriikidele juurdepääs eespool nimetatud andmebaasile, kui nad selle kohta komisjonile taotluse esitavad. Praegusel kujul viitab tekst asjakohaste ametiasutuste abile.

24. henduse tolliseadustik (arutelu)

President. – Järgmine päevakorrapunkt on soovitus projekt teisele lugemisele (A6-0011/2008) siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel nõukogu 15. oktoobri 2007. aasta ühise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (ajakohastatud tolliseadustik) (11272/6/2007 – C6-0354/2007 - 2005/0246(COD)) (Raportöör: Janelly Fourtou).

Janelly Fourtou, raportöör. – (FR) Hr president, volinik, daamid ja härrad, nüüd, kus me oleme jõudnud kolm aastat kestnud raske töö lõpule, on mul hea meel selle üle, mida on saavutatud seoses selle dokumendi põhipunktidega.

Tolliliit on üks Euroopa Liidu kolmest sambast ning põhikomponent siseturu funktsioneerimisel. Kehtiv ühenduse tolliseadustik, mis koostati 1980. aastatel ja võeti vastu 1990. aastatel, on nüüdseks aegunud. Meie tolliteenistuse ees seisavad uued probleemid. 2007. aastal oli maailmakaubanduse koguväärtus ligikaudu 16 miljardit dollarit ehk 31% maailma SKTst ning Euroopa Liit üksi andis 20% maailma impordi ja ekspordi kogumahust.

Seetõttu on tolliteenistused vastutavad sujuvate kaubavoogude säilimise ning selle kindlustamiseks vajalike kontrollide eest, tagades samal ajal ELi kodanike turvalisuse ja julgeoleku kaitsmise. Kui rahuldav tasakaal on säilitatud, tuleb ajakohastada kehtivaid kontrollimeetodeid ning tugevdada koostöö taset eri teenistuste ja ettevõtjate vahel.

Tolliseadustikku tuleb kohaldada ka muude rahvusvahelises kaubanduskeskkonnas ilmnenud radikaalsete muudatuste suhtes, mis tulenevad peamiselt infotehnoloogia ja elektroonilise andmeside tehnoloogiate kasvavast ja pöördumatust ressursist. Konkreetne teema oli keskenduda ka raportile, mille koostas mu kolleeg hr Heaton-Harris ja mille parlament eelmise aasta detsembris vastu võttis.

Ajakohastatud tolliseadustik võeti vastu esimesel lugemisel 12. detsembril 2006 ning eesistujariik Saksamaa juhtis poliitilise kokkuleppe sõlmimist 25. juunil 2007. Parlament võttis esimesel lugemisel vastu 51

muudatusettepanekut, millest 34, peamiselt sisulise iseloomuga, võeti kas täielikult või osaliselt üle nõukogu ühises seisukohas.

Lahkarvamuste peamised teemad olid volitatud ettevõtja staatus, õigus tegutseda tolliesindajana, keskne tollivormistus ja komiteemenetlus. Volitatud ettevõtja staatus, mis on otseselt seotud 11. septembri sündmustega, kehtestati niinimetatud turvalisuse muudatuse käsitleva määrusega, mille eesmärk oli pakkuda ettevõtjatele suuremaid rajatise ning sellega hüvitada uusi koormusi, mida nad pidid kandma hakkama, et toime tulla turvalisusega seotud kohustustega.

Raportöör on rahul, et Euroopa Parlamendi poolt esimesel lugemisel arendatud kontseptsioon üle võeti; see toob kaasa kaht tüüpi heakskiidu, nimelt tolli lihtsustamise ühelt poolt ning turvalisuse ja julgeoleku teiselt poolt. See pragmaatiline lahendus vastab ettevõtjate erinevatele vajadustele.

Pöördudes tolliesindajate teema juurde, tõusid emotsioonid üpris kõrgele nendes riikides, kus sellel elukutsel on olnud pikk ajalugu. Kuna nõukogu ei võtnud vastu parlamendi ettepanekuid kirja kirjutamiseks, tuldi sellest hoolimata järeldusele, et tolliesindajad ja volitatud ettevõtjad peaksid omavahel suhtlema meie soovitatud juhiste järgi.

Raportöör usub, et nõukogu on jõudnud heale kompromissile. Veelgi enam, seda lahendust on tunnustanud tolliesindajate ühingud, vaatamata sellele, et teatavates liikmesriikides kaotasid nad oma monopoli.

Mis puutub kesksesse tollivormistusse, siis on meil veel üheks uudiseks see, et nõukogu on sisse viinud uue artikli 106, pidades silmas, et on palju loogilisem ja läbipaistvam, kui seadustiku kõik selle mõistega seotud sätted saaksid koondatud ühte artiklisse.

Nüüdsest peale saavad kõik ettevõtjad kasutada kesket tollivormistust, viibides mis tahes liikmesriigis. Juhul kui on kaasatud mitu liikmesriiki, peavad nad vastama volitatud ettevõtja staatuse abikõlblikkuse kriteeriumidele.

Lõpuks, peale kõigi nende valdkondade, milles see dokument on läbi teinud märkimisväärse arengu, võime olla ka väga rahul, et oleme laiendanud komiteemenetlust nõnda, et see hõlmab ajakohastatud tolliseadustiku 44 sätet.

Sel põhjusel kutsun ma Euroopa Parlamenti üles toetama nõukogu ühist seisukohta ilma muudatusteta.

László Kovács, komisjoni liige. – Hr president, pärast rohkem kui kahe aasta pikkust aktiivset institutsioonidevahelist tööd oleme nüüd väga lähedal sellele, et lõpule viia selle ettepaneku kaasotsustusmenetlus, eelkõige tänu pr Fourtou pühendumusele ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni liikmete toetusele.

Mul on väga hea meel, et Euroopa tolli tulevikku suunatud reformi õiguslik raamistik kehtestatakse loodetavasti käesoleval aastal, mil tähistatakse tolliliidu 40. aastapäeva. See annab julgustava tõuke tööle, mis meil ikka veel ees on.

Tolliliitu esitatakse tavaliselt ühenduse vana sambana. Siiski ei saa seda taandada mineviku lihtsaks pärandiks. See tegutseb tänapäevalgi – ja mitte üksnes omavahendite kogumise tagamiseks. Tolliasutused, tollialased õigusaktid ja menetlused kindlustavad üha enam ja enam siseturgu, annavad oma osa tarbijakaitse, toetavad ühiste poliitikate välisaspekte ning aitavad samal ajal kaasa meie rahvusvahelise kaubanduse hõlbustamisele. Sel eesmärgil tollialased õigusaktid arenevad, et vastata suurtele muutustele ja väljakutsetele liidu sees ning väljaspool seda ning et omandada kõige tulemuslikumad eeskirjad ja tõhusad tehnikad.

Mida ühenduse tolliseadustiku ajakohastamine tegelikult tähendab?

Esiteks paremaid tollieeskirju, kaasa arvatud lihtsamad ja sirgjoonelisemad eeskirjad ja protseduurid, ettevõtjate õiguste ja kohustuste selgeks tegemine ning neile ühtlasema kohtlemise tagamine, pakkudes seejuures samaväärset turvalisuse ja julgeoleku taset.

Teiseks, pidades silmas täielikult paberivaba keskkonda tollile ja kaubandusele, kõikide tolliformaalsuste progressiivne arvutistamine, mille arengut hakkab toetama ja raamima Euroopa Parlamendi ja nõukogu e-tolli käsitlev otsus (nr 70/2008/E), mis võeti vastu 15. jaanuaril 2008.

Need muudatused hõlmavad riiklike arvutistatud tollisüsteemide koostalitlusvõimet. Eelkõige võimaldavad need kaupade tollivormistust deklareerija tegevuskohas, olenemata ühendusse sisenemise või sealt väljumise kohast või nende kaupade tarnimisest ühenduse sees – niinimetatud kesket tollivormistust. Need võimaldavad

ka andmete vahetust reaajas tolliasutuste vahel, et läbi viia riskianalüüsi ja parandada kontrolli ühise riskijuhtimise raames.

Toetades komisjoni ettepanekut esimesel lugemisel, on Euroopa Parlament tunnustanud selle õigusloomega seotud algatuse olulist panust Lissaboni kasvu ja töökohtade loomise strateegiasse. Nõukogu 2007. aasta oktoobri ühist seisukohta, mis sisaldab enamikku Euroopa Parlamendi poolt esimesel lugemisel vastu võetud muudatustest, peab komisjon väga hästi tasakaalustatud kompromissiks.

Seepärast tervitab komisjon pr Fourtoui raportit, mis soovib ühise seisukoha vastuvõtmist ilma muudatusteta.

Christopher Heaton-Harris, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – Hr president, kõigepealt tahaksin ma tänada pr Fourtoud. Olen alati aukartust tundnud tema võime ees tabada selle väga keerulise küsimuse üksikasju.

Ajakohastatud tolliseadustik, nagu volinik mind enne ütlemas kuulis, on üks hämmastavalt igav, kuid sellest hoolimata oluline komisjoni õigusakt. 1975. aastal, kui hendkuningriik hääletas referendumil, mis peaks meil tegelikult ka praegu toimuma (Lissaboni lepingu referendum) – referendumil, et siia klubisse astuda – siis arvasime, et hääletame vabakaubanduspiirkonda astumise üle. See, mille inimesed said, oli tegelikult tolliliit, ning kogu selle aja, mil mina olen siin parlamendis olnud, olen ma kõvasti töötanud just nimelt selle raporti kallal, sest selle tolliseadustiku parandamine ja korralik ajakohastamine on võib-olla kõige tähtsam asi, mida me teha saame, enne kui kogu asja e-tolli süsteemis uuendatakse, nagu volinik ütles, muutes kogu liidus kauplemise märksa hõlpsamaks ja tollimaksu kogumise märksa lihtsamaks.

Siiski, nagu on lood kõigi Euroopa asjadega, ei liigu me edasi nii kiiresti kui mõned meist tahaksid – kui me üldse edasi liigume. Selles tekstis sisalduvad ikka veel tõkked. Mõned on üpris kõvasti juurdunud, nii et tuleks plats puhtaks teha ja otsast peale hakata. Milline on volitatud ettevõtja? Milline kvalifikatsioon peaks olema tolliesindajatel – või AEOdel, nagu neid nüüd nimetatakse? Kas neid saaks tulevikus kasutada takistustena, mis peataksid inimeste tuleku ärialale või Euroopas juba tegutsevate ettevõtete levimise selle ülejäänud osadesse?

Kõnealune ajakohastatud tolliseadustik on kahtlemata kokkuvõttes üks väga hea dokument, aga see võiks sama hästi ka palju parem olla. Kahju küll, siin täiskogul peame me natuke liiga tihti kompromisse tegema, aga ma loodan kokkuvõttes, et Euroopale mõjub see hästi.

Manuel Medina Ortega, *fraktsiooni PSE nimel*. – (ES) Hr president, minu arvates on ühenduse tolliseadustik, mille esitas komisjon ning mida arutasid Euroopa Parlament ja nõukogu, läbi teinud eeskujuliku menetluskorra. Meie raportöör pr Fourtoui on pannud sellesse tohutu hulga tööd ning lõpuks, nagu peaaegu alati juhtub, on parlament, nõukogu ja komisjon heaks kiitnud lõpliku teksti, mille me vastu võtame.

Ma arvan, et nagu hr Heaton-Harris juba mainis, on Euroopa Liit eelkõige tolliliit ja sellepärast on tolliseadustik üks tähtis komponent, mis võimaldab tal funktsioneerida. Siiski, tolliteenistus kui niisugune ei funktsioneerita äärmiselt vaba toiminguna: väga suurel määral kaasatakse ametiasutusi, sest teatavad kaubad ja väärtused mõjutavad meid kõiki. Jutt on praegu salakaubaveost ja mõnedest selle ohtlikumatest harudest, näiteks relvad ja narkootikumid, ning kontrollist kapitali väljavoolu üle.

Seetõttu on loogiline, et ühenduse tolliseadustik peaks sisaldama tavalisi piiranguid, mida teevad liikmesriigid ise, ning proovima neid ühtlustada. Mul on tunne, et siin peetud arutelu küsimused said rahuldavalt lahendatud kahe mõiste abil: „tolliesindaja õigused” ja „volitatud ettevõtja” – idee abil kahest mõistest, mis on teoreetiliselt erinevad, kuid võivad leida ühtlustamiseks ühise pinna. Ma mõtlen, et vastuvõetud lahendus on üks üpris hea ja asjalik lahendus.

Volinik Kovács nõudis keskse tollivormistuse mõistet, seni kuni tolliliit kujutab endast ühte tervikut. Muidugi pole siis mingit mõtet erinevustel eri tolliasutuste vahel. Mul on tunne, et see on hea ja praktiline lahendus, mis võimaldab meil asjakohasel viisil tegutseda.

Viimane aspekt, mida tuleb nimetada, on komiteemenetlus. Mõlemad, nii komisjon kui ka nõukogu on nüüd parlamendi menetlusse kaasamise tähtsust tunnustanud. Saavutatud kokkulepe tähendab, et 28 sätet, mille suhtes kohaldata menetlust koos parlamendi osalusega, on nüüd kasvanud 44ni, st et Euroopa Parlament võib tolliseadustiku sätete loomise menetlusse üha suureneva tõhususega sekkuda.

Lõpuks, hr president, soovin ma tänada pr Fourtoui'd tema töö eest ning volinikku tema jõupingutuste eest meie täiskogu ettepanekuid integreerima.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Hr president, volinik, daamid ja härrad, pole kahtlust, et Euroopa Liit on palju rohkem kui lihtsalt tolliliit. Me ei vähenda teda tolliliiduks ei tänases arutelus ega ka otsuses, mille langetame homme. Sellest hoolimata on tollipoliitika ELi välispiiridel tähtis tegur Euroopa Liidu tegevuses ja siseturu funktsioneerimisel.

VP Euroopa klubi Euroopa Parlamendis tervitab ettepanekut võtta vastu määrus ühenduse tolliseadustiku kohta. Miks? Sellepärast, et see muudab tolliprotseduurid sujuvamaks, sellepärast, et see loob aluse lihtsamatele ja kiirematele ühistele tolliprotseduuridele välispiiridel, sellepärast, et see tähendab, et nüüd tuleb arvesse võtta radikaalseid muudatusi rahvusvahelise kaubanduse keskkonnas – näiteks seoses infotehnoloogiaga, elektrooniliste andmetega jne – ja sellepärast, et tolliesindajad hakkavad nüüd alluma selgelt määratletud ühistele kriteeriumidele, mille tulemuseks on suurem usaldusväarsus ja professionaalsus.

Kõnealune määrus tugevdab koostööd liikmesriikide ja Euroopa Liidu vahel. See loob tugevama ühenduse, mida peegeldab ka asjaolu, et nõukogu võttis üle kõik parlamendi poolt esitatud muudatused. Minu vaatekohast tähendab see lihtsamat ja kiiremat ühist tollivormistust ning see on hea nii ettevõtjatele kui ka Euroopa Liidule tervikuna.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Hr president, daamid ja härrad, tahaksin samuti väljendada oma siirast tänu raportöörile ja muidugi meie abiraportöörile, kes mõlemad on teinud väärtuslikku tööd ülimalt tehnilise toimikuga.

Uue tolliseadustiku eesmärk on asendada kehtiv seadustik ja sellega seotud eeskirjad ajakohastatud seadustikuga, muuta sujuvamaks praegused tolliprotseduurid ja luua alus kättesaadavatele koostalitlusvõimelistele tollisüsteemidele kogu Euroopa Liidus. See on miski, mida me väga tervitame, kuna see tähendab, et äriühingud saavad selle vastuvõtmisest kasu infotehnoloogia praeguste arengute ning ELi piire ületavate kasvavate kaubakoguste kiirema ja turvalisema töötlemise näol.

Äriühingute ühendused ja kaubanduskojad on juba ammu põhjendatult hoiatanud ülemäärase bürokraatia eest, mida tekitavad USAst üle võetud ELi turvameetmed.

Euroopa Parlamendis toimuva arutelu ja tiheda kontakti kaudu komisjoniga oleme lõpuks saavutanud suhteliselt veatu ja mittebürokraatliku lahenduse, mille eest ma olen tänulik.

Äriühingute jaoks oli võtmeküsimuseks, mis nüüd on juba rakendatud, keskne tollivormistus ühe kontaktipunkti kaudu. Oleme suutnud läbi suruda ka meie nõudmise – ja ma olen selle üle väga uhke – privilegeritud staatuse kohta nende äriühingute jaoks, kes täidavad nõutavaid kriteeriume.

Lõuna-Badenist pärit parlamendiliikmena pean siiski rõhutama, et kui ettevaatusabinõusid õigel ajal tarvitusele ei võeta, võib tolliseadustik põhjustada märkimisväärseid probleeme ELi välispiiridel nende riikidega, kes ei ole ELi liikmesriigid. Ma tean, et komisjon soovib neid ettevaatusabinõusid kasutusele võtta – räägin praegu Šveitsist – ja loodan, et liikmesriigid ELi-Šveitsi ühiskomiteest täidavad samuti oma osa.

Šveits on üks tähtsamaid turgusid ELi kaupade jaoks. Šveitsi neli lähimat naabrit ELis vahetavad temaga 41% oma koguekspordist ja 59% koguimpordist, mistõttu ongi siin tarvis meetmed võtta. Me ei saa lubada kilomeetritepikkusi sabasid Šveitsi piiril, mis tekitavad tolliseadustiku kehtestamise tagajärjel ainult sellepärast, et Šveitsi tollivormistussüsteem erineb õige veidi ELi omast.

Volinik Kovács, ma tahaksin paluda teil kõige kiiremas korras selle probleemiga tegelda ning juhtida sellele asjaomaste liikmesriikide tähelepanu. Me räägime Euroopa südames asuvast majanduskeskusest, mida ei tohi meie tegevuse tagajärjel rahvusvahelisest kaubavoost ära lõigata.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr president, daamid ja härrad, ma usun, et homme me kiidame teisel lugemisel heaks nõukogu ühise seisukoha tolliseadustiku kohta. See on Euroopa tolliseadustiku edukas ajakohastamine. See on tõeline sissepääsutele elektroonilisele, keskele, koostalitlusvõimelisele ja automatiseeritud tollisüsteemile. Kõik ELi ametiasutused saavad kättesaadavateks ühest juhtimispunktist – koondmenetluse kaudu – millega vajalikud kontrollid muutuvad palju tõhusamateks. Tänu tolli ühtsele infoportaalile – kõik ühes aknas – võivad ettevõtjad suhelda ainult ühe tollipunktiga, mis asub nende tegevuskoha lähedal. See eeskiri lihtsustab ja ühtlustab terminoloogiat ja mõisteid ning muudab need ka kasutatavasõbralikumaks. See on isegi laienenud ELis hea eeskujuna bürokraatia lihtsustamisest ning parandab ettevõtjate ja kodanike õiguskeskkonda. Lisaks tasub see projekt ennast kuuldavasti ära 2010. aastaks. Ma tänan raportööre pr Fourtou'd ja hr Newton Dunni, komisjoni ja nõukogu viimase kolme aasta jooksul tehtud suurepärase töö eest.

Bill Newton Dunn (ALDE). – Hr president, ma tahaksin teha kõigest ühe kommentaari vastuseks hr Heaton-Harrise ütlusele, et tema arvas Suurbritanniat 1975. aastal ühinevat vabakaubanduspiirkonnaga. Olen väga mures tema mälu pärast, aga võib-olla tuleb see tema haridusest. Suurbritannia oli nimelt *lahkumas* vabakaubanduspiirkonnast – selle nimi oli EFTA. Me otsustasime sellest lahkuda, et ühineda Euroopa hendusega, ning Margaret Thatcher, kes oli hendkuningriigi 1975. aasta referendumi ajal konservatiivide liider, ütles, et see on rohkem kui vabakaubanduspiirkond. Väga lihtne, väga selge, protokollitud.

Nüüd, kuna hr Heaton-Harris tahab korraldada hendkuningriigis referendumi seoses Lissaboni lepinguga, on ta ilmselt veendunud, et Briti avalikkus loeb kõiki dokumente, et otsustada, kuidas hääletada. Ja see pidi olema nii ka 1975. aastal. Briti avalikkus tahtis 1975. aastal lugeda dokumentidest, et see on isegi veel tugevam liit ja mitte vabakaubanduspiirkond. Euroopa Liit on üks veel tugevam liit. Nii et palun, hr president, kas me leiame ühe tableti hr Heaton-Harrise mälu jaoks?

President. – Tänan, hr Newton Dunn. Kui masendavad oleksid meie õhtupoolikud Euroopa Parlamendis ilma nende huvitavate Briti diskussioonideta.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Hr president, ma suudan vastu panna kiusatusele nendega ühineda. Tahaksin tänada raportööri üksikasjaliku töö eest selle raportiga.

Olgem ausad, see ei ole seda tüüpi asi, millest inimesed baarides või seltskonnasündmustel räägiksid. Kuid meie tollialaste õigusaktide korrastamine on väga oluline ettevõtluse ja tööhõive seisukohast ning sellepärast me seda teemegi. Nii et mõte kesksest tollivormistusest on üks hea mõte, kui see tööle hakkab – ja lootkem, et nende uute eeskirjadega hakkab.

Samuti on ka ühe ühtse veebiakna ideel potentsiaali vähendada tarbetut bürokraatiat. Aga kas ma võin teha ühe märkuse: kui see kõik on paigas ja toimib, kuulakem siis ettevõtjatelt tulevat tagasisidet ning parandagem neid kohti, kus näeme probleeme, millest teised kõnelejad täna õhtul rääkisid.

László Kovács, komisjoni liige. – Hr president, mu lähtepunktiks on see, et ma pole mitte ainult rahul, vaid ka väga uhke, et oleme jõudnud siia selle punktini, sest ma olen nõus kõigi nende kõnelejatega, kes pidasid seda väga suureks saavutuseks liidule kui tervikule.

Kõigepealt tahaksin väljendada oma tänu teie toetuse eest ajakohastatud tolliseadustikule ja teie huvi eest edasiste arengute vastu. Nagu te olete aru saanud, ei ole seadustiku vastuvõtmine ja järgnev jõustumine veel kõik, kuna selle kohaldamine sõltub finaliseerimisest ja selle rakendussätete kohaldamisest.

Nende sätete vastuvõtmiseks kasutatakse uut kontrolliga regulatiivkomitee menetlust. See annab Euroopa Parlamendile võimaluse tolliseadustiku komitee abiga üksikasjaliselt kontrollida viise, kuidas komisjon kavatab rakendada seadustikust tulenevaid üldsätteid.

Peale nende protseduuriliste nõuete kavatab komisjon oma siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni kaudu hoida Euroopa Parlamenti nõuetekohaselt teavitatuna rakendusmeetmete eelnõu ettevalmistamise olukorrast ja ajakohastatud tolliseadustiku rakendamiseks kavandatud ajakavast.

Seoses Šveitsi ja Euroopa Liidu vahelise probleemiga, mille tõstatas hr Schwab, on 1. juuliks 2009 täielikult rakendatud muudatus ühenduse tolliseadustikus. See tähendab, et kõigi ühendusse saabuvate või sealt lahkuvate kaupade kohta saab koostada sisse- või väljaveo eeldeklaratsiooni. Volitatud ettevõtja saab kasu kavandatud lihtsustustest seadustikus.

Mis puutub kolmandatesse riikidesse, siis praegu me peame Šveitsiga läbirääkimisi kontrollikeskuste vastastikuse tunnustamise ning volitatud ettevõtja staatuse üle. Läbirääkimised kestavad ja me otsime vastastikku rahuldavat lahendust, mis tuleks leida 1. juuliks 2009.

Lubage mul nüüd lõpetada, kutsudes teid osa võtma tolliliidu 40. aastapäeva tähistamisest 1. juulil 2008. Tolliliit oli esimene nurgakivi siseturu kujundamises ning on jäänud selle ülitähtsaks komponendiks. Ootan, et meie arutelu tolli rolli kohta tulevikus võiks jätkuda juba pidustuste õhkkonnas. Tänan teid veel kord väga teie toetuse eest.

Janelly Fourtou, raportöör. – (FR) Hr president, tahaksin tänada kõiki, kes on kõnelenud, ja kõiki, kes on andnud oma osa selle raporti ettevalmistamisel.

Kuna hr Medina Ortega rääkis salakaubaveost, ei suuda ma vastu panna soovile üles võtta võltsimise teema. Ajavahemikul 1998–2004 tõusis võltsimise eest arreteerimiste arv 1 000%. See näitab lihtsalt seda, et praegu

kehtiv kontroll vajab ajakohastamist ning et tuleb vastu võtta uus lähenemisviis seoses tolliametnike kohustustega.

Soovin avaldada ka tunnustust professionaalidele enestele, kes on demonstreerinud tõeliselt avatud vaimu, ning öelda neile, et tunnen nende suhtes ikka veel tänuvõlga. Kahtlemata on see vastuseks pr McGuinnessi avaldatud murele. Kui on tegemist meetmete rakendamisega, tahan ma teha oma parima, et hoogustada tolliasutuste dialoogi ühenduse institutsioonide, sealhulgas komisjoniga, kellega on alati olnud tihe ja produktiivne koostöö.

Seepärast kutsun ma teid üles toetama komisjoni seisukohta ja lõpetan, tänades kõiki teid tähelepanu eest.

President. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub 19. veebruaril 2008.

25. Tegurid, mis soodustavad terrorismitoetamist ja terroristide värbamist (arutelu)

President. – Järgmine päevakorrapunkt on raport (A6-0015/2008), mille on kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel koostanud Gérard Deprez, ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi soovitus nõukogule tegurite kohta, mis soodustavad terrorismi toetamist ja terroristide värbamist (2006/2092(INI)).

Gérard Deprez, raportöör. – (FR) Hr president, raport, mida mul on au teile täna kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel esitada, sai oma alguse ettepanekust, mille 2005. aasta lõpul esitas meie kolleeg hr Duquesne, kellele ma siinkohal tunnustust avaldan.

Soovin samuti rõhutada, et hulga selle raportiga seotud tööd tegi ära meie kolleeg Mayor Oreja, kes põhjustel, mida ma ei saa siin kommenteerida, otsustas pärast parlamendikomisjonis peetud hääletamist oma nime ära võtta.

Mis puutub parlamendile esitatud raporti sisusse, siis ma usun, et selle saab kokku võtta, koondades arvukad elemendid, millest see koosneb, neljaks peamiseks teemaks.

Esimene teema on ohu raskus ja püsivus. On vastuvaidlematu fakt, et terrorism üldiselt, ja džihaadi-terrorism eriti, on praegu üks tõsisemaid ähvardusi Euroopa Liidu kodanike julgeolekule. Toimusid verised rünnakud Madridis 2004. aastal ja Londonis 2005. aastal ning ärgem unustagem ka kõiki teisi katseid, mis on pärast seda nurjunud, kõik need annavad tunnistust selle ähvarduse püsivast ja tõsisest iseloomust. Sellest järeldub – ja raport on selles osas üpris kaalukas – et terrorismivastane võitlus peab jääma Euroopa Liidu ja tema liikmesriikide üheks prioriteediks.

Siiski, ja see on raporti teine teema, tuleb seda otsustavat terrorismivastast võitlust pidada teataval viisil. On olemas põhitõed, mida peab austama; vastasel korral me lõhume põhiväärtused, mis juhivad meie ühiskonda. Terrorismivastast võitlust tuleb pidada, lähtudes piinlikult täpsest inimõiguste ja põhivabaduste austamisest, sealhulgas eriti usuvabadusest ja õigusest õiglasele kohtumõistmisele.

Samal ajal, ja eriti kui tegemist on džihaadi terrorismiga, on oluline tõmmata eraldusjooned ühelt poolt kultuuride ja religioonide, teiselt poolt terrorismi vahele. Tohutul enamikul moslemitest, ja me ei tohi unustada, et nemad on need, kes olid peamised terrorismiohvrid Iraagis, Afganistanis ja Pakistanis, pole midagi tegemist äärmuslastega; nemad on need rühmad, kes moonutavad religiooni, mida nad väidavad järgivat, nii et me peame selle vastu võitlema.

Lõpuks, tõstes esile mõtet, et vihkamine ja frustratsioon on kaks tegurit, mis tekitavad radikaliseerumist, tuleb raport liikmesriikidele meelde, et võitlus diskrimineerimise kõigi vormide vastu ja eriti need meetmed, millega püütakse integreerida vähemusrühmi, on esmatähtis poliitika, mida tuleb rakendada, et edendada rahulikku, sallivaid ja häid suhteid meie ühiskonnas.

Kolmas teema on seotud meetmetega, mis on konkreetselt ette nähtud terroristliku tegevuse vältimiseks. Kuigi kirjas on pikk nimekiri soovitusi selles piirkonnas asuvatele liikmesriikidele, rõhutab raport vajadust olla valksam propagandavahendite suhtes, eriti Internetis ja kohtades, kus peetakse jutlusi, ning üldse audiovisuaalses meedias.

Neljas teema hõlmab piiravaid meetmeid. Nende hulgas on nähtavasti üks meede, mis vajab esiletõstmist, sest see võib kindlasti põhjustada palju lahkarvamusi. See on esitatud raporti lõikes 10 ning teeb ettepaneku

laiendada terroriakti mõistet ka terrorismi õigustamisele. Praegu ma pole kindel, kas sõna „õigustamine” on siinkohal sobiv – ja mina isiklikult arvan, et prantsuse keeles oleks olnud eelistatavam kasutada terrorismi puhul „ülilistama” või „kaitsma” – ja kas poleks parem see ära muuta. Mul oleks huvitav näha, kuidas täiskogu homme reageerib sellele mõnevõrra delikaatsele küsimusele, mis ulatub otse arutelu keskmeni, nimelt: kuhu tõmmata joon julgeoleku, põhiõiguste ja sõnavabaduse vahele.

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – Hr president, radikaalsuse käsitlemine vägivallana on komisjoni terrorismivastase poliitika põhiolemus ning seetõttu ma tervitan raportit, mida täna arutatakse, ja väga elulisi küsimusi, millega see tegeleb. Ma tervitan ka institutsioonidevahelise koostöö edusamme selle tohutu väljakutse valdkonnas, millele me vastu astume, arendades järjekindlat ELi poliitikat, mis radikaliseerumisprotsessid ära hoiab, need katkestab või vastupidiseks pöörab.

Pärast mitmeid viimaste aastate algatusi ja mu esimest teatist selle teema kohta 2005. aasta septembris esitatakse käesoleva aasta juulis nõukogule ja parlamendile teatis, milles määratletakse head tavad liikmesriikides ja tehakse konkreetseid soovitusi edasilikumiseks. Märkasin, et raportis tehakse komisjonile selles suhtes soovitus.

Oleme viimase kolme aasta jooksul pühendanud aega ja vahendeid selle nähtuse, tema suundumuste, ilmingute ja dünaamika paremaks mõistmiseks. Oleme teinud neli iseseisvat võrdlevat uuringut, mis nüüd on lõpule viidud. Oleme saatnud küsimustiku kõigisse liikmesriikidesse ja analüüsime praegu saadud vastuseid. Oleme korraldanud konverentsi hariduse osatähtsusest radikaliseerumise ärahoidmisel, mis tõi kokku haridustegelasi, usujuhte ja poliitikuid, et ajurünnaku teel uusi ideid leida.

Praegu töötame teatise eelnõu kallal. Esimesed kolm uuringut – vallandamistegurite, põhjenduste ja mobilisatsioonitaktikate kohta – tulevad heakskiitmisele järgmisel kuul. Neljas uuring kodanikuühiskonna kaasamise kohta (head tavad) avaldatakse tõenäoliselt umbes kõnealuse teatise heakskiitmise ajal juulis. Selle peamised tulemused on selleks ajaks juba teatise sisu hulka lisatud. Liikmesriikidele saadetud küsimustiku analüüs jätkub ja leiab samuti teatise kajastamist.

Seepärast saame nüüd sõnastada oma poliitika probleemi palju sügavama tundmisega. Meie teatis tegeleb tähtsate küsimustega, nagu vägivaldsete radikaalide kasutatud põhjendused ning radikaliseerumine vanglates ja muudes kergesti haavatavates kohtades. Räägime samuti hariduse osatähtsusest ning kodanikuühiskonna kaasamisest radikaliseerumise vastu võitlemisel.

Parlamendiliikmed teavad, et kihutustöö osas oleme me teinud ettepaneku muudatuse tegemiseks terrorismivastase võitluse raamotsuses, mis on üks osa eelmise aasta novembris esitatud terrorismipaketist. Selle dokumendi eesmärk on lisada raamotsusesse rikkumiste kohta paralleelne tekst sellele, mis on Euroopa Nõukogu terrorismi tõkestamise konventsioonis: avalikud provokatsioonid, värbamine ja väljaõpe terrorismiks – sealhulgas Interneti kaudu – ning eriti Interneti-põhised juhendid, kuidas omatehtud pomme valmistada.

Komisjon on kindlalt pühendunud terrorismiohvrte toetamisele. Oleme 2004. aastast alates demonstreerinud oma toetust finantsabi kaudu arvukatele projektidele, mis olid mõeldud terrorismiohvrte ühingute aitamiseks ja Euroopa kodanike vahelise solidaarsuse tugevdamiseks. Me kavandame 2008. aastal Terrorismiohvrte Assotsiatsiooni Euroopa võrgustiku loomist, et esindada ohvrte huve Euroopa tasandil ja tugevdada Euroopa kodanike solidaarsust terrorismiohvrtega.

Lõpetuseks, et tegelda terrorismiohuga Euroopa tasandil, on absoluutselt vajalik rakendada ülemaailmset ennetamispoliitikat tegurite suhtes, mis viivad radikaliseerumiseni ja värbamiseni, et uurida terrorismi sügavamaid juuri, seejuures terroristlikku käitumist mingil juhul õigustamata. Džihaadi terrorism jääb suurimaks ähvarduseks demokraatlikele ühiskondadele, sealhulgas tuhandetele miljonitele ausatele moslemitele ELis ja paljudes muudes maailma paikades.

Manfred Weber, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (DE) Hr president, asepresident, daamid ja härrad, minu arvates on kurb, et peame jälle pidama arutelu terrorismi teemal. Radikaliseerumine ja terrorism ei sobi Euroopale. Euroopa, mida meie ehitame, on sallivuse Euroopa, nii et alati on kurb, kui peame seda küsimust arutama.

On väga palju asju, mis meid ühendavad. Terrorism on tunnistatud väga suureks ohuks. Värbamine tuleb peatada. Me peame austama põhiõigusi. Dialoog on tee sallivusele. Eriti teadlikud peame olema Internetist, eriti selle tähendusest teabevahetusele.

Me peame oma välispoliitikas eriti oluliseks terrorismivastastust. Vajame Euroopas paremat teenuste võrgustikku, millega tagada võitlus radikaliseerumise ja terrorismi vastu. Tahaksin eriti tänada komisjoni asepresidenti tema soovitude eest siin ja ta kokkuvõtte eest.

Seetõttu on meie fraktsioonil eriti kahju, et meie raportööri hr Mayor Oreja väljasirutatud kätt ei võetud vastu ning me ei suutnud protsessi lõpul kompromissile jõuda. Seetõttu on fraktsioonil EPP-ED mõned põhilised vastuväited, mille oleme homseks hääletuseks kindlaks määranud: näiteks, kui tehakse katse jätta välja löike, milles sätestatakse, et inimõiguste ja seaduste rikkumised viivad terrorismini; kui tehakse katse jätta välja löike, millega kool ja usukeskused pannakse erijärelevalve alla, ning kui tehakse katse jätta välja viited džihaadi terrorismile.

Kui tahame ohu vastu võidelda, siis peame teadma, kust see oht tuleb. Sellepärast peamegi määratlema džihaadi terrorismi kui peamise hädaohu ja raportis seda ütleva. Kui see välja jätta, siis ei ole me suutelised raporti poolt hääletama. Me ei toeta enam ühtki raporti lahjendamise katset. Sellepärast ma loodan, et me homsel hääletusel head tulemused saavutame.

Claudio Fava, *fraktsiooni PSE nimel.* – (IT) Hr president, daamid ja härrad, tahaksin tänada oma kolleege ja lisada kohe üpris ausalt, et meil oli kohustus töötada raportiga, mis alustas viletsa stardiga, saatis välja segaseid sõnumeid ja sisaldas ebakindlaid ettepanekuid. Usun, et kodanikuvabaduste komisjon tegi märkimisväärset tööd, et taastada selle raporti mõttekas, tõeline poliitiline sisu.

Muidugi jagasime me kõik põhilist ideed. Ksikusikute ja rühmade vägivaldne radikaliseerumine viimastel aastatel on näidanud meie õigussüsteemi üht suurimat nõrkust ja esindanud üht suurimat kallaletungi meie demokraatlikele institutsioonidele. On tähtis selle nähtuse vastu võidelda. Selles mõttes pakub Euroopa Liidu meede lisandväärtust, kuna see võimaldab ühtlustamist, sest kui paneme oma vahendid kokku, siis saame vahendite summa, millest igapähe on oma sisemised nõrkused.

Siiski on see uus katsumus, mis nõuab hästi tasakaalustatud jõupingutusi, andmata võimalust loomulikule inimlikule kiusatusele – mis on vältimatu, arvestades rünnakuid, mille all alates 11. septembrist oleme aastaid kannatanud – püstitada või ehitada Euroopa kindlus kõrvaltegevusena prioriteedile, mis on keskne ELi integreerimisprotsessile, nimelt põhiõiguste kaitsmisele.

See on põhjus, miks me usume, et on oluline liikuda kolmes suunas, mis on välja toodud selles raportis. Esimene samm on põhiõiguste ja õigusnormide säilitamine, eelkõige – nagu ütles hr Frattini – usuvabaduse ja sõnavabaduse säilitamine. Kui need õigused ei ole tagatud, on Euroopa idee läbi kukkunud, samuti ka integratsiooniprotsess, mis rajaneb eelkõige Euroopa kodanike põhiõigustele.

Me peame tugevdama õiguslast koostööd nõnda, et lüüa radikaalseid, vägivaldseid, organiseeritud äärmusrühmitusi. Me vajame terroristlike kuritegude täielikku ühtlustamist Euroopa Liidu tasandil ning seda, et andestatav kuritegevus tuleks lisada kodanikuvabaduste komisjoni ettepanekule. Muidugi vajame me ka hoolikat ennetustööd: me peame ründama põhjusi ja tegureid – need on arvukad ja pole mõtet teeselda, et see pole nii – mis viivad meie ühiskonna eri elanikkonnarühmade radikaliseerumiseni. See nõuab kodanikuõiguste laiendamist, aktiivset kodakondsust, teisisõnu kodakondsuse vormi, mis hõlmab vastutust ja osalust poliitilises elus, samuti dialoogi usuliikumistega.

Nagu asepresident ütles, peame me võitlema ka nende miljonite – kümnete miljonite – Euroopa kodanike eest, kes tunnistavad meie omast erinevat usku, samuti moslemi kodanike eest, kellel ei ole ühenduse kodakondsust, kuid kes on alati elanud meie demokraatia reeglite kohaselt ja täitnud meie seadusi, mis teeb nad meie täieliku austuse vääriliseks.

Lõpuks, me peame üles ehitama dialoogi, mis tõepoolest esindab tsivilisatsioonide liitu ja mitte tsivilisatsioonide kokkupõrget. „Tsivilisatsioonide liit” – ma teen nüüd kokkuvõtte, hr president – ei ole termin, mille oleme laenanud poliitilisest poleemikast; see on termin, mille mõtles välja RO Julgeolekunõukogu. See väljendab parlamendi täiskogu ja meie kogukondade väga suurt vastutust ja tõsist pühendumist. Usun, et on elutähtis see termin homses otsuses säilitada.

Ignasi Guardans Cambó, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (ES) Ma tunnen, hr president, et lisaks oma tavalisele formaadile on see raport tasakaalustatud, erakordselt oluline ja tegeleb küsimusega, mis on meile praegu liigagi tuttav.

Ei saa olla mingit kahtlust, et terrorism on poliitiline nähtus ning kõik me oleme teadlikud, et sellel on poliitiline mõde. Siiski, terrorismi varjus olevad põhjused või pigem põhjused, mis teevad mõningad inimesed terroristideks, on sellest hoopis kaugemal. Jaime Mayor Oreja tõstis selle oma esimese raporti algul äärmiselt vaieldaval moel esile, kuid pärast paljusid töökoosolekuid ja paljusid parandusi valmis tal tulemus, mis oli täiesti vastuvõetav, sealhulgas ka ta oma fraktsioonile.

Ma tahan selle täiskogu ees tunnistada nagu võiksin tunnistada kohtu ees, et see pole tõsi, nagu oleks Jaime Mayor Oreja väljasirutatud käsi tagasi tõrjutud. Ma võiksin seda tunnistada vande all, kui see oleks parlamendis tavaks. See ei ole tõsi. Põhjusi, miks nüüd on sellele raportile kohmakaid löike lisatud, teavad paremini Euroopa Rahvapartei ja fraktsioon. Ma võin tunnistada, et töökoosolekutel hr Major Oreja kabinetis aktsepteerisime me 99% sellest, mis homme hääletusele pannakse. Nad ei saa meile öelda, et teatavad punktid tuleb tagasi lükata või et ettepanek tuleb tagasi lükata, sest see on selgelt ja lihtsalt tõeväänamine nende enda poolt.

Seega jääb saladuseks seisukoht, mille *Partido Popular* homme võtab, ning kahtlemata muudab see nõrgemaks ühise poliitilise sõnumi, mida me soovime edastada. Seetõttu soovin ma väljendada oma kahetsust taolise suhtumise üle. Mul on tunne, et kui öelda – probleem on selles, et sõna „džihaad“ peab kaduma ühest jaotisest, aga see esineb järjest kolmes jaotises ning siis teatakse veel ka põhjenduses H, et džihaad on kahtlemata peamine kese seda tüüpi terrorismile, millega meil tegemist on – siis on see ettekäänete otsimine, mis pole kuigi vettpidavad.

Igatahes räägib see raport vabadusest, usuvabadusest, mõttevabadusest ja isegi vabadusest eirata sotsiaalset mudelit, ent teeb selgeks, et Euroopa ei saa aktsepteerida õhutamist vägivalle, õhutamist vihkamisele ega ühiskonna alustegade hävitamisele, mida varjatakse religiooni maskiga.

Riigil on olemas vahendid, mida kasutada enda kaitseks, vahendid, millega kaitsta oma kodanikke. Riik võib tegelikult täielikult rakendada seda õigust politsei ja kohtu abil, jätkates samal ajal dialoogi, osavõttu ja töötamist selles suunas, et integreerida inimesed, kes võivad ühel päeval muutuda nii pöörasteks fanaatikuteks, et on suutelised ründama ühiskonda, millesse neid on integreeritud, või siis lihtsalt nende endi ühiskonda, sest paljudel juhtudel on need inimesed tegelikult meie seas sündinud.

On vaieldav ja mu fraktsioon vaidleski selle üle, millises ulatuses kehtiv õigusakt on või ei ole piisav; sellised mõisted nagu terroriakide kaitsmine ja õigustamine on mõnedele vajalikud, samas kui teised need kõrvale heidavad kui sõnavabaduse võimaliku ülemäärase piiramise. Niisiis on mu fraktsiooni seisukoht selline: seaduse modifitseerimisega kaugemale mitte minna ja kaitsmise mõiste välja jätta.

Igal juhul, ja ma lõpetan nüüd, hr president, tervitan ma seda raportit. Ma loodan, et Euroopa Rahvapartei mõtleb järele, millist tuge ta saaks sisulises osas pakkuda. Suunisena ülemaailmsele poliitikale tervitan ma komisjoni poliitikat, mille tõttu politseijõud tegutsevad tihedas koostöös kõikjal Euroopas ja võetakse vastu meetmed, mis lisaks välisele klantsile annavad tulemust, millega austatakse igaühe ja kõikide õigusi.

Ryszard Czarnecki, fraktsiooni UEN nimel. – (PL) Hr president, Ernest Hemingwayd parafraaseerides ütlesin ma: „Arge küsige, kellele lüüakse terroristide hingekeha, seda lüüakse sinule.” Pärast rünnakuid Hispaanias neli aastat tagasi ja Inglismaal kolm aastat tagasi on see väga asjakohane sõnum. Kui volinik Frattini kaasmaalane Oriana Fallaci võiks lugeda seda dokumenti, mida me praegu arutame, oleks ta tõenäoliselt šokeeritud. Proua Fallaci oli väljapaistev Itaalia intellektuaal, tuntud oma kompromissituse ja vaidlushimu poolest. Ta uskus, et põhiliselt esindavad islami terroristid kokkuvõtet islamist ning on ise islami täiuslik olemus.

Selge, et Euroopa Parlamendil võib olla erinev seisukoht. Siiski väärrib kaalumist, miks moslemi terroristid suudavad leida nii palju toetust araabia päritolu noorukite hulgas, kes on sündinud Euroopa Liidu liikmesriikides.

Ma toetan täielikult seisukohta, et terrorismivastane sõda jääb Euroopa Liidu prioriteediks. Meie jaoks on väga oluline keskenduda Internetis levitatavale terroristlikule propagandale. Võiksin lisada, et satelliittelevisiooni araabiakeelseid saateid on samuti võimalik kasutada radikaalse islami propageerimiseks.

Georgios Georgiou, fraktsiooni IND/DEM nimel. – (EL) Hr president, aeg on määrava tähtsusega. Pean siiski ütleva, et raport jõudis mulle edukalt kohale, kuna ma mõistsin, et ühest küljest oli see piiratud peamiselt tuvastamistega ja teisest küljest väljajätmistega.

Tahaksin rõhutada, et peaksime olema mures eelkõige terroristide värbamise pärast. Kohe meie naabruses, Kesk-Idas, on n-ö õppeasutus, mis toodab terroriste. Miks see nii on? 60 aastat pole meie siin Euroopas üritanud lahendada nende probleemi ja meil polnud põhjustki seda teha.

Praegu kerkib esile samasugune olukord ja mul on hea meel, et sain sõna nüüd, üks päev pärast Kosovo iseseisvuse väljakuulutamist.

Te teate isegi, et seal võib varsti jälle midagi ebasoovitavat juhtuda. Mis siis, kui homme alustavad Mitrovica serblased vastupanuvõitluse meelevaldusega, või kui teile paremini sobib, siis rahulolematuse meelevaldusega? Kas nimetame neid terroristideks?

Me peame uurima põhjuseid, miks ilmuvad terroristid, kes tahavad rünnata meie Euroopa süsteemi, mis neid ei toeta.

Jim Allister (NI). – Hr president, ma esindan siin täiskogul Põhja-Iirimaad, piirkonda, mis, nagu igauks teab, on aastakümneid kannatanud öela terrorismi all. Ja sellest kogemusest on mul lisada meie arutelusse kaks mõtet.

Esiteks, terrorismiga ei tohiks kunagi rahu sobitada; selle vastu tuleb võidelda. Hakake terrorismiga läbirääkimisi pidama, andke tema vangidele eristaatus ja lõppkokkuvõttes vabastage nad ennetähtaegselt, ja te lõpetate varsti samamoodi, nagu lõpetas Põhja-Iirimaad: kahetsust mitte tundvate terroristidega meie valitsuse südames. Rahusobitamine suurendab ainult terroristide isu – täitmatut isu.

Teine mõte, mille ma tahan välja öelda, on järgmine: kui riigi poolt halvasti kohtlemine on vale, siis selline näivne arvamus, mille leidsin siit raportist, nagu võiks inimõiguste heldekäeline andmine terroristidele nad kahjutuks teha, tegelikult üksnes tugevdab nende positsiooni, kuna nad iga niisugust õigust oskuslikult enda huvides ära kasutavad ja kuritarvitavad, samas kui nad ise jätkavad keeldumist anda oma ohvritele kõige põhilisem kõigist õigustest: õigus elule.

Nende mõrvarliku strateegia liialduste tõttu nõuab ühiskonna kaitsmine mõnikord valiku tegemist terroristide tõkestusteta õiguste ja ohvrite õiguste vahel. Sellises olukorras pole minul raske valida: pigem ühiskonna õigus ennast kaitsta kui terroristide oletatavad inimõigused. Terrorismivastane võitlus on headuse võitlus kurjuse vastu ning kui tarvis, siis on terroristide õigus ühiskonna õigusega võrreldes teisejärguline.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Hr president, hr komisjoni asepresident, daamid ja härrad, ma pean alustama kordamisest, et järeleandmatut terrorismivastast võitlust tuleb pidada seaduse raamides, õigusnorme austades ja põhiõigusi mitte rikkudes. Ma pole kindel, kas terrorism on, nagu raport väidab, peamine oht liidu kodanike julgeolekule, kuid ma nõustun hr Depreziga, et see on kindlasti üks peamistest ohtudest. Ma olen kindel, et selle ohu alahindamine ei lase meil selle vastu tõhusalt võidelda ega meie kodanike julgeolekut suurendada. Seetõttu hääletan ma esitatud muudatusettepanekute vastu.

Terrorism ei mõjuta ainult nende riikide kodanikke, mis rünnakute all kannatasid; see ähvardab ka kõigi teiste julgeolekut. See levitab hirmu ja terroriähvardust. Terrorism on mõttetu fanatismiavalustus, mis põlgab ära elu väärtuse ja inimolendi väärikuse. Euroopa Liit ja volinik Frattini on seadnud terrorismivastase võitluse oma ülimalt prioriteediks. Me vajame ülemaailmset strateegiat, mis suudaks lammutada terroristliku võrgustiku. See strateegia peab tunnistama ennetamise väärtust, sealhulgas võitlust terroristide värbamise vastu ja kõigi tegurite vastu, mis soodustavad vägivaldset radikaliseerumist.

On oluline analüüsida ja mõista põhjendusi, põhjuseid ja protsesse, mis viivad radikaliseerumise ja terrorismi, seda eriti meie liikmesriikides elavate noorte inimeste osas. Kindlasti on esinenud integreerumisprotsessis luhtumisi. Ma olen nõus, et terroriaktidele õhutav terroristlik propaganda tuleb seaduse raames ja sõnavabadust austades lõpetada.

Lõpuks pean nõustuma hr Mayoriga, et Euroopa algatust ei saa ega tohi eriti selles valdkonnas kasutada kui platvormi riiklike valimisstrateegiade edendamiseks.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Hr president, lubage mul alustada, tänades hr Deprezi raporti ja ülimalt vajaliku terrorismiteemalise arutelu eest. Arvan samuti, et see tuli õigel ajal, kuna käesolev aasta on kultuuridevahelise dialoogi Euroopa aasta.

Ma arvan, et raport ei mõju piisavalt hästi ja selle põhjuseks on see, et inimesed, peamiselt noored mehed, hakkavad või lasevad ennast meelitada terroristideks ja asetavad ennast väljapoole demokraatlikku ühiskonda. Kui vaatame enda ümber, siis ei saa me märkamata jätta olemasolevat vaesust ja toimuvat ülekohut. On palju noori, kellele me ei suuda pakkuda koolitust, tööd, elukohta ega tulevikulootust. See on kasvupinnas fanatismile ja noorte meelestamisele tegudeks, millega kindlustada nende inimrühmale rohkem õigusi. Selline analüüs raportist puudub.

Ma kutsun teid üles hääletama eriti muudatusettepaneku 12 eest, kuna terroristlikku propagandat levitatakse praegu tavaliselt Interneti kaudu, mille nägemiseks või kontrollimiseks on meid siin liiga vähe. See on

põlvkonna probleem ja me peame suurendama ning parandama oma teadmisi värbamisest ning hakkama seda paremini ära hoidma. Muus osas ma toetan fraktsiooni PSE muudatusettepanekuid.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Hr president, palju tänu hr Deprezile ja hr Guardans Cambóle nende kommentaaride eest. Ma arvan, et nad on väga hästi kursis meie fraktsiooni seisukohaga.

Raporti teema on terrorismi toetamist ja terroristide värbamist soodustavad tegurid. ležäänud kõnelejad on tervitanud asjaolu, et me sellest küsimusest räägime, ja neil on õigus seda teha. Me ei aruta seda siiski esimest korda. Euroopa Parlament ja Euroopa Liit tervikuna on rääkinud vihkamist levitavate jutlustajatest ning on võtnud ennetavaid meetmeid, et lõigata ära rahaliste vahendite voog terroristlikele organisatsioonidele. Need on kindlasti kasulikud meetmed.

Arvan, et selles osas tabab raport üldjoontes õiget nooti. Ma arvan, et on pisut üle pakutud, kui Internetis nähakse kõige kurja juurt või ohutut paradüüsi. See on kahtlemata ruum, mis peegeldab ühiskondlikke suundumusi just sama palju kui seda teeb tõeline elu, ja ma ei usu, et peaksime koondama kõik oma jõupingutused, et seda ühekorruga ja lõplikult lämmatada. Me ei saa sellega lihtsalt hakkama.

Küsin siis, mida me saame selle asemel teha? Oleme rääkinud audiovisuaalteenustest ning küsimus, mis sellega seoses tõuseb, on järgmine: miks ei võta Euroopa Liit meetmeid, kui teatavad kanalid edastavad ELi territooriumile vihkamise saateid, mis on suunatud otseselt lastele?

Näiteks ühes Hezbollah saates ründab mingiks Mickey Mouse'iks maskeeritud tegelane juudi asunikke. Saade on ette nähtud väikestele Palestiina lastele nende ajaloo õppimiseks. Pole juhtunud, et mõni liikmesriik oleks selle probleemi lõpetamiseks sekkunud. Selle asemel teatas Walt Disney äriühing oma õigustest Mickey Mouse'ile ning sarja lõpus tapab juudi asunik Mickey Mouse'i ära.

Seda edastati Euroopa territooriumile! Miks ei ole Hezbollah ikka veel kantud ELi terroristlike organisatsioonide loetelusse? Meil oli just Dick Martyga sel teemal huvitav keskustelu. Mina arvan üldjoontes, et terrorismi ohjamiseks on tarvis rohkem koostisosi. Sinna hulka peab kindlasti kuuluma tegelemine terrorismi juurtega asjaomastes riikides, näiteks luues tervishoiusüsteeme, infrastruktuuri ja haridussüsteeme. Me ei peaks jätma nende teenuste pakkumist selliste terroristlike organisatsioonide hooleks nagu Hamas Gaza sektoris või Hezbollah, sest niisugused rahupaigad ühiskonnas on just nimelt kohad, kust need organisatsioonid oma toetajaid värbavad.

ISTUNGIT JUHATAB: ADAM BIELAN

Asepresident

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Hr president, meie tänase ettepanekuga võtta vastu soovitus nõukogule ja komisjonile soovitakse anda oma panus institutsioonide ja kodanikuühiskonna jõupingutustesse kõrvaldada tegurid, mis julgustavad terrorismi toetamist ja terroristide värbamist.

Hr Frattini, selle dokumendi täiskogu ette toomise protsess oli pikk ja töörohke, kuid ei saa olla kahtlust, et see on homme lõpptulemuse poolt hääletamist väärt. Ettepanek keskendub võitlusele islami äärmuslaste vastu, uuele nähtusele ELi sees, mis nõuab teatavat hulka mõtisklemist ja meetmeid sellele vastu astumiseks.

Siiski saab seda hõlpsasti üle kanda mis tahes muule terrorismijuhtumile, mis võiks tärgata keset patriotismi ja lippude lehvitamist. Seepärast me palume nõukogul pidada terrorismivastases raamotsuses kuriteoks õigustamist kui niisugust. Oleks soovitatav laiendada selle kuriteo ühtlustamine 27 liikmesriigile, kuigi alati, ma kordan – alati, kõige hoolikama austusega sõnavabaduse vastu.

Repressioonid ja radikaliseerumise ärahoidmine peavad toimima paralleelselt. Kui tahame ära hoida radikaliseerumist, peame pakkuma haridust ja integreerumist 13 miljonile ELis elavale moslemile ning hoiduma selle 3,5% elanikkonna häbimärgistamisest. ELi välissuhete mõistes kutsume me üles dialoogile ja mitte kokkupõrkele tsivilisatsioonide vahel. Sel põhjusel me viitamegi RO poolt vastuvõetud tsivilisatsioonide liidule ning ei suuda aru saada teatavate parlamendiliikmete visast keeldumisest.

See aasta on kultuuridevahelise dialoogi aasta. Me ei soovi osaleda religiooni pahupidi pööramises: me peame julgustama sotsiaalset osalust ja dialoogi. Need on soovitusel mõned eesmärgid. Kas need soovitusel on nii destruktiiivsed, et kõneleja ei suutnud nendega silmitsi seista?

Hr Weber, ma pean ütleva, et hr Mayor Oreja näitas üles parlamentaarse viisakuse puudumist, mitte seletades kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonile, miks ta vastu hääletab, ning seejärel raportit tagasi võttes. Tema kinnismõte Euroopa Parlamendist kui riigi tasandi opositsiooni süstemaatilise edasiandjast

räägib väga palju eelmise kõneleja demokraatlikust hoiakust. Sellisest suhtumisest on meile vähe kasu, kui tahame teha demokraatia alal edusamme, ning see täiskogu tegutseb konsensusse, mitte silmaklappe kandvate seisukohtade alusel.

Sarah Ludford (ALDE). – Hr president, minu arvates on see hea raport ja ma olen peaaegu täielikult nõus oma fraktsiooni juhatuse liikme ja poliitikust kolleegi hr Deprezi kommentaaridega. Ent ma ei ole tema ja teistega nõus terrorismivastaste seaduste nõuetekohase reguleerimisala osas.

Ma ei usu, et oleks abi muuta kuriteoks terrorismi ülistamine või kaitsmine. Ma arvan, et termin „õigustamine” on samuti problemaatiline. Nagu paljud meist on varem Dick Martyga arutanud terroristide mustade nimekirjade ja vara arestimise teemadel, peab seadus olema nii õiglane kui ka tõhus, et usaldusväärseks ja kindlaks jääda ning avalikku toetust leida. On olemas tõsine oht, et kriminaalõiguse laiendamine vastavalt ettepanekule, väljaspool meetmeid ja kavatsusi ning arvamuse, kommentaari või isegi fantaasia valdkonda, kannab endas ohtu sooritada mõttekuritegusid.

Sellel võiks olla võimalik jahutav toime sõnavabadusele. Kui ma ütlen, et saan aru, et Türgi kurdid on tundnud viha ja vaenulikkust oma kultuuri, keele ja identiteedi allasurumise ning nende poliitiliste püüdluste eitamise pärast, kas ma siis õigustan PKK pomme?

Vaevalt et siin täiskogul leidub inimest – õnnetuseks neid mõned ikka on – kes ei ülistaks Nelson Mandelat. Kuid ANC sooritas terroriakte, võideldes täielikult repressiivses apartheidiriigis. Leidub inimesi, praeguseid riigimehi, kes on viibinud selles istungisaalis aukülalistena, kuid olid minevikus vabadusvõitlejad.

Nii et ma olen kõigest laivalalguva jutuga liberaal, kes muretseb üksnes sõnavabaduse pärast? Ei ole, sest seadus peab olema tõhus. Oleme juba nõuetekohaselt kuriteoks muutnud terroriakte õhutamise. Ning see annab laia kohaldamisala sihipärasele käitumisele ja kõnede, mis on vastavalt oma otstarbele terrorismitegudele kihutamine.

Eelmisel nädalal tühistas hendkuningriigi apellatsioonikohus (Court of Appeal) süüdistuse viie mehe vastu džihaadi materjalide omamise kohta just sellepärast, et puudusid tõendid kavatsusest terrorismi õhutada. Algne süüdistus tekitas selle juhtumi puhul pahameelt nende seas – peamiselt noorte moslemite seas – kes tahtsid arutleda, vaielda ja kritiseerida Euroopa ning hendkuningriigi välispoliitikat. See ei aita võidelda radikaalsuse vastu. Kuid need kohtuasjad oma luhtumisega on jätnud ka seaduse segaduse ja korratuse seisundisse ning see on terroristide jaoks kasulik.

Jäägem selle juurde, et süüdistusi esitatakse õhutamise alusel. Ärgem hälbigem ülistamisse ja õigustamisse.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Hr president, tahaksin samuti väljendada oma tunnustust praegu meie ees olevale raportile ning ühtlasi voliniku sõnadele ja sellele, mida ta teha tahab. Ka minu koduriigis Madalmaades pööratakse palju tähelepanu radikaliseerumisele ja selle traagilistele tagajärgedele. Meie ise olime Madalmaades seatud silmitsi Hollandi TV produtsendi kohutava mõrvaga, mille sooritasid nendest radikaliseerunud ringkondadest pärit noored. Me räägime ainult väikestest rühmadest, aga sellel, mida nad teevad, on väga suured tagajärjed. On väga oluline, et me töötaksime koos ja et oleks tehtud kõik jõupingutused nende rühmade ja üksikisikute ülesleidmiseks ja isoleerimiseks, kes võiksid ette võtta terrorirünnakuid.

Siiski, nagu teised siin juba öelnud on, on radikaliseerumise ärahoidmine samuti eluliselt oluline. Asja mõte on selles, et hoida rühm, mis võib vägivaldsele pöörduda, võimalikult väiksenä. Radikaliseerumine ei pruugigi alati vägivaldaga lõppeda. Igatahes on see väga halb, kui noored tunnevad end ühiskonnast täielikult isoleerituna ega oska selle olukorraga midagi peale hakata. Meie kogemuste kohaselt taandub see ka faktile, et radikaliseerumisega tegelemise poliitika on suunatud kohalike asutuste pädevusse. Muidugi on oluline vaadata, mida saab vanglates ära teha, ja üldisemalt öeldes vaadata hariduse valdkonnas, mida saab teha, et vältida Interneti kuritarvitamist. Siiski on need endiselt peamiselt kohalikud asutused, kes suudavad tegutseda kogukondades, et tegelda radikaliseerumise juhtumitega ning otsida üles noored, keda selles kahtlustatakse. Ma arvan, et Euroopa Liit ja eriti volinik saavad mängida tähtsat rolli, et kokku koguda kogemused, mida me oleme hankinud eri linnadest. Eelmisel nädalal tegi meie fraktsioon tööreisi Rotterdami, linna, kus on väga palju ära tehtud, et radikaliseerumist takistada ja ennetada ning üles leida rühmad, keda selles kahtlustatakse.

Samuti on oluline astuda laiaulatuslikumasse dialoogi moslemi kogukondadega meie riikides. Mõned kaasatud noortest on pärit nendest suurematest kogukondadest ja kui me isoleerime suured rühmad, ei jõua me iialgi väikesteni. Seetõttu on oluline astuda dialoogi, eeldades, et suur enamus meie ühiskonnas elavatest moslemi kogukondadest ei taha mingit tegemist teha oma usu moonutatud tõlgendamisega ning et meie oma

fraktsiooniga panustame väga palju sellesse ulatuslikku dialoogi ka sel aastal, kultuuridevahelise dialoogi aastal.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Täna, hr president, volinik. EL peab kindlalt näitama, et terrorismivastane võitlus on nii sümboolne kui ka praktiline solidaarsuse demonstreerimine. On tarvis rohkem ressursse, et võimaldada Europolil meie riiklike julgeolekuteenistustega koostööd teha ja tulemusi saavutada. Seda on eriti näidanud hiljutised rahutused, mis järgnesid taassüütinud vaenulikkusele Muhamedi karikatuuride pärast.

Nagu siin juba öeldi, tuleb võitlust terrorismi vastu alati pidada seaduslike ja proportsionaalsete vahenditega. Tuleb sügavalt hukka mõista LKA lennud üle Euroopa, piinamise, hukkamiste imiteerimise ja vee näkkuvalamise kasutamine, mille toimumist LKA on nüüd tunnistanud, samuti spetsiaalsete salavanglate rajamine. Niisugustel juhtudel, hr Frattini, oleks EL pidanud tegutsema palju kindlamalt kui ta seda tegi.

On hea, et raportis on omaks võetud avaram lähenemisviis ning selles tegeldakse teguritega, mis aitavad kaasa terrorismi toetamise kasvule ning selliste rühmade värbamise taasalustamisele, mis tõrjuvad tagasi meie ühiskonnamuudelid ning eelistavad vägivalda ja sektantlust.

Asjaolu, et nende kohutavate vägivaldtegevuste täideviijad, millele oleme viimastel aastatel tunnistanud, olid Euroopas sündinud või üles kasvanud, on läbilõikav häirekell, mis sunnib meid teravamalt silmaga vaatama ka omaenda ühiskonnale. Me vajame dialoogi ja ausat arutelu oma integratsiooni- ja viisapoliitika üle. Me ei saa ega tohigi seejuures raskeid küsimusi vältida. Kuid minule on iseenesestmõistetav üks asi. See on meie asi, et välja mõelda, mis peaks olema meie ühiste õigusaktide aluseks. Praegune vaidlus šariaadiseaduse üle Suurbritannias näitab, et head kavatsused on teinekord rohkem takistuseks kui abiks.

Me peame ka tagama, et ühenduse õigusaktid ei kahjustaks ega tõrjuks kõrvale olulisi põhiseaduslikke põhimõtteid, nagu näiteks sõnavabaduse reguleerimine. Raport kõneleb uue mõiste sisseviimisest raamotsusesse: „terrorismi õigustamine“. Ma arvan, et see on sobimatu. Mitte sellepärast, et pole hea mõte hoolt kanda, et kõigil liikmesriikidel oleks head seadused terrorismi õhutamise vastu, vaid sellepärast, et on raske, kui mitte võimatu leida mõistet, mida saaks ühtmoodi kohaldada ja mis ei tooks kaasa tõsisid tõlgendamisprobleeme. hest küljest on väga oluline ülesanne välja töötada terrorismivastase võitluse viise ning päästa elusid. Teisest küljest on olemas sõnavabaduse põhimõte ning mure õiguskindluse kõrge taseme säilitamise eest Euroopas. See on õige tasakaalu leidmise küsimus.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Hr president, volinik, selleks ajaks, kui fanaatikud on kustutanud süütuid elusid ja teinud demokraatlikele ühiskondadele pommirünnaku, on juba liiga hilja. Sel põhjusel ei tohi kokku hoida jõupingutusi, eriti – nagu ütleb volinik Frattini – kui tegemist on ennetamisega. Sallivuse võtmesõnana peab meie tähelepanu keskmes olema dialoog. Siiski vajame ka paremat politseikoostööd ja andmevahetust; muidugi tuleks tugevdada kõiki vahendeid, mida saab kasutada nii Euroopa Liidu sees kui ka sellest väljaspool.

Eriti tervitan ma asjaolu, et volinik on juhtinud tähelepanu ohvrite abistamise tähtsusele. See ei tähenda ainult sallivust, see tähendab ka praktilisi meetmeid. Lubage mul rõhutada, et vihkamist levitavate jutlustajate üle peab olema järelevalve: see on hädavajalik. Seejärel tuleb vastavalt saadud teabele tegutseda. Terrorismi ülistamine pole kunagi vastuvõetav, seega vajame me nulltolerantsi strateegiat meie ühiskonna vastu suunatud kuritegevuste suhtes.

Minu arvates on ülimalt kahetsusväärne, et teemal, mis alati on olnud väga tõsine arutlusaine sellel täiskogul, on taas kord puhkenud nii ulatuslik rahvuslik poleemika seoses selle raportiga.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Hr president, kaasliikmed fraktsioonist ALDE küsisid mult, kuidas fraktsioon PPE-DE kavatses hääletada. Lubage mul taas öelda, et fraktsioon PPE-DE toetab seda raportit 95% ulatuses. Tahaksin ka alla kriipsutada, et minu arvates on väga kurb, et nii fraktsiooni ALDE kui ka PSE esindavad Hispaania kolleegid täna fraktsiooni PPE-DE ründasid. Arvan, et on väga kahju, kui kodused probleemid ei lase meil selles parlamendis ühist seisukohta leida.

Igakuks, kes tahab, et see täiskogu tervikuna homme tähtsaks otsusele jõuaks, peaks hääletama fraktsiooni PPE-DE muudatusettepanekute poolt. Me ei muuda midagi ettepaneku sisus, kuid kõrvaldame sisepoliitilise aspekti. Igakuks, kes tahab fraktsiooni PPE-DE väljasirutatud käe vastu võtta, saab seda homme teha.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Hr president, mul on hea meel, et te meile uuesti sõna andsite, kuna teisel arutelul käsitleti seda teemat teisiti. Igatahes, kuigi hr Pirker ja mina alati silmast silma ei kohtugi – me vaidleme tihti peale ning teeme seda suure naudinguga ja kirega – tal on täitsa õigus, öeldes, et selliseid vaidlusi

ei tohiks rahvuslike eesmärkide saavutamiseks kuritarvitada. See lõhub kõik ning viib ainult väärkompromissidele.

Olen kindel, et Hispaania kolleegid siin täiskogul vastavad teisiti. Tean lihtsalt omaenda kogemustest, et seda tüüpi asjad muudetakse tihtipeale rahvuslikuks aruteluks. Ma ise olen ka juba üpris väsinud – ja mitte esimest korda – et meid sel teemal fraktsioonide PPE-DE ja PSE vahel pingpongipallina kasutatakse. Siiski on mul hea meel, et liberaalid on suutnud olla vahendajaks ning endiselt valmis väljakutsele vastama.

Meie Põhja-Iirimaa kolleegi pole kahjuks enam siin. Sellest on üsna kahju, sest ta ütles midagi, mis minu arvates on päris uskumatu: ta ütles, et terroristidel ei ole samu põhilisi inimõigusi, mis kõigil teistel. Siiski, see on täpselt see, mis eristab meid terroristidest: asjaolu, et me peame inimõigusi kõiki hõlmavaiks. Me ei tohiks iial muljet jätta, et see täiskogu võiks kunagi teistsugusele seisukohale jõuda.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Hr president, selle arutelu tähtsusest tingituna on mul küsimus fraktsioonile PPE-DE. Tõstatati teema, et kui fraktsioon PPE-DE raportit toetab, siis kõrvaldab ta sellest kõik Hispaania sisepoliitikaga seotud tegurid ning palub ka teistel fraktsioonidel need kõrvaldada. Tahaksin küsida fraktsiooni PPE-DE esindajalt, milline nende fraktsiooni esitatud ettepanek on seotud Hispaania poliitikaga. Seda oleks väga huvitav teada, ning siis võiks järgmisena avalikustada, millised fraktsiooni PPE-DE muudatused puudutavad sisepoliitikat. Kas see on viide RO-le muudatusettepanekus 1, mille nad välja jätta tahavad? Kas nad tahavad välja jätta viite RO-le? Kas see on Hispaania sisepoliitika? Tuleb olla järjekindel. Ainus isik, kes püüab hõlmata sisepoliitikat, on hr Mayor Oreja, kellel pole isegi nii palju viisakust, et sellest osaistungjärgust osa võtta.

Sarah Ludford (ALDE). – Hr president, oleksin ülimalt tänulik, kui keegi neist, kes toetavad muudatusettepanekuid, millega terroriakti ülistamine muudetakse kuriteoks, oleks nii kena ja püüaks vastata küsimustele, mille ma tõstatasin ja mis olid järgmised: esiteks, et ma kardan nende muudatusettepanekute piiravat mõju sõnavabadusele, ning teiseks, et ma ei tea, kuidas need saaks toimima panna.

Kuidas on omavahel seotud terroriakti ülistamine ja teine toimepandav terroriakt? Mulle näib, et sellega tekib õiguslikke probleeme, nagu leiti hendkuningriigi apellatsioonikohtus eelmisel nädalal, kuna puudub otsene side ülistamise ja uue terroriakti vahel, mis on kahtlemata olemas, kui tegemist on õhutamise või vähemalt ergutamise. Kui te lihtsalt „ülistate“ terroriakti, siis milline on otsene side selle ja järgmise sooritatava akti vahel?

Kui te ei suuda seda sidet leida, siis riskite kohtus lüüa saamisega ning seejärel palju viletsamal positsioonil lõpetamisega kui olite enne alustamist. Oleksin väga tänulik, kui keegi, kes tegelikult toetab ülistamise või õigustamise kuriteoks muutmist, võiks mind pisut valgustada, sest see on miski, millest ma päris hästi aru ei saa.

Franco Frattini, komisjoni asepresident. – (IT) Hr president, daamid ja härrad, ka mina usun, et tänaõhtusel arutelul on märkimisväärne poliitiline tähtsus. Ma usun ka, et peame ühiselt välja tulema laialdaselt levinud poliitilise lahendusega, mis muudab raporti teema vastuvõetavaks tervele inimkonnale või kui mitte, siis vähemalt enamikule parlamendifraktsioonidest.

Ma ei kahtle, et praegused terroristid üritavad kehtestada ülemaailmse diktatuuri uut vormi. Oleme eelmisel sajandil kogenud võimsaid diktatuure, ent see diktatuur toetub kõige esmase inimõiguse rikkumisele, milleks on õigus elule. Lisaks on selge, et koos vägivalda ja vihkamisega on see strateegia kahjuks muutunud ülemaailmseks strateegiaks.

Sellepärast peabki meie reaktsioon koosnema mitte ainult politsei- ja teabeteenistuste koostööst, vaid poliitilisest vastusest, millega ära hoida ja kõrvaldada põhjused, mis viivad terrorismini. Ma usun, ja ka paljud teist on rõhutanud, et ennetamine tähendab vihkamise hävitamist ja vihkamise põhjuste kaotamist, isegi ilma vägivalda õigustamiseta, sest suurim oht, mis meid ähvardab, on hakata vägivalda õigustama. Peame hävitama vihkamise, vägivalda õigustamata.

Keegi kõneles tsivilisatsioonide konfliktist. Minu arust jätab see teooria kõvasti soovida. Isiklikult mina pole küll veendunud, et tsivilisatsioonide kokkupõrge oleks tulemas. Ma olen veendunud, et jätkub islamimaailma sisemine konflikt, see tähendab religioosset sõnumit väärkasutava vähemuse ja moslemite rõhuva enamuse vahel, kes on minu arvates täiesti rahuarmastavad ning tahavad elada rahu ning sallivuse vaimus. Kui tahame pakkuda poliitilist vastust, daamid ja härrad, siis arvan, et meie ainus võimalus on tugevdada reformimeelset rahuarmastavat islamit selle vähemuse vastu, kes pole ei reformimeelne ega rahuarmastav.

Kõik need on poliitilised meetmed; need pole ei politsei- ega julgeolekumeetmed. Olen viidanud ohvrite õigustele ning usun, et sel alal on tarvis rohkem tööd teha. Ohvrite õigustele tuleb pöörata rohkem tähelepanu kui varem, nii et pakkudes neile praktilist abi, siis – uskuge, ma olen selles veendunud – tähendab see mitte ainult rahalist abi, vaid paljudel juhtudel aitamist neil eluga pääsenutel või rünnaku- ja mõrvaohvrite sugulastel pärast kohutavat üleelatud traumasid taas ühiskonda integreeruda. Ohvrite teine õigus on mitte olla üksi jäetud pärast üleelatud rünnakut või sugulase või lähedase inimese kaotust.

Keegi ütles, et me peame aru saama terrorismi põhjustest. Olen nõus ning ütlesin seda ka ise, kuid arvan, et terrorirühmitustele, ühendustele ja meetoditele pole tarvis anda legitiimsust meie katsete kaudu neid mõista. Mõistmine on üks asi; legitiimsuse andmine aga teine: siin on põhimõtteline erinevus.

Tahaksin meelde tuletada ühte viimast punkti. Euroopa Liit võiks minu arvates mängida maailmas tähtsat poliitilist rolli, kui suudaks saavutada midagi, mida seni pole veel saavutatud. See miski on julgustada ROd vastu võtma pikaajalist rahvusvahelist konventsiooni terrorismi määramise kohta. Seda määramist ei ole ikka veel olemas, mis põhjustab meile hulka raskusi väljaspool Euroopat. Euroopal on oma määramine terrorismi kohta olemas, aga nagu te teate, ei ole mõned RO Peaassamblee liikmesriigid ikka veel heaks kiitnud RO terrorismi vastu võitlemise konventsiooni sisu või menetluskorda.

Usun, et kui Euroopa on selles valdkonnas tõesti ühtne, suudab ta teha midagi taolist, nagu me tegime seoses moratooriumiga surmanuhtluse suhtes: sundida ROd võtma seisukohta selle olulise, konsolideeritud Euroopa seisukoha suhtes, andes sellega ülemaailmse legitiimsuse vastusele, mille saab terrorism. Kui terrorism on ülemaailmne, peab meie vastus olema absoluutselt kindel, aga samamoodi ülemaailmne.

Gérard Deprez, raportöör. – (FR) Hr president, tahaksin selle arutelu lõpetuseks teha kolm märkust.

Esiteks: kuulates volinikku ning seejärel kuulates enamikku kõnelejatest, on esimene asi, mis meid tõesti rabab – seoses nähtuse analüüsimisega, ohu tõsidusega ning tasakaaluga, mis tuleks saavutada ennetamiseks mõeldud meetmete ja mahasurumiseks mõeldud meetmete vahel – et meil on väga palju ühiseid seisukohti, kui hakkame arutama asjade tõist poolt: mida meil on tarvis analüüsida, mida tarvis ennetada ja mida tarvis maha suruda.

Teiseks, ja kahjuks on mul tunne, et kui asi jõuab teatavate elementideni, mis on pigem sümboolsed kui midagi muud, ei suuda me homme vajalikku konsensust saavutada, ja mul on sellest kahju, sest pärast muudatusettepanekute nimekirja uurimist näib mulle, et enamik erinevustest on oma olemuselt pigem sümboolsed kui sisulised. Probleem seisneb selles, et neid sümbolseid huvide konflikte võiks ka leevendada, kui osapooled otsustaksid üksteisele vastu tulla, see on miski, mis mitte alati pole omane praeguse parlamendi moodustavatele poliitilistele fraktsioonidele.

Kolmandaks on tehtud mõningaid märkusi, mida ma tahaksin hea meelega edasi suunata mõnedele täiskogul viibijatele – ja hr Alvaro arvab sedasama – seoses mu kaasliikmega Irimaalt, kes arvab, et terrorismivastases võitluses ei ole inimõiguste austamine vajalik. Ma leian, et selline suhtumine kujutab ohtu, kusjuures väga tõsist, väärtustele, millele on rajatud meie ühiskond. On üks teatav riigipea ning ühel päeval kuulsin ma teda televisioonis rääkimas, see oli Euroopa riigipea, kes ütles, et ta tahaks terroriste kohates noa haarata ning kasutada seda neist viimase kui ühe vastu. Jah, see konkreetne režiim on praegu niisugune, mis mürgitab oma oponente, laseb mõrvata oma ajakirjanikke ning korraldab valimisi, mis võivad olla vabad, aga võivad olla ka petturlikud. Inimõigustega mängimine terrorismivastases võitluses tähendab riski muutuda vastuvõetamatuks meie demokraatlikes ühiskondades.

Pr Ludford esitas meile ka otsese küsimuse terrorismi õigustamise probleemi kohta. Ma ei suuda talle kuigi põhjalikult vastata, kuid võin lihtsalt öelda, et olen raportöör kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel, need kõik on talle hästi tuntud terminid, ning et kui ma praegu oma seisukohti esitan, siis põhinevad need parlamendikomisjoni poolt vastu võetud raporti lõikel 10, milles sätestatakse üpris selgelt, pr Ludford, et parlamendikomisjon ja nüüd ka Euroopa Parlament kutsuvad üles avalikule arutelule nii ja niisuguse raamotsuse muutmise kohta, et võtta selle kohaldamisalasse terrorismi õigustamine ja nii edasi.

Seetõttu ei otsinud ma mingeid vabandusi, vaid teatasin lihtsalt, mida kodanikuvabaduste komisjonis heaks kiideti; kahtlemata vastan ma talle ka otse. Kui ma kõnelen terrorismi õigustamisest, siis tähendab õigustamine õhutamist, ning ma usun, et õhutamine on kuritegu.

President. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 19. veebruaril 2008.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Lena Ek (ALDE), kirjalikult. – (SV) Terrorismivastast võitlust tuleb pidada ainult viisil, mis on sobilik avatud, demokraatlikule ja õiglasele ühiskonnale. On absoluutselt oluline, et avatud ühiskonna vastu suunatud ähvardusele astutaks vastu avatud ühiskonna meetoditega.

Peame tasakaalustama oma tegevuse ja võetavad meetmed inimõiguste ja seaduste kaitsmise kaudu ning ei tohi laskuda meetmeteni, mis kahjustavad isikupuutumast.

Seetõttu olen ma otsustanud hääletada vastu hr Deprezi ettepanekule võtta vastu soovitus nõukogule tegurite kohta, mis soodustavad terrorismi toetamist ja terroristide värbamist.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), kirjalikult. – (RO) ELi institutsioonide koostööd terrorismivastases võitluses tuleks parandada, võttes arvesse, et see nähtus on tugevnenud.

Ma usun, et terrorismist on saanud Euroopa väärtuste ning ülemaailmse stabiilsuse ja rahu peamine vaenlane. Kui tuletame meelde 2001. aasta 11. septembri või mõne aasta taguseid Madridi sündmusi, siis saame suurepärase ettekujutuse pildist, mis väljendab õudust, hirmu ja kannatusi.

Euroopa institutsioonid oleksid juba sel ajal pidanud välja arendama strateegia selle nähtusega tutvumiseks ning selle vähendamiseks ja kõrvaldamiseks. Meil on hädavajalik alustada võimalikult põhjalikke uurimusi seoses järgmisega: tuua välja põhjused, mis muudavad terroristid nii raevukateks ja võimelisteks oma elust loobuma, et saada märtriteks, mis märtrid nad täpselt on, kuidas viiakse läbi värbamine, kes seda rahastab ning kuidas me saaksime ükskõik mil viisil sekkuda, et seda nähtust tõkestada.

Seetõttu peaksid Euroopa institutsioonid hoolitsema selle strateegia loomise eest, et kõik need asjad välja selgitada ja neid ELi huvides kontrolli all hoida.

Sel moel annab EL oma ühtsusest ja tugevusest märku kogu maailmale.

26. ELi strateegia turulepääsu tagamiseks Euroopa äriühingutele (arutelu)

President. – Järgmine päevakorrapunkt on rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel hr Guardans Cambó poolt koostatud raport (A6-0002/2008) ELi strateegia kohta turulepääsu tagamiseks Euroopa äriühingutele (2007/2185(INI)).

Ignasi Guardans Cambó, raportöör. – (ES) Hr president, läbirääkimiste käigus Lissaboni strateegia üle, see tähendab kasvu ja konkurentsivõime üle Euroopas, ei saanud väliskaubanduse teema kahjuks seda tähelepanu, mida see vääriks kui oluline osa konkurentsivõime, kasvu ja tööhõive strateegiast Euroopa Liidus. Oleme nüüd edasi liikunud ja Euroopa Komisjon on seda olukorda parandanud, ta on asjad paika pannud ning võtnud selgelt seisukoha, et väliskaubandus, juurdepääs välisturgudele, on veel üks samm rajatises, mis peab viima kasvu ja heaoluni Euroopa Liidus.

Kaupade ja teenuste eksport on meie majanduse konkurentsivõime põhikomponent ning seega ka tegur suurema tööhõive ja jõukuse saavutamiseks Euroopa Liidus. Peamised ekspordiraskused tekivad eelkõige pigem mittetariifsetest tõketest kui üldtunnustatud tariifidest. Komisjon on juba läbi viinud laiaulatusliku nõustamise, demonstreerides sellega kavatsusi tervele Euroopale mõeldud avarama strateegia kontekstis, kavatsusi, mida me kõik toetame. See raport hõlmab tegelikult üsna palju nõustamise käigus saadud vastuseid või igal juhul vähemalt mõnesid neist, mida komisjon otsustas praegu mitte kasutada.

lemaailmastumine pole väljastpoolt tulev ähvardus, mille vastu on vaja ennast kaitsta. Minu arvates on see tohutu võimalus saavutada midagi, mida me pole varem saavutada suutnud, ning suurem turg on üks võimalus jõukust suurendada, teisisõnu tõsta tööhõivet ja parandada kodanike heaolu. On selge, ja nüüd ma kõnelen täiskogu teatavale osale, et see, milleks käesolev raport üles kutsub, on turulepääs; turulepääs, mida tuleb soodustada, strateegia, mis saab ja peab austama igas riigis valitsevat olukorda. Euroopa juhtroll selles valdkonnas austab kasvava majandusega riikide õiguspäraseid huve ning peab seda tegema ka edaspidi.

ks maailma avatumaid majandusi, nagu näiteks Euroopa mudel, ei saa siiski endale lubada kaasakistust teatavast dogmatismist. Kaupade ja teenuste eksport, samuti riigihankelepingud ei saa sõltuda õigustamatutest tõketest ning komisjon saab mõlemas valdkonnas rohkem teha ja peabki tegema. Ta saab parandada ja peabki parandama oma vahendeid Brüsselis ELi raames, liikmesriikide ja piirkondade kaubanduse edendamise asutuste ning tegelike kaasatud äriühingute parema koordineerimise kaudu. Just siinkohal, volinik, tuleks

sõna subsidiaarsus mõista selle laiemas tähenduses. Just siinkohal on komisjonil tarvis täita oma rolli, mida ei saa täita ükski teine üksus, rolli, mis ei tõrju kedagi teist eemale ja annab meile kõigile võimalused, koordineerides tööd, mida teised juba teevad, võib-olla vähem tõhusalt kui komisjon teha võiks.

Järelikult toob raport esile mõned täpsemad punktid, mõned neist kahtlemata väga konkreetsed, mida komisjon saaks oma turulepääsu strateegia kontekstis parandada. Ma ei kavatse neid siin ette lugeda, kuid nad on äärmiselt selged ja täpsed ning neid võib samasuguse täpsusega kontrollida. Me esitame komisjonile ka äärmiselt konkreetse taotluse määrata kindlaks ajutised tegevuskavad, et kaitsta ja parandada väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete toodete olukorda kolmandate riikide turgudel, kuna just need tooted puutuvad kaitseta jäädes kõige rohkem kokku raskustega.

Samuti saab komisjon kindlustada vahendite parema koordineerimise ja peabki seda tegema, kellegi õrnatundelisust solvamata või kedagi välja jätmata. Iga riik, iga eksporti toetav asutus, iga liikmesriigi kaubandusdelegatsioon: kedagi solvamata saavad ELi kaubandusdelegatsioonid oma rolli kolmandates riikides tugevdada. Ei saa olla õigustust teabevahetuse puudumisele teatavate väliskaubanduses osalejatega, kellega saab tuttavaks igaiüks, kes on teinud külastuse. Samuti ei saa me, kui vähegi võimalik, kõrvale heita tõelist mitmepoolset lähenemisviisi, pidades silmas standardimise parandamise vajalikkust, ning vajadust mehhanismide parandamiseks WTO raames; kõik see osutub tulevikus äärmiselt kasulikuks.

Seepärast on mul tunne, et kõik me võime selle raporti vastuvõtmist tervitada, loodetavasti suure häälteenamusega. Eriti soovin ma tänada rahvusvahelise kaubanduse komisjoni sekretariaati, kes aitas raporti projekti koostamisel, ning variraportööre eri parlamendifraktsioonidest, kes esitasid muudatusettepanekuid ja parandasid teksti.

See näitab uue poliitilise hoo algust. See pole mitte lihtsalt dokument, mida heaks kiita, ära raamida ja seinale riputada. See on uue strateegia algus, nagu nimetuski näitab, ning strateegia nõuab mitmesuguseid meetmeid: need meetmed tuleb rakendada ning me peame olema suutelised paluma komisjonil tulla hiljem Euroopa Parlamenti ja meile seletada, kuidas need meetmed on rakendatud.

Peter Mandelson, komisjoni liige. – Hr president, tahaksin väga tänada raportööri hr Guardans Cambót ja muidugi ka rahvusvahelise kaubanduse komisjoni selle väga konstruktiivse raporti eest. See kinnitab, et meil on ühine nägemus nii ennetava turulepääsu strateegia tähtsuse kohta Euroopa ettevõtetele ja töötajatele kui ka peamiste põhimõtete kohta, mis võiksid olla selle strateegia aluseks.

Siin sätestatud prioriteedid – väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, tõkked teenustele ja investeringutele, riigihanked ning intellektuaalomandi õigused – on väga suures osas ka minu prioriteedid. See on sama sõnum, mille Euroopa lemkogu saatis eelmise aasta juunis ning veel kord eelmisel kuul vastuseks meie arenguaruandele. Oleme selle töö tähtsuse osas saavutanud uue tugeva konsensusi.

2006. aastal käivitatud ülemaailmse Euroopa strateegia keskmeks oli kohustus hoida meie oma turud Euroopas avatuna ning samuti meie ressursside ümberkorraldamine Euroopa töötajate ja äriühingute jaoks uute võimaluste loomiseks meie peamiste kaubanduspartnerite turgudel. Me võime seda teha Maailma Kaubandusorganisatsiooni edukate kaubatehingute kaudu, aga me võime seda teha ka vabakaubanduslepingute uue põlvkonna kaudu. See tähendab ühtlasi külmaverelisemat lähenemisviisi kaasaja kaubandustõketele ja eriti mittetariifsetele tõketele, mis toimivad mitte piiril, vaid piiri taga. Euroopa töötajad ja äriühingud võivad konkureerida peaaegu kõikjal, kui neile antakse ausad võimalused ja võrdne mänguruum, milles konkureerida. Meie töö on neid toetada ja anda neile selleks platvorm, mis tähendab keskendumist tõketele, tingimustele ja diskrimineerivatele reguleerivatele tavadele, mis töötavad nende vastu ja keelavad neile ausaid võimalusi konkureerimiseks ja kauplemiseks.

2007. aasta väljakutseks oli see poliitika ellu viia. Oleme eelkõige keskendunud oma ressursside tugevdamisele meie kõige tähtsamate turgude baasil, luues turulepääsu töörihmi, mis koondavad ettevõtluse, liikmesriigi ning komisjoni töötajad ja eksperdid. Need on inimesed, kes turge tööpoolest tunnevad ning kes tunnevad kohalikku poliitikat ning kellel on selge arusaam nii vajalikkust kui ka võimalikkust. See on andnud häid tulemusi. Viimase kuue kuu jooksul oleme saavutanud olulist edu Lõuna-Ameerikas, Kesk-Aasias, Lõuna-Aasias, Jaapanis ja Venemaal. Oleme turulepääsu küsimustes parandanud koostööd ka Ameerika hendriikidega, mis on kaasa aidanud mõne nimetatud edusammu saavutamiseks.

Samuti oleme kasutusele võtnud Interneti-põhise kaebuste registri ELi äriühingute tarbeks ning käivitanud reaalarajas ka igakuise aruandluse turulepääsu valdkonnas tehtava töö kohta. Seetõttu olen ma pisut rahulolematu raporti vihjega, et komisjon pole käivitusetapis piisavalt palju teinud, et tuua esile selle

partnerluse kogu potentsiaali. See küll ei tähenda, et ma peaksin koostööd täiuslikuks või tunneksin vähimalgi määral rahulolu selle pärast, mida oleksime võinud teha teistmoodi ja isegi paremini kui oleme teinud praegu.

Olen nõus, et uus strateegia on dünaamiline protsess, mis nõuab pidevat järelevalvet ja pidevat pühendumist. Ausalt öeldes vajab see abiks ka veidi rohkem kõrgetasemelisi advokaate nii siin täiskogul kui ka liikmesriikides selle juures, mida me teeme ja kuidas taotleme oma eesmärke – inimesi, kes usuvad majanduslikku avatusse, kuid kes ei karda sõna võtta ka vastastikuse turgude avamise poolt, eriti nendes kasvava majandusega riikides, mille enda majanduskasv on mõjutatud meie turgudele pääsemisest. See on õige, see on aus ning see on rahvusvahelise kaubanduse põhimõte, millesse me usume – kui jääme avatuks teistele, peaksid ka nemad meile järk-järgult oma turud avama, kui rahvusvahelise kaubanduse põhimõtteid hästi ja asjakohaselt järgitakse.

Olen nõus raportööri, kui ta kutsub sidusrühmi üles selles partnerluses aktiivselt osalema. Me jätkame oma koordineerimistöö parandamist liikmesriikide ja tööstuse osas, kuid me vajame asjatundjaid, kes astuksid esile, kui oleme oma potentsiaali saavutanud.

Ressursside küsimuse osas olen ma tänulik täiendavale tööjõule, kelle eelarvepädevad institutsioonid kaubanduse peadirektoraati saatsid. Me jätkame rohkemate ressursside suunamist Aasia kõige tähtsamatele turgudele ning näiteks Brasiiliasse. Vahepeal oleme tugevdanud turulepääsuga tegelevate töötajate koosseisu Brüsselis.

Lõpetuseks võtan arvesse ka teie taotluse saada komisjonilt aastaaruanne. Korrapärase aruandluse kõrval oleks mul hea meel arutada Euroopa Parlamendiga iga-aastast tegevusaruannet.

Niisiis, tänan veel kord raportööri ja Euroopa Parlamenti nende osavõtu eest selles väga tähtsast töös. On tähtis, et säilitaksime oma energia ja osavõtu ka 2008. aastal ja pärast seda. See prioriteet tähendab väga palju nii mulle kui ka mu talitusele; see tähendab palju meie ettevõtetele Euroopas ja tööhõivele, mida nad on suutelised looma meie töötajate jaoks ja mis tulenevad suurenenud turulepääsust ning maailmakaubanduse tugevnemisest, mis on meie ülemaailmse Euroopa kaubanduspoliitika strateegia kese.

(Aplaus)

Silvia-Adriana Țicău, *tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportöör*. – (RO) Hr president, hr volinik, Euroopa Liidu turulepääsu strateegia algatati 1996. aastal. Komisjon töötas välja tasuta teenuse, mis pakub Euroopa eksportijatele elektroonilist kaasajastatud avalikku registrit turulepääsu tingimuste kohta ligikaudu 100 riigis.

2007. aastal registreeriti euroala kaubanduses 28,3 miljardi euro suurune kasum, võrreldes 2006. aasta 9,3 miljardi euro suuruse puudujäägiga. 2007. aastal registreeriti EL-27s 185,7 miljardi euro suurune puudujääk, võrreldes 2006. aasta 192,1 miljardi euro suuruse puudujäägiga. Seetõttu tuleks ühenduse tasandil võtta meetmed, et väljaspool euroala asuvad liikmesriigid muutuksid konkurentsivõimelisemateks.

Me arvame, et turulepääs on lihtsustatud, kui propageerida kolmandatele riikidele Euroopa Liidu väärtusi ja põhimõtteid avatud turgude edendamise, sotsiaalsete ja keskkonnastandardite saavutamise ning intellektuaalomandi õiguste kaitse tagamise kaudu.

Investeeringud teadusuuringutesse, reklaamikampaaniad kättesaadavate teenuste ja teabe avalikuks muutmiseks, ühenduse arvutisüsteemi parandamine turulepääsu osas, erialaste andmebaaside ja koolitusspetsialistide vastastikune sidumine Euroopa äriühingute toetuseks peaks olema osaks komisjoni koostööst liikmesriikide ja Euroopa äriühingutega.

Corien Wortmann-Kool, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (NL) Hr president, komisjoni uus turulepääsu strateegia peaks tõesti aitama kõrvaldada tõkkeid kolmandates riikides. Seepärast on see, nagu volinik ütles, asjakohane lisand WTO-le ning oluline lisand vabakaubanduslepingutele. Ma olen väga rahul positiivse raportiga Euroopa Parlamendilt ja tahaksin tänada meie raportööri Ignasi Guardans Cambót, kes suutis välja tuua ka nii selged prioriteedid: parem koostöö Euroopa äriühingutega ja rohkem toetust väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele; kasutajatugi komisjonis, aga ka kolmandates riikides. Arvan, et Hiinas asutatud Euroopa Instituut väikeste ja keskmise suurusega Euroopa äriühingute jaoks on komisjoni suurepärase algatus.

See väärrib vastutasu. Oleme avanud oma turu kolmandatele riikidele ning nüüd peaksid nende kolmandate riikide turud avanema Euroopa äriühingutele, eelkõige kasvava majandusega piirkondades Hiinas, Indias, Brasiilias ja Venemaal. Seepärast peame andma sellele prioriteedi turulepääsu strateegias koos turulepääsu tööriühmadega, mis aitaksid Euroopa äriühinguid nendes riikides. See tähendab, et peame selle tegemiseks

kaasama rohkem töötajaid, sealhulgas Euroopa saatkondades, nagu te juba ütlesite. Euroopa ettevõtetus on maailma suurim eksportija ning me peame pidevalt konkureerima protektsionistlike meetmete vastu, isegi nendes kolmandates riikides. Tuleb kehtestada prioriteetid olulistes valdkondades: teenused, riigihanked, investeeringud, intellektuaalne omand ja tolliprotseduurid.

Mul on hea meel teate üle, et tahate esitada meile aastaaruandeid ning et oleks hea prioriteetid kord aastas läbi arutada. Olete siinkohal edasipüüdlikkust üles näidanud ja meie jaoks on see väärtuslik asi. Ma tõesti loodan, et ilmutate edasipüüdlikkust ka siis, kui jõutakse kaubanduse kaitset käsitlevate õigusaktide vastuvõtmiseni, samasugust edasipüüdlikkust, mida näitasite selle strateegia puhul.

Carlos Carnero González, *fraktsiooni PSE nimel.* – (ES) Hr president, tahaksin alustada oma kõnet, õnnitledes raportööri tema olulise töö puhul ettepanekute ja analüüsi osas.

Euroopa Parlament ei hääleta selgituste üle, aga kui ta seda teeks, siis hääletaksin poolt, sest see õigustaks kindlasti peamisi ettepanekuid sätete jaoks. Niisiis tunnen, et saan teatada sotsiaaldemokraatide fraktsiooni toetusest, palvega, et raportöör võtaks arvesse mõningaid peamistest muudatusettepanekutest, mille oleme esitanud kooskõlas vasakpoolse fraktsiooni ideaalidega.

Kindlasti on Euroopa suurim kaupade eksportija ja juhtiv teenuseosutaja. Veelgi enam, ülemaailmastunud oludes on meil legitiimne õigus turustada nii palju oma kaupu ja teenuseid kui võimalik, praegusel juhul kasvava majandusega riikide turgudel. Miks mitte? See on loogiline ja normaalne ning just seda meie kodanikud tahaksidki. Järelikult on raportis välja toodud ja komisjoni teatises sätestatud ettepanekud õiged, alates mittetariifsete tõkete ehk Hüdra vältimisest, nagu raportöör neid nii õigesti nimetab: Hüdra tegutseb lava taga, mitte ainult takistades Euroopa toodete ja teenuste turulepääsu, vaid takistades ka tasakaalustatud arengut kõnealustes riikides.

Seetõttu olen ma arvamusel, et nimetatud raport on õigel teel, ning nüüd peame me kindlustama Lissaboni tegevuskava ja tugevdama oma sotsiaalset mudelit. Me peame ka tagama, et see mudel suudaks tungida kasvava majandusega riikidesse, kellega me kaubelda soovime. Mul pole mingit kahtlust, et see on kasulik nii Euroopa kui ka teiste riikide töötajatele.

Me paneme märkimisväärset rõhku töötingimustele, turvalisusele, keskkonnakaitsele ning eelkõige inimõigustele. Need on meie põhimõttelised muudatusettepanekud.

Ma pean kordama meie taotlust, et raportöör neid arvesse võtaks. Kuidas me need eesmärgid tegelikult saavutame? Me saavutame need palju intensiivsema koostöö kaudu – ma ei tea, kas võin seda tõhustatud koostööks nimetada, sest see tekitab segadust institutsiooniliste sätetega uues lepingus ELi, liikmesriikide ja ettevõtete vahel, alates toetusest väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele. Seepärast soovin teile palju õnne ja head õhtut.

Cristiana Muscardini, *fraktsiooni UEN nimel.* – (IT) Hr president, daamid ja härrad, me kõik oleme teadlikud selle teema tundlikkusest ning sellest, kui palju tähelepanu sellele pühendatakse meie igapäevasele elule.

Fraktsioon UEN on väga rahul hr Guardans Cambó esitatud ettepanekuga ning rahvusvahelise kaubanduse komisjoni tehtud lisatööga. Tahaksin õnnitleda raportööri tema analüüsi ja Euroopale keskendumise eest ning sellest tulenevalt tema rõhuasetuse eest raskustele, mida tihti põhjustavad põhjendamatud takistused, millega Euroopa tööstus rahvusvahelistel turgudel kokku puutub.

Konkurentsivõime parandamine tähendab kõige tegemist, mis on vajalik Lissaboni strateegia edu tagamiseks. Kui oleme suutelised andma Euroopa tööstusele parema juurdepääsu rahvusvahelistele turgudele, soodustame äriühingute kasvu, oskusteabesse ja tehnoloogiasse investeerimist ning arvukamate töökohtade loomist. Just seda tahavadki meilt paljud majandussektorid meie riikides.

Mitmesugused tõkked takistavad Euroopa tööstuse pääsu välisurgudele. Need tõkked koosnevad hulgest eri meetmetest, alates segadusseajavatest eeskirjadest ning investeeringute või turulepääsu pärssimisest kuni ebaõiglase kaubandustavani, koos intellektuaalomandi õiguste vähese arvestamise ning laialt levinud võltsimisega, mis on Euroopa kaupadele kahjulik, ning üldisemalt WTO eeskirjade ning muude rahvusvahelist kaubandust reguleerivate eeskirjade tõsise ja süstemaatilise rikkumiseni.

Komisjoni teatis pürgib õiges suunas ja Euroopa Parlament tahab toetada selles sätestatud algatusi, mille eesmärk on parandada välisurgudele pääsemist. Need hõlmavad tugevama strateegilise partnerluse loomist oma koordineerivat rolli säilitava komisjoni, liikmesriikide ning Euroopa Liidu ettevõtete vahel, eesmärgiga

toetada ettevõtjaid ning eelkõige väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid, kes soovivad kolmandate riikidega kontakti luua või sinna eksportida.

Komisjoni delegatsioonid teatavates võtmeriikides vajavad tugevamat positsiooni. Selle peaks looma osa laiemast strateegiast, mis viiakse ellu koostöös meie peamiste kaubanduspartneritega, nagu näiteks Ameerika hendriigid, Jaapan ja Kanada; neil on rahvusvaheliselt samad mured mis meilgi ning nad võiksid Euroopa Liiduga ühineda mitmepoolse lepingu edendamisel selles valdkonnas, toetades WTO mehhanisme, mis tagavad kiire vastulöögi kõigile uutele mittetariifsetele tõketele.

Mitmepoolsed meetmed on kaasatud riikide arvukuse tõttu kõige tõhusam meetmete liik, kuid samas ka kõige keerukam, seetõttu peavad nendega kaasnema lepingud, mis määratlevad ja lahendavad põhjendamatute takistuste olemasoluga seotud vastuolusid kolmandates riikides.

Carl Schlyter, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (SV) Hr president, kui lugeda komisjoni teatist ja eriti Euroopa Parlamendi raportit, siis võiks arvata, et vaest väikest ELi diskrimineerivad kurjad välismaised jõud. Eriti ilmneb see raporti lõikest 4, milles on öeldud, et me palume komisjonil tagada, et Euroopa Liidu kaubandushuvud oleksid kaitstud kolmandate riikide kuritahtlike ja ebaausate kaubandustavade eest. Ja veel: „kui kolmandad riigid piiravad õigustamatult Euroopa Liidu ettevõtete pääsu oma turule, peaks Euroopa Liit reageerima kiiresti ja karmilt”.

Peaksime olema ettevaatlikud sedalaadi väljendite kasutamisega seoses endiste asumaadega. Neil on meeles, millal Euroopa viimati oma huvide kaitseks kindlalt tegutses. Sedalaadi jutt võib tuua meile rohkem kahju kui mis tahes kaubanduspiirangud.

Kindlasti on komisjonil õigus, öeldes, et on olemas tehnilised kaubandustõkked ja ebaausad eeskirjad. Muidugi peame me need oma partneritega rahulikult ja mõistlikult läbi arutama ning lahendama kõik probleemid, mis võiksid ette tulla. Aga kutsugem partneriteks mitte ainult ettevõtteid, vaid ka heategevusorganisatsioonid, sealhulgas kolmandatest riikidest pärit organisatsioonid. Siis ehk suudame mõista, kust on eeskirjad pärit ning kas need on mõistlikud või mitte.

Olen mures selle kümnepunktilise loetelu pärast. Piiranguid toorainetootjate ekspordile, ülempiiri välismaisele omandusele teenustesektoris, piiranguid välismaistele otseinvesteeringutele, riigihangete menetluskorda ja riigiabi taotlemist peetakse kindlasti kaubandustõketeks, millel on oma põhjendus; need tulenevad legitiimsetest õigusaktidest ning on ametiasutuste haldusmeetmed. Neid ei saa kõrvaldada üldsusega konsulteerimata ja aruteludeta, et mitte seada ohtu nende riikide stabiilsust.

Riikidele peab jääma õigus kaitsta tervist ja keskkonda ning omada riigihangete teostamise korda, mis tagab, et nende kohalikud ettevõtteid pole rahvusvahelisest konkurentsist täiesti välja lülitatud, tekitades sellega massilist tööpudust. Samuti ei saa me olla nii mõistmatud, et oodata, et riigid kaitsevad meie immateriaalse vara õigusi, kui neil jätkub vaevu vahendeid inimõiguste kaitseks. Me peaksime pigem soodustama vabadust, mitte seadma piiranguid.

Me peame võitlema nende eeskirjade vastu, mis püüavad eelistada oma riigis ettevõtteid, millel on tehinguid välismaal ja mis tegutsevad teiste välismaiste ettevõtete vastu. See on koht, kus saame eeskirjad kaotada. Me peame silma kinni pigistama nende eeskirjade suhtes, mis on otseselt või kaudselt mõeldud kaitsma teokaid kohalikke elanikke või ettevõtteid. Ka me ise kaitseme oma ettevõtteid, kuni need said küllalt tugevaks, et rahvusvaheliselt konkureerida. Teistel peab olema lubatud sama teha.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Turulepääsu loomine tähendab tariifsete ja mittetariifsete tõkete kaotamist, et kaubelda kogu maailmas. Euroopa Liidu kaubanduspoliitika jaoks on see tohutult tähtis prioriteet. See mitte ainult ei loo ettevõtluse võimalusi Euroopa äriühingutele, vaid annab neile ka juurdepääsu parematele ja odavamatele toodetele maailma teistes osades. See loob jõukust kogu maailmas.

See on ka teema, millega seoses ma tunnen Euroopa Parlamendi ebatavapäraselt heakskiitu. See on väga tänuväärne ajal, mil protektsionism on kõikjal maailmas rünnakule asunud. Seetõttu ma arvan, et komisjoni teatis ja hr Guardans Cambó raport on veel rohkem teretulnud kui mõnel teisel ajal. Need dokumendid on tõepoolest väga head.

Tahaksin selles arutelus juhtida tähelepanu ühele teisele küsimusele, mida me ei tohi ignoreerida – avatuse teisele küljele. Ma mõtlen, et need kuuluvad kokku. Euroopa firmad vajavad avatust ka Euroopas, et olla ülemaailmselt konkurentsivõimelised ja saada kasu turulepääsust, mille me võime luua teistes riikides. Meie ülemaailmastunud maailmas, kus aina rohkematel äriühingutel on ülemaailmsed turustusahelad, võivad

meie oma tariifid olla meie edukatele ettevõtetele just sama kahjulikud kui need tariifid, mille vastu me teistes riikides võitleme.

Mul on volinikule üks konkreetne ettepanek, millest võib selle küsimuse lahendamisel veidi abi olla. Kui firmadel on probleeme ELi-sisesel kauplemisel, teatavad nad nendest SOLVITisse, mis on suurepärase töövahend kasvavaks liikuvuseks siseturul. Kui firmal tekib probleem eksportimisel riiki väljaspool ELi, kasutab ta turulepääsu andmebaasi. Ka see on tohutult tähtis. Need mõlemad süsteemid pakuvad aluse läbirääkimisteks, kuidas saaks kaubandust hõlbustada. Lootkem siis, et suudame kas turulepääsu andmebaasi või SOLVITit edasi arendada nõnda, et need aitaksid lahendada ka probleeme, mis võivad tekkida Euroopa Liitu importivatel firmadel.

Kui me seda teeme, siis teeb see võimalikuks nii meil endal kui ka ülejäänud maailmal liikuda suunas, mis on vabakaubandusele soodsam. Siis saame näidata, et Euroopa võtab juhtpositsiooni turgude avamisel, nii välismaal kui ka kodumaal.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Hr president, hr Guardans Cambó raport tegeleb kõigi valdkondadega, mis on kaasatud partnerluse tugevdamisse, et võimaldada Euroopa eksportijate hõlpsamat juurdepääsu kolmandate riikide turgudele.

Proteksionistlikud tavad, ebaaus konkurents ja bürokraatlike tõkete seadmine takistab tihtipeale nendele turgudele pääsemist. Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted loovad Euroopas enamiku töökohtadest, ent kogevad probleeme eelkõige ekspordiga. Nende võimalused on piiratud, kuna puuduvad ressursid, mis on vajalikud teadusuuringuteks, uue tehnoloogia hankimiseks, nendel turgudel toetuspinna leidmiseks ning oma toodete ja teenuste kohandamiseks tarbijatele.

Raport rõhutab õigustatult väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete vajadust Euroopa, riiklike ja diplomaatiliste rahaliste allikate otstarbeka abi järele. Euroopa Liit peaks laiendama oma logistilist tegevust ja pakkuma asjakohast abi, mis muudaks hõlpsamaks nende ettevõtjate tegutsemise kolmandate riikide turgudel.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Nagu teiegi, volinik, oleme me eriti mures turulepääsu vastastikuste tingimuste puudumise ning Euroopa toodete ebavõrdse kohtlemise pärast, mida on üles näidanud paljud partnerid.

Näiteks tekstiili- ja rõivatööstuse sektoris kohaldab EL keskmist tariifi 9%, mis on üks madalamaid maailmas. Teisest küljest kehtestavad paljud konkurendid tariife, mis on 30% ja rohkem, koos vaenulike mittetariifsete tõketega.

Siiski peavad ka kasvava majandusega riikide soodustuste puhul teatava määrani aktsepteerima vastastikkuse põhimõtet vastavalt oma arengutasemele ja konkurentsivõimele antud sektoris. Intellektuaalomandi õiguste ja geograafiliste tähistega kaitse on ülemaailmsel tasemel endiselt üsna ebapiisav; see neutraliseerib Euroopa tööstus- ja põllumajandustoodete kõrge lisandväärtuse eeliseisundi.

Rahvusvaheliste reguleerimismudelite ja eeskirjade ühtlustamine hõlbustab pääsu välisturgudele ega tohi muuta paindlikumaks Euroopa keskkonna, ühiskonna, rahvatervise ja tarbijakaitset reguleerivat raamistikku.

Otse vastupidi: eesmärgiks on ühtlustamine, kuid rangemaks muutumise suunas. Eriti oluline on impordi klassifitseerimine vastavalt asjakohastele spetsifikatsioonidele ja nõuetele, samuti edukate meetodite otsimine, mille abil tegelda keskkonna reostamise ja sotsiaalse dumpinguga.

Lõpetuseks tahaksin rõhutada, et väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted peavad olema uue turulepääsu strateegia keskmeks.

Ma õnnitlen raportööri ja variraportööri, samuti volinikku. Me tervitame komisjoni algatust seoses uue turulepääsu strateegiaga.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Volinik, ka mina olen veendunud, et kolmandas maailmas tegutsevad komisjoni delegatsioonid ja uue turulepääsu strateegia töörühmad vajavad märksa tugevamaid volitusi. Minu arust peaks komisjon ümber vaatama oma prioriteedid inimressursside jaotamisel ELi delegatsioonidesse ning tõstma delegatsioonide töötajate arvu, eriti Hiinas, Indias, Venemaal ja Brasiilias. Liikmesriigid peaksid mängima palju olulisemat osa inimressursside ja rahaliste vahendite andmisel nendesse delegatsioonidesse, proportsionaalselt oma kaubandushuvele. Peale selle peaksid komisjon ja liikmesriigid parandama Euroopa kaubanduskodade, kaubandusühingute ja liikmesriikide talituste vahelist koostööd kolmandates riikides.

See on oluline teabevahetuseks delegatsioonide, diplomaatiliste lähetuste ja Euroopa kaubandusühingute vahel. Eriti võiks sellest kasu olla väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel. Meie strateegia peamiseks eesmärgiks on siiski kaubandussuhete vastastikkus, eriti näiteks Hiinaga, ning rahvusvahelise kaubanduse õiguse rangem jõustamine, mitte selle õiguse nimetamine proteksionismiks.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Hr president, mulle pakkus huvi, et volinik oli ainus, kes mainis maailmakaubanduse läbirääkimisi. Ehk on see võimalus saada rohkem teavet uute võimaluste kohta meie peamiste kaubanduspartnerite turgudel, mida edukas WTO tehing meile võiks anda. Aga te ütlesite ka, volinik, et arvatavasti võiks need meile anda uued vabakaubanduslepingud. Kas te olete nõus kaotusega WTOs? Ehk saate meile selle kohta ajakohastatud teavet anda, sest ma mõtlen, et see on käesoleva arutelu väga oluline osa.

Kas võiksin teil paluda selgitada ka mõningaid probleeme seoses praeguse olukorraga WTO põllumajanduse osas? Probleeme esineb seoses edasiste soodustustega, mille EL tegi tundlike toodete imporditariifide puhul, ning mõned suured tariifikvootide tõstmised on praegu päevakorral, sest päevakorral on ka küsimus, milliseid edusamme te teete WTOs muude kui põllumajandustoodete ja -teenuste turulepääsemisel. Ma arvan, et vajame asjaga kurssi viimist selle arutelu käigus, kui te seda teha saate.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Hr president, sellel arutelul sõna saades tahame me tähelepanu juhtida kolmele küsimusele. Esiteks on Euroopa Liidu jaoks oluline võtta kindel ja üheselt mõistetav seisukoht igas olukorras, milles mõne liikmesriigi ekspordihuvid kolmandate riikide ebaausate kaubandustavade tagajärjel ohtu satuvad. Seoses sellega peaksime omaks võtma Euroopa Liidu võetud seisukoha juhtumil, kui embargo takistas Poola liha ja põllumajandussaaduste pääsu Venemaa turule. Kahjuks võeti see seisukoht Venemaa suhtes alles pärast Venemaa rohkem kui aasta pikkusi piiranguid Poola ekspordile ning pärast Poola kasutatud vetoõigust, et peatada ELi ja Venemaa vahelise lepingu ettevalmistamine.

Teiseks, Euroopa Liidu turgude avamist kolmandate riikide kaupadele ja teenustele peaks juhtima vastastikkuse põhimõte. Seetõttu peaks liit tervikuna jälgima, kas kolmandate riikide eksportijad lisavad oma tootmiskuludesse summad, mida tuleb maksta vastavuse saavutamiseks keskkonnastandarditega ja nende riikide töötajate sotsiaalse turvalisusega. Euroopa tootjad saavad maailmaturul konkurentide käest alati lüüa, kui eespool nimetatud kulusid arvesse ei võeta.

Kolmandaks, avades liidu turu kolmandate riikide põllumajandustoodete juurdepääsule, tuleb olla väga ettevaatlik. Kui turg täielikult avada, siis paljud Euroopa põllumajanduse sektorid lihtsalt kaovad, mis võib ähvardada Euroopa kindlustatust toiduainetega.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr president, avatud majandused ja turud on kaasaegse turumajanduse, 21. sajandi majanduse, tunnused. See on maailmamajanduses esmane. Siiski pole kõik majandusüksused suutelised toime tulema konkurentsiiga, eriti kui konkurents pole alati aus ning selles domineerivad suured ja võimsad.

Nii suured kui ka väikesed firmad võivad importida, kuid suurtel firmadel on rohkem võimalusi ekspordi arendada. See on nõnda, sest uutele turgudele pääsemine nõuab märkimisväärseid investeeringuid müügiarendustegevusse ning terve logistilise süsteemi rajamisse. Seetõttu näib väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete puhul asjakohane organiseerida ühistegevust ekspordi arendamiseks, eriti selle müügiarendust.

Ettevõtetele tuleks võimaldada teatav toetuse ja riigiabi tase ekspordi müügiarenduse, eriti oskusteabe alal. Ka WTO tasandil tuleks saavutada kokkulepe kaubanduse arendamiseks väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete vahel. Eriti oluline on teabe kättesaadavus maailmaturul tegutsevate üksuste kohta. Kaubanduse kvaliteeti tuleks parandada ning anda prioriteet turulepääsu võrdsete võimaluste loomisele.

Peter Mandelson, komisjoni liige. – Hr president, tahaksin tänada teid ja auväärt liikmeid selle suurepärase raporti väga konstruktiivse ja kasuliku arutelu eest. Olen eriti tänulik liikmele, kes tegi ettepaneku läbi vaadata töötajate jaotus olulistes majanduspiirkondades asuvates komisjoni delegatsioonides. Ma arvan, et see on suurepärase ettepanek, mille ma vähimagi kõhkluseta esitan oma kolleegidele. Võiksin ju tuua teile näiteks arve ja võrrelda näiteks väga väikest delegatsiooni, mis töötab kaubandusküsimustega Hiinas, märksa suurema delegatsiooniga, mis töötab väga väikesesummalise arengu- ja koostööabiga samas riigis, seades sinna kõrvale miljardid, mis on Euroopa jaoks kaubanduses kaalul. Kuid ma ei tee seda; panen selle ettepaneku lihtsalt tallele ja edastan, kuhu vaja.

Päris kindlasti pole tegemist sellega, et ma kaitseksin vabakaubanduslepinguid maailmakaubanduse läbirääkimiste arvelt. Igaüks, kes on tuttav Euroopa ülemaailmse kaubandusstrateegiaga, mille me esitasime

2006. aasta novembris, saab aru, et põhjalike ja igakülgete vabakaubanduslepingute, mis tõepoolest annavad oma osa maailmakaubanduse kogusummade suurendamise ja mitte lihtsalt ei kasuta neid, selliste lepingute kaitsmine minu poolt on olnud meie suhtumise iseloomulik joon pühendumise kõrval WTO läbirääkimiste Doha voorule. Võin auväärt liikmele kinnitada, et jätkan tööd pigem nende edu kui luhtumise nimel. Kuulujutud põllumajanduse edasiste vastuvõetamatute või kohatute soodustuste kohta on alusetud. Muidugi, ainsa kuulujutu, mida ma selliste põhjendamatute soodustuste kohta kuulsin, rääkis tegelikult täna üldasjade nõukogus Iiri välisminister. Need kuulujutud paistavad ringlevat küllaltki kitsas huviringkonnas.

Tõsi on see, et põllumajanduse osas – ja muude Doha läbirääkimiste valdkondade osas – liigume me nii kaugele, kui on meie jaoks mõistlik minna, et anda oma osa maailmakaubanduse läbirääkimiste edusse, kuid lõppkokkuvõttes peab see jääma volituste piiresse, mis anti meile 2003. aasta ühise põllumajanduspoliitika reformi alusel.

On tõsi, et meil on kaks uut läbirääkimisteksti, mille läbirääkimiste toimkonna eesistujad viimastel nädalatel esitasid. Põllumajanduse kohta on meil tekst, milles mitte kõik pole meile meele järele, kuid selles põllumajandusalases tekstis pole ka midagi, millega me ei suudaks toime tulla või mis läheks meie volituste piiridest välja.

Mittepõllumajandusliku turulepääsu olukord – tööstuskaupade puhul – pole minu arust sugugi sama rahuldav. Presidendi esitatud uus tekst tekitas läbirääkimistes pigem suurema laialivalgvuse, mitte ei loonud konkreetsemaid toetuspunkte. Mul on sellest kahju, kuid see on miski, millega koos me peame oma tööd tegema ning millest ennast läbi vaidlema.

Need arutelud poleks sugugi nii nauditavad, kui puuduksid hr Schlyteri sõnavõtted. Millal ta ka ei kõneleks, alati tunnen ma oma isikliku pühendumuse ja veendumuse kasvu seoses vabakaubandusega. Tema sõnavõtted kinnitavad iga kord uuesti, et oleme kahtlemata õigel teel. Küsimus pole vaeses väikeses Euroopa Liidus, kes keset kasvava majandusega riike võimsate titaanide vastu võitleb, ega ka mitte agressiivse toorutsemise taolise käitumise sobilikkusest, mille komisjon on kaubanduse valdkonnas omaks võtnud ja mille abil me püüame ilma konsulteerimata või kaalutlemata oma huvisid teistele peale sundida.

Fakt on see, et need meie hulgast, kes rahvusvahelisse kaubandusse usuvad, otsivad tasakaalu ja vastastikkust, ning samuti otsime me mõlemapoolset kasu. Kui püüame saavutada teiste majanduste avatust, siis ei tee me seda lihtsalt niisama lõbu pärast, vaid meie enda huvides ja meie enda vajaduste tõttu. Me anname ka oma osa nende majanduspiirkondade heaolusse ja kasvu, kelle suuremat avatust me üritame saavutada.

Muidugi on majanduse liberaliseerimine midagi niisugust, milleni tuleb jõuda järkjärgult. See on pigem kasvuprotsess kui suur pauk või äkiline šokk. Fakt on see, et ka kasvava majandusega riigid saavad suuremast avatusest kasu. See tähendab kasulikku konkurentsi, mis nendes majanduspiirkondades stimuleerib innovatsiooni ja ergutab tootlikkust, see tähendab kohalikku tööstuse suunatavate vahendite maksumuse vähenemist, see tähendab madalama hinnaga kaupu nende kasvava majandusega riikide tarbijate jaoks ning see tähendab kapitali, tehnoloogiate, loovuse ja kaasaegsete juhtimisoskuste toomist kõnealustesse kasvava majandusega riikidesse.

On tõsi, et selline avanemise ja maailmamajandusega integreerumise protsess kindlustab nende kasvava majandusega riikide kasvu ja tugevnemise, võimaldades nende ettevõtetel kasvada, luua oma töötajatele väga vajalikku tööhõivet ning toota tooteid ja teenuseid ekspordiks, nii et nad saavad tekitada ja kindlustada oma ühisosa rahvusvahelises kaubanduses. Teisisõnu, avanemine tekitab avanemist; kaubandus tekitab kaubandust. Meie jõukus ja meie võimalused tekitavad võimalusi nende jaoks, kes elavad ja töötavad nendes kasvava majandusega riikides. Teisisõnu on see mõjus protsess, millest me räägime, ning just seda taotlebki turulepääsu strateegia, mille kohta meie raportöör nii suurepärase raporti esitas.

Kokkuvõtteks tahaksin öelda, et kui jutt on kohalikest hangetest, siis on muidugi oluline kasvava majandusega riikide ja arengumaade suutlikkust toetada ja julgustada, tarnides nende kohalikele riigihanketurgudele. Siiski, kui see tähendab nendes riikides riigihangete suuremat maksumust, kui see tähendab ebatõhusust, kui see tähendab läbipaistvuse puudumist ning mõistagi mõnedel juhtudel korruptsiooni riigihangete haldamisel, kes selle siis kinni maksab? Vastus on – kohalikud inimesed, kohalikud töölised ja kohalikud maksumaksjad kasvava majandusega riikides ja arengumaades, kes jaksavad neid kulusid suurivaevu kanda.

Sellepärast ongi oluline tuua kasvava majandusega riikide riiklikku riigihangete poliitikasse ja käitumisse avatus ja läbipaistvus. Polegi nii lihtne meeldida „vaelese väikesele” Euroopa Liidule, et ta rahule jääks.

Ignasi Guardans Cambó, raportöör. – Hr president, siin pole rohkem kuigi palju öelda. Lubage mul kõigepealt veel kord tänada kõiki neid, kes on mitte ainult täna, vaid sestpeale, kui läbirääkimised algasid, rikastanud

seda arutelu oma panusega, muudatustega ja isegi mitteametlike jutuajamistega, mida oleme pidanud, ja mille kõige tulemuseks on see lõplik tekst, mis pole mitte ühe raportööri, vaid kõigi kaasatute töö.

Olime hinnangute suhtes enamasti ühel arvamusel ning ma olin väga üllatunud mõnede kommentaaride toonist, mis kostsid selle täiskogu fraktsiooni Verts/ALE hulgast. Oleks väga huvitav, kui kõnealune kolleeg läheks ja vaataks vabakaubanduse tagajärgi kohapeal ning ühtlasi läheks ja seletaks keskmise suurusega ettevõtjale, ütleme näiteks Barcelona lähedal, kus mina elan, et see oli „koloniaalne lähenemisviis”. Võiksin loetleda nii palju äriühinguid, kes võitlevad võimaluse eest eksportida, kusjuures suur osa nende tegevusest sõltub ekspordist. Võib-olla meeldiks talle rääkida nende ettevõtete palgatöötajatele, et nad tegutsevad just nagu Euroopa kolonisaatorid, püüdes laiendada selle toote, mida nad toodavad, ekspordi turuosa, ning et kui Hiina tekitab tõkkeid, mis takistavad neil eksportida seda, mida nad toodavad, siis on mängus nende tökohad.

Need pole lihtsalt suured sõnad selle kohta, kuidas suured Euroopa äriühingud on kolonialistid, see on midagi märksa reaalsemat. Kuigi igapähele on õigus kujutada asju nõnda, nagu nad soovivad, pean ma ütleva, et mõte selle raporti kolonialistlikkusest tõepoolest üllatas mind ning võiks paljudele mu maa eksportijatele isegi koomilisena paista.

Siiski on selge, et üldiselt oleme me hinnanguga nõus, ning nagu komisjon ütles, on see miski, mille algatas nõukogu, võttis üle komisjon ning praegu toetab seda parlament, mis muidugi paneb meie õlgadele suure vastutuse, volinik, sest meil on ühine lähenemisviis. Lubage mul veel kord rõhutada, et see on dünaamiline protsess ja uus strateegia ning mõned elemendid on kahtlemata väga uued ja vajavad järgimist. Kui tohib, siis viitaksin raporti lõikele, mida rõhutas meie kolleeg ja mis teile kõigile nii väga meeldis: me kutsume „komisjoni üles muutma inimressursside määramise prioriteete Euroopa Liidu delegatsioonidesse ja lõpuks suurendama nende olemasolevaid inimressursse, nii et turulepääsu meeskondade loomist ja edukat toimimist oleks toetamas suurem arv töötajaid.” Muu hulgas on samamoodi õige ka see, mida raport ütleb väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kohta. Selles raportis on hulk uusi asju ning me soovime teile kõike head nende rakendamisel.

President. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub teisipäeval, 19. veebruaril 2008.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Tokia Saïfi (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Euroopa tööstuse konkurentsivõime tuleb asetada ühenduse tegevuskava keskmesse, kuna üksnes see võimaldab meil luua töökohti oskustöölisele, kindlustada Euroopa majanduskasvu, tagada Euroopa heaolusüsteemi ellujäämist ning tagada, et EL suudab jääda peamiseks kaubandusjõuks 21. sajandil.

Sellise konkurentsivõime säilimise tagamiseks on meil tarvis kehtestada turulepääsu tingimused, mis on ausad, õiglased ja vastastikused. Tegelikult on Euroopa turg üks avatumaid ja konkurentsivõimelisemaid maailmas tänu peamiselt vaba konkurentsi õigusele, mis garanteerib vaba ja ausa kauplemise ELi piires.

Sellest hoolimata seisavad Euroopa Liidu ees endiselt arvukad kaubandustõkked, kui tegemist on väliskaubandusega, sest Euroopa peamiste kaubanduspartnerite turud ei paku samasugust avatuse ja läbipaistvuse taset kui ühenduse turg. Seetõttu peame astuma edasilükkamatuid samme, et kehtestada vastastikused tingimused kolmandate riikide turule pääsemiseks, seda eriti kasvava majandusega riikides, ning kaubandust piirava tegevusega võitlemiseks. Me peame tegutsema kiiresti ja kindlalt, et tagada meie väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele täielik ja piiranguteta juurdepääs kõigile turgudele, eriti riigihangete sektoris.

27. Kaubanduse kaitsevahendite reform (arutelu)

President. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni teatis kaubanduse kaitsevahendite reformi kohta.

Peter Mandelson, komisjoni liige. – Hr president, mul veab, et saan täna õhtul õnnelikult vastata kahele teemale siin Euroopa Parlamendis. Mul on väga hea meel, et tulim tagasi Kiievisst siia, et seda teha.

Nii et lubage mul alustada, tänades Euroopa Parlamenti kutse eest ja võimaluse eest teha kaubanduse kaitseks järgmine avaldus. Tahaksin parlamenti tänada tema suure huvi eest selle toimiku vastu, mille tunnistuseks olid arutelud nii täiskogu istungil kui ka rahvusvahelise kaubanduse komisjonis.

2006. aastal nõustusid komisjon ja nõukogu vajadusega läbi vaadata Euroopa kaubanduse kaitsevahendid. Selle läbivaatamise eesmärk oli tagada, et Euroopa eluliselt tähtsad vahendid kaitseksid tema töötajaid ja ettevõtteid ebaausa kaubanduse eest ning jätkaksid töötamist võimalikult tõhusalt, võttes eriti arvesse dramaatilisi muudatusi maailmamajanduses, kus tegutsevad Euroopa ettevõtete ülemaailmsed turustusahelad ning kus Euroopa ettevõtete majandushuvide põimumine muutub vältimatult üha keerukamaks ning selle üle on raskem otsustada.

Pärast läbivaatamist ja avalikku konsulteerimist ning ühe kolleegi toel töötasin ma koos oma ametnikega ettepanekute kallal ELi kaubanduse kaitse-eeskirjade kohandamiseks, nii et need tõepoolest pakuksid ettevõtetele kättesaadavuse, läbipaistvuse ning kiiruse ja selguse paranemist. See pidi hõlmama näiteks paremat juurdepääsu dokumentidele ning rohkem abi väikestele ettevõtetele, kasutades kaubanduse kaitsemehhanismi ja kiiremaid ajutisi meetmeid.

Püüdesime ka suurema selguse poole, kavandades suunised ELi eeskirjade rakendamiseks kahes olulises valdkonnas. Esiteks kaalutlused, mille põhjal määrata kindlaks, milline toodangu tase väljaspool Euroopat diskvalifitseerib ettevõtte, nii et seda ei saa enam käsitada Euroopa ettevõtteks meie uuringute eesmärkide saavutamiseks ja kaubanduse kaitse alaseks hinnanguks.

Teiseks, seoses kaalutlustega, mida tuleks kasutada ühenduse huvide raames, mis võimaldab meil kindlaks teha, et kaubanduse kaitsemeetmed tõepoolest vastavad Euroopa Liidu laiematele majanduslikele huvidele – miski, mis nagu ma ütlesin, on muutumas aina keerukamaks ja raskemaks analüüsida, kui olukord pole just nii lihtne ega must-valge, nagu pealt võiks võib-olla paista, või muidugi nagu oli kaubanduse kaitsemehhanismide klassikalise tegutsemise puhul minevikus.

Nendes mõlemas valdkonnas on üldiseks eesmärgiks kodifitseerida kindlakskujunenud tavad, mis tekitaks selguse ja prognoositavuse ettevõtete ja otsuste tegemise osas vaidlustekitavatel juhtudel, millega meil on viimastel aastatel kogemusi olnud ning mis minu arvates tulevastel aastatel sagenevad, mitte ei vähene.

Milline teie seisukoht dumpinguvastaste meetmete heade või halbade külgede kohta ka on, mina mõtlen, et need on kasulikud asjad paranduste tegemiseks ning suuniste selgitamiseks ja väljastamiseks, et pakkuda teatavat kindlust ja prognoositavust neile, kes neid vahendeid kasutada kavatsevad.

Ettepanekute kogum nende teemade kohta peaks olema tasakaalustatud. See kajastaks arutelu kompromissi kõigi huvitatud osapoolte ja liikmesriikide vahel. Pole mingit mõtet ega kasu püüdest nihutada meie kaubanduse kaitsevahendite kujundamise ja toimimise raskuskeset ühe või teise arvamuse suunas Euroopa Liidus, mis puudutavad kaubanduse kaitset. On tarvis koostada ja kindlaks määrata tee, mis viiks laiemas mõttes kuldsel keskteel.

Kuigi meie katsetusi kujutatakse tihtipeale kui vankumist ühest äärmusest teise, võib selline mulje tekkida ainult inimesel, kes pole näinud meie esialgseid järeldusi ja ettepanekuid, sest niisuguses kogumis ei ole midagi, mis nõrgendaks meie võimet võidelda ebaausa kaubandusega, ega midagi, mis oluliselt muudaks meie kaubanduse kaitsevahendite toimimise alust.

Siiski on konsulteerimisel selgunud, et see on poliitiliselt tundlik küsimus ning tekitab jätkuvalt tundeküllaseid vaidlusi ja ma pean ütlema, et ka mõningaid lahkavarusi.

Pakett, mis tasakaalustab arutelul eri suhtumisi, ei saa minu arvates praegu vajalikku toetust leida ning oleks parem tugineda konsensusele kui püüda sobitada käesoleval ajal kokkusobimatuid seisukohti, milline sõnastuse täpsustamine ja milline reform peaksid aset leidma.

Poliitiline keskkond, milles seda teemat on arutatud, ei ole lihtne. Mõned väidavad, et ajal, mil me sunnime Hiina taolisi partnereid ausalt kauplema, et tohi me riskida isegi kujutlusega, et EL nõrgendab oma kaubanduse kaitset. Praegu sellist motiivi ega kavatsust ei ole, aga sellest hoolimata on mõned väitnud, et praegusel hetkel poleks kuigi tark riskida isegi niisuguse kujutlusega.

Peale selle on Doha vooru läbirääkimiste eeskirjad, eeskätt presidendi tekst, samuti muutnud rahvusvahelise kaubanduse kaitsevahendite keskkonna märkimisväärselt ebapüsivaks selle teksti üllatava ja ausalt öeldes vastuvõetamatu sisu tõttu. Ma ei arva, et Doha vooru presidendi tekstide seas on olnud veel mõnda, mis ärataks vähem toetust kogu WTO liikmeskonna seas kui presidendi praegune tekst eeskirjade kohta.

Kuid eelkõige on meie eesmärk tugevdada kaubanduse kaitsevahendite tegevuse ühtsust, et muuta need tulemuslikumateks, ning minu kui voliniku töö ei ole seda ühtsust nõrgendada.

Praegusel ajal on reaalsus, et selle ühtsuse kohta, mida mulle meeldiks näha, ei ole meie liikmesriikides piisavalt tõendeid. See ei tähenda, et arutelu üks pool oleks õige ja teine vale, lihtsalt mõlemad pooled peavad jätkama tööd, liikudes suurema konsensuse poole ning ausalt öeldes ka suurema solidaarsustunde poole nende vahenditega tegelemisel.

Sellise ettepaneku teen ma julgustuseks. Me jätkame praegu ebakindlate ideede arutamist ning kokkuleppe ülesehitamist, võttes appi oma kogemused.

Lõpetuseks teeksin ühe tähelepaneku. Surve, mida ülemaailmsed majandusmuutused avaldavad meie kaubanduse kaitsesüsteemile, jääb alles. See ei kao kuhugi; tegelikult hakkab see kasvama. Surve hakkab tugevamaks muutuma. Meie suutlikkus tegutseda tavalise konsensuse ja solidaarsuse raames muutub väiksemaks, mitte suuremaks, mis muudab üleüldiselt veelgi tähtsamaks, et kasvab komisjoni roll meie ühise tee leidmisel erinevate konkureerivate huvide ja seisukohtade vahel, mis ettevõtetal ja liikmesriikidel selle teemaga seoses on.

Usun, et tulevased juhtumid näitavad vajadust selguse järele ning näitavad vajadust teatavate suuniste järele, mida me alguses kavandasime. Küsimused, millega me seda läbivaatamist alustasime, jäävad kuue kuu pärast, aasta ja kahe aasta pärast endiselt alles, aga ma usun kindlalt, et omal ajal peab nendega tegelema hakkama.

Meie ülesanne on üheskoos leida majanduslikult ja poliitiliselt usutatavad vastused ning ka komisjon jätkab selle kallal töötamist.

Christofer Fjellner, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (SV) Tänan, hr Mandelson. Kui te viimati meie ees seisite, rääkisite te kaubanduse kaitsevahendite reformi vajadusest. Te rääkisite veendumuses, et üleilmastumine ja ülemaailmsed turustusahelad on muutnud kaubanduse kaitsevahendite eeltingimusi ning et seetõttu vajavad need ajakohastamist, et tõhusaks jääda ja ühenduse huvidega arvestada. Kõik, mida te siis ütlesite, on endiselt õige. Meil on vaja nende vahendite reformi.

Siiski on reformi läbiviimine sellest ajast saadik tohutult raskeks osutunud. Euroopa äriühingute vahel ja liikmesriikide vahel toimuvad märkimisväärsed konfliktid. Aga see ei vähenda vajadust reformi järele, otse vastupidi. Asjaolu, et kõik on niivõrd rikutud ning et näide näite järel näeme me samu lahingurivistusi samadel ettearvatavatel kaitseliinidel, näitab minu arvates, et me vajame muudatusi. Me vajame uut vaatenurka dokumentidele ja konsensust, mis meid ühendaks.

Praegu on reform edasi lükatud ja näib üpris kaugena. Kindlasti kahetsevad teised seda samamoodi nagu ma isegi. Kuid kasutu on vaielda, kelle süü see on, kas see on liikmesriikide süü, kas see on komisjoni süü või milline liikmesriik kaika kodaraisse viskas. Ksteise süüdistamine ei too midagi head.

Sest kuigi ettepanek on praegu peatatud, pole häid mõtteid tarvis maha matta. Me ei tohi seda küsimust unustada. Me peame jätkama selle arutamist ning keskenduma asjadele, milles oleme tegelikult kokkuleppele jõudnud. Ma arvan, et neid on päris palju. Jutt on läbipaistvusest ja avatusest. Jutt on arvatavasti ka selgematest eeskirjadest ning sellest, kuidas saaksime ühenduse huve kaitsta. Arvatavasti isegi sellest, kuidas ajakohastada ühenduse tööstuse mõistet.

Kuid see eeldab, et hoiaksime arutelu üleval ning jätkaksime vaidlemist ja kompromisside tegemist. Ma loodan, et teeme seda siin Euroopa Parlamendis. Ma loodan ka, et liikmesriigid ja komisjon hoiavad arutelu üleval.

Jan Marinus Wiersma, *fraktsiooni PSE nimel.* – (NL) Hr president, tahaksin alustada, tänades volinikku tema panuse eest ja ühtlasi aususe eest tema ees seisnud dilemmade piiritlemisel, kui ta kõneles oma kolleegide ja liikmesriikidega Euroopa Liidu kaubanduse kaitsemehhanismide reformist. See on üks asi ning mul on ka hea meel selle üle, et olite avameelne, öeldes, miks te ei saa kohe praegu ettepanekut teha, sest Euroopa Liidus on lihtsalt väga raske kokkuleppele jõuda, milline on praegu kõige õigem tee edasilikumiseks.

Volinik rõhutas veel ka seda, et on oluline leida viis ehitada sild nende riikide vahele, kes teenivad oma raha kas peamiselt kaubandusega või peamiselt toodanguga. Ma ise olen pärit kaubandusriigist Madalmaadest, kuid mõistan väga hästi muret, mis on laia tootmisbaasiga riikidel, näiteks Prantsusmaal ja Saksamaal, maailmakaubanduse arengu ja kaitse pärast. Nende jaoks on see ühtlasi vajadus kaitsta oma tööstust. Seega on väga tähtis leida see sild ning samuti on tähtis, et volinik tahab selleks erilisi jõupingutusi teha.

Ma arvan, et arutelu on see, mida me vajame. Me ei peaks kartma rääkida nende kaubanduse kaitsevahendite reformimise vajadusest, sest meie ees seisavad rahvusvahelise majanduse kiired muutused. Mille üle meil on siis vaja vaielda? Ma ütlen sihilikult „vaielda”, sest mul pole siin veel kõiki vastuseid. Meil on vaja vaielda

süsteemi läbipaistvuse üle, suurema paindlikkuse üle, mida on tarvis, parema määratluse üle, mis on õigupoolest Euroopa äriühing, ning sotsiaalsete ja keskkonnaaspektide üle, et kindlaks määrata Euroopa henduse huvid. Need on mõned punktid, mille üle meie kui Euroopa Parlament peaksime vaidlema ning mille suhtes me peaksime püüdma jõuda järeldustele, mida me siis saaksime jälle volinikuga vahetada.

Ma arvan, et praegu on isegi mu oma fraktsiooni jaoks liiga vara välja tulla väga konkreetsete ettepanekutega, kuidas kõik peaks kulgema. Tahan alustada arutelu reformi vajaduse üle ning seejärel mõelda, kuidas võime määratleda mõned valdkonnad, mille kallal tahaksime rohkem töötada. See nõuab ka minu fraktsioonis hulka vaidlemist, samamoodi nagu nõukogus ja komisjonis. Aga proovime. Olen volinikuga nõus. Võtku see kuus kuud, kaksteist kuud või kaks aastat, aga hakkame vähemalt aruteluga peale. Me ei saa lihtsalt ignoreerida fakti, et maailmas, sealhulgas ka maailmamajanduses, on käimas muutused ning meie kaubanduse kaitsesüsteemi tuleb kohandada neile muutustele vastavaks. See tundub mulle arutelu tähtsa alguspunktina ning mul on hea meel, et volinik on olnud nii avameelne probleemide osas, millega ta ise pidi tegelema.

Carl Schlyter, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (SV) Tänan teid, volinik. Arutelud on teie osavõtul alati nii lõbusad! Olen saanud ka kinnitust oma seisukohale, et aus kaubandus on parem kui vabakaubandus, ning muidugi sellele, et nõrgema partneri vastu ülesnäidataval solidaarsusel põhinev kaubandus on palju olulisem kui vormiliselt aus ja vastastikune kaubandus.

Kuid läheme nüüd kaubanduse kaitsevahendite, kaubandus- ja arenguindeksi juurde.

Mis puutub ülejäänusse, siis võib-olla peaksime üksteise raamaturiidid üle vaatama ning võib-olla aru saama, mis on vahel tassikese rooibose tee taustaks? Vastasel korral võite tulla minuga kaasa, kui muutun vastupidiselt soovitusel poliitiliselt aktiivseks ja lähen kohtuma oma tänavalastega Brasiilias.

Kuid tagasi kaubanduse kaitsevahendite juurde. Mis on Euroopa ettevõtlus? Seda on praegu raske kindlaks määrata ning seetõttu võib olla raske ka mõistet kohaldada. Milline huvi on tõeline ühenduse huvi? Tarbijad? Vabatahtlike organisatsioonid? Väikesed ettevõtted? Suured äriühingud? Seda pole sugugi kerge määratleda, mis tähendab, et praegu on raske kohaldada ka vahendit, välja arvatud teatavatel selgetel juhtudel.

Kõige selle jaoks, mis täielikult puudub, on oma mõõde, ning ma arvan, et oleks tohutult huvitav, kui suudaksite selle juurde tagasi pöörduda oma uusi ettepanekuid esitades. Kas keskkonnareostust ja sotsiaalset dumpingut ei peaks mitte võrdsustama otsese dumpinguga? Mis vahet seal on, kas äriühing rikub keskkonnakaitse eeskirju või ühiskondlikke sätteid miljardi euro väärtuses või saab miljard eurot riigiabi? Oleks huvitav pidada arutelu WTOga ning vaadata, kas jõuame sellest küsimusest kaugemale.

Helmuth Markov, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Hr president, volinik, kui päris aus olla, siis on mul hea meel, et teie poolt ette pandud kaubanduse kaitsevahendite reform läbi kukkus. Te üritasite kaubanduse kaitsevahendite reformi tagant tõugata, võttes üles selle ülemaailmse Euroopa strateegia reformimise. Isegi kui eeldame, et see reform oleks võinud kasulik olla, on üpris selge, et meil on tarvis neid vahendeid parandada, kuni neist kasu on, selle asemel et need hoopis kõrvale heita. Siiski oli see viimane eesmärk teie 2007. aasta novembri teatise sihiks. Te läksite mööda suurest enamusest, kes pooldas kehtiva süsteemi säilitamist, kui ainult tilluke vähemus oli selle säilitamise vastu ja järk-järgulise kaotamise poolt. Viis, kuidas reformiprojekt on komisjoni tasemel seisma pandud, näitab, et suur enamik liikmesriikidest ja paljud meie enda kolleegidest ei pea neid ettepanekuid vastuvõetavateks ning et nad on tegelikult käima pannud väikese, kuid väga hääleka lobitöö.

Kellel oleks sellest reformist kasu olnud? Mitte Euroopa tööjõul, kellel on oht oma töökohad kaotada, sest suured äriühingud on suutnud ära kasutada teie paljukiidetud suhtelisi eeliseid kasvava majandusega riikides. Mitte töölistel nendes riikides, kes peavad taluma vastuvõtmatuid töötingimusi, ja kindlasti mitte Euroopa ettevõtetel – ning ma kõnelen kui ettevõtja – mis juhivad oma tootmistegevust vastavalt kehtivatele Euroopa õigusaktidele ega kavatse saata oma kasumit kiiresti kasvava teatavatesse kolmandatesse riikidesse, kurnates nende viletsaid keskkonna- ja sotsiaalseid standardeid.

Neil ettepanekutel polnud midagi tegemist aususe ja õiglusega ülemaailmsetes kaubandussuhetes ega äriühingute vahel. Tegelikult oleksid peamisteks kasusaajateks olnud suured importijad, kes on loomulikult pahased iga katse peale nende kuritahtlike tavasid piirata. Kasusaajateks oleksid olnud suured hulгимүүйјјад ja turustajad, kes tarbijate huvid jalge alla tallavad ning eelistavad maha vaikida fakti, et tarbijadki on töötajad, kodanikud ja maksumaksjad. Kasusaajateks oleksid olnud need Euroopa Liidus, kelle peamine mure on nende kasumid ja kes unustavad, et EL peaks eeldatavasti arenema kõigepealt ja peamiselt vastastikuse solidaarsuse ja toetuse vaimus.

Praegu paigas olev kaubanduse kaitsevahendite süsteem ei ole täiuslik, kuid see töötab kõige paremini, võrreldes teistega üle kogu maailma. Muuseas, see ei ole ainult minu arvamus; teie seal komisjonis võtsite 2006. aastal ette uurimuse, millega jõuti samale järeldusele. Peaksume ootama ja vaatama, millised arengud toimuvad Maailma Kaubandusorganisatsioonis, enne kui hakkame selles valdkonnas mingeid uusi reforme tegema. Selline reform peaks pigem arvesse võtma, mida teevad meie kaubanduspartnerid, selle asemel et ühepoolselt loobuda mõnest õigusmehhanismist, mis meid dumpingu vastu kaitseb: muuseas õigusmehhanismist, mis põhineb rahvusvaheliselt heakskiidetud eeskirjade kogumil.

Kahjuks pean lisama, et ma ei saa heaks kiita komisjoni teguviisi kaubanduse kaitsevahendite rakendamisel 2007. aastal. Paljud liikmesriigid ja muud sidusrühmad on protestinud, et komisjoni poolt kavandatud muudatused jõustati enne, kui nõukogu ja parlament said üldse võimaluse nende kohta mingile arvamusele jõuda. Kaubanduse peadirektoraat on viimastel kuudel omal algatusel üsna lihtsalt katkestanud mõnede institutsioonidevahelises koostöös kehtestatud põhimõtete järgimise. Selle tulemusel ei ole algatud absoluutselt mitte ühtegi uut juhtumit. Ma võin ainult loota ja ma palun teil seda kinnitada, et selline koostöö stiil komisjoni ja parlamendi vahel ei jätku ka tulevikus. Tahaksin teid samuti paluda esitada olulisi ettepanekuid kaubanduse kaitsevahendite raamistiku kohta enne rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ning pidada parlamendiga tõsiseid arutelusid enne nende vahendite jõustamist.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Hr president, volinik, viimastel päevadel ja nädalatel on see küsimus mõnede inimeste jaoks juba liig olnud. Komisjonis said mõned peaaegu südamerabanduse, kui lugesid raporti esimest projekti.

Komisjon peatas algatuse, sest teie, volinik, olite nähtavasti liiga hõivatud ülesandega koostada reformiettepanek, mis suudaks saada enamuse toetuse. Meie parlamendi administratsioon oli liiga hõivatud ja pani tänase arutelu päevakorda absurdse pealkirja all „Komisjoni teatis – kaubanduse kaitsevahendite reform”, kuna sõnavõtjate nimekiri ütleb „Tarbijakaitsevahendite reform”, mis ei ole kah palju parem. Publiku rõdu vaadates tundub, et ka pealtvaatajad on liiga hõivatud ning on toimetanud ennast restorani või koju läinud. Ehk jälgib keegi meid vähemalt Interneti kaudu ning loodetavasti säilitame ülevaate ka siin istungisaalis.

Leian ülimalt kahetsusväärse olevat, et komisjon ei ole suutnud koostada reformiettepanekut, mis võiks saada enamuse toetuse. Praegu pole seda tüüpi reformiks kindlasti õige aeg, aga keegi siin poleks osanud kahtlustada, et reform võiks nii haledasti läbi kukkuda.

Mis on praegu tähtis? Kõigepealt, kas komisjon teavitaks parlamenti õigel ajal oma kavatsusest see reform uuesti üles võtta ja kaasaks meid igal etapil? Las ma juhin teie tähelepanu eriti Lissaboni lepingu kohasele kaasotsustamisõigusele.

Teiseks, kas nüüd tehakse mingi reform ära tagaukse kaudu, ilma nõukogu ja parlamendi otsuseta? Või tahate teie, volinik, tõepoolest – nagu just äsja öeldi – üritada usaldust taastada? Kaubanduse kaitsevahendeid peab kohaldama kehtivate eeskirjade ja tavadega kooskõlas.

Kolmandaks, miks olete töötajatega seotud muudatused asjaomases talituses ette võtnud just praegu? Järgmistel nädalatel hakkame me komisjoni ja kaubanduse peadirektoraadi tegevust väga hoolikalt jälgima.

Erika Mann (PSE). – (DE) Hr president, volinik, teie ülesanne ei ole kindlasti kerge. Teil on üks keerulisemaid portfelle, millega tegelda. Kaubanduse/väliskaubanduse valdkonnas on esile kerkinud täiesti uued väljakutsed. Oleme ülemaailmastumisest juba aastaid rääkinud, aga arvan, et hakkame alles nüüd aru saama, mida see tähendab.

Oma kuulsas Berliini kõnes, Churchill'i loengus, te ütlesite, et Euroopa on uuteks väljakutseteks valmis ning et sõja lõpust saadik on väljakutsed muutunud, sest tugiraamistikuks pole enam Berliin või Pariis, vaid Mumbai, Shanghai ja kasvava majandusega riikide teised tähtsamad linnad. Me jagame teie arvamust. Teil on täiesti õigus. Näeme seda samamoodi nagu teiegi. Me näeme väljakutseid, millele Euroopa Liit peab uues rahvusvahelises ja ülemaailmses kontekstis vastu astuma. Hiina on päriselt olemas. Hiina pole ainult müüt või kujutelm; Hiina on meie kõigi jaoks muutunud tegelikkuseks ning ta on muutuste sümbol. Küsimus on, milliseid järeldusi me sellest teeme? Teie tegite järelduse, et peame muutma vahendeid. Te jõudsite järeldusele, et peame väljakutsetele vastama, võttes vastu kaubanduse kaitse alaseid õigusakte või muid dokumente.

Mu fraktsioon ei ole kokkuvõtlikku vastust leidnud, kuid kindlasti on meil palju muid kahtlusi. Nagu te kuulda võite, jagatakse neid kahtlusi ka siin täiskogul. Meil on kahtlused, sest need kaitsevahendid on oma väärtust tõestanud. Kaitsevahenditel on teatav paindlikkus. Neid saab tõlgendada erineval moel. Need saavad

erinevaid tootmishuvisid arvesse võtta ja need saavad ühenduse huvisid erineval moel tõlgendada. Kontrolle saab korraldada erineval moel ning alati ei ole need perfektsed.

Muide, ma tean, et te pole teinud palju vigu. Ma ise oskan leida kaks punkti, mille puhul hinnangu andmine valesti läks, aga ma arvan, et see võib samamoodi juhtuda ka uute vahenditega. Kuhu me siis liigume? Te ütlesite, et tahaksite jätkata sama teed ning et tahaksite jätkata konsultatsioone. Te pole ust veel kinni pannud. Kuhu see tee peaks meid siis viima? Kuhu peaksid konsultatsioonid meid viima? Kuidas te tahaksite läbi viia konsultatsioone selle täiskoguga siin ja vastutava komisjoniga? Need on kolm küsimust, mis tulevad pärast neid, mida on küsinud mu kolleegid. Oleksin väga tänulik teilt mingit infot saades, nii nagu saan iga päev elektronkirju. Kas teie peadirektoraadis toimuvad muutused on selle märgiks, et üritate ümberstruktureerimist, pidades silmas oma edaspidist teabevahetust? Kas selle märgiks on tehnilised muudatused, mis on teie peadirektoraadis nähtavasti tulemas? Kas kaubanduse kaitsevahendite rakendamata jätmist 2007. aastal võib samuti pidada millegi märgiks või on see kõigest kokkusattumus ja mängus on mingid muud tegurid?

Tokia Saïfi (PPE-DE). – (FR) Hr president, komisjon on otsustanud kaubanduse kaitsevahendite reformi projekti edasi lükata ning, volinik, ma tervitan seda tarka otsust, kuna see aitab jätkata võitlust ebaausa konkurentsiga. Need vahendid on kahtlemata rahvusvahelise kaubandussüsteemi oluline osa, sest need tagavad, et äriühingud ning eriti väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted, mis on dumpingu esimesed ohvrid, oleksid suutelised tegutsema ausa ja stabiilse konkurentsi keskkonnas, mis omakorda tagab elujõulise majanduse.

Seepärast kordaksin ma, mida ütles hr Verheugen eelmise nädala lõpus tekstiilikonverentsil Milanos: „Kaubanduse kaitsevahenditest on kasu meie tööstuste konkurentsivõimele ning neid ei saa iialgi pidada proteksionismi vahendiks.” Ma usun tõesti, et sellega on kõik öeldud. Need vahendid ei ole varjatud moodus ühenduse tööstuse kaitsmiseks rahvusvahelise kaubanduse vaba liikumise eest, vaid pigem on need mõeldud oma konkurentsivõime parandamise viisina, kehtestades normaalsed konkurentsitingimused siis, kui neid on tarvis.

Seetõttu ei juhtu nende vahendite rakendamise nõrgendamisel, et suudaksime Euroopa Liidu kaubanduspoliitikat maailmamajanduse muutustega paremini kohandada. Tegelikult otse vastupidi, sest tootjate huvisid nõrgendatakse ning võetavad meetmed võivad kaudsel moel julgustada tootmisettevõtete ümberpaigutamist ning meie uurimis- ja innovatsioonikeskuste migreerumist.

Euroopa peab tänapäevases ülemaailmastunud maailmas mängima kaitsja rolli. Kui tahame konkurentsivõimeliseks jääda, ei tohi me partneritega suhtlemisel oma kaitset vähendada, kuid peame ausa ja õiglase rahvusvahelise kaubanduse eeskirju austama.

Kader Arif (PSE). – (FR) Hr president, volinik, daamid ja härrad, see, mida just praegu öeldi, näitab, et teie ettepanek oli vähemalt vaieldav. Alguses polnud siiski mingit vaidlust. Komisjon käivitas sõltumatu uuringu ja avaliku arutelu, mis mõlemad näitasid, et kehtiva süsteemi tõhususe ja püsivuse suhtes on laiapäoline konsensus. Ainus parandus, mida erinevad kaasatud osalised püüdsid, oli suurem läbipaistvus, suurem kiirus ja parem juurdepääsetavus väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks.

Siiski algatas komisjon seda tegelikult varjates reformi, mis selle loonud opositsiooni ajalukku viib. Ametiühingud ning ka äriühingud koos enamikuga nõukogu liikmetest protestisid kava vastu, mis ohustas liidu suutlikkust ennast ebaõiglase kaubandustava vastu kaitsta.

Komisjon võttis oma ettepaneku tagasi ja mul on selle üle väga hea meel. Lähenemisviis, mida see eelistas, oli tegelikult ohtlik ning külvas killustumise seemneid. Tasub rõhutada, et komisjoni roll on tagada liikmesriikide vaheline solidaarsus ning austada erinevaid olemasolevaid huvisid, mitte olla killustajaks, mängides välja tarbijaid töötajate vastu või importijaid tootjate vastu. Volinik, kas võin teile meelde tuletada, et mis tahes reformiprojekt vajab kaht asja: see peab arvesse võtma tema enda tehtud uuringute soovitusi ja tulemusi ning see peab eelnevalt teavitama täiskogu liikmeid siin täpselt suunast, mille ettepanek võtab, eriti kui asi jõuab selle kõige vaieldavamate aspektideni.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Hr president, volinik, ühe minuti jooksul jõuan ma üksnes hr Mandelsoni õnnitleda otsuse eest kaubanduse kaitsevahendite läbivaatamist mitte jätkata.

Kujutlege seda mäslavate jõgede süsteemina, kus on rida tamme. Lüüside tööd juhitakse vastavalt ühiseeskirjadele. Kas on vastuvõetav otsus muuta ühte tammidest, ilma et kõik teised teeksid sedasama, lihtsalt sellepärast, et mõnede arvates vesi tänavu talvel nende kodudeni ei ulatu? Kaubanduse kaitsevahendite eeskirjade ühepoolne muutmine tähendaks tammi nõrgendamist, et poleks tarvis jännata lüüsidega. Mitte

seda ei vaja Euroopa ning komisjon tegi hästi, võttes arvesse väga selget sõnumit, mis talle saadeti siit täiskogult, aga samuti ka ametiühingutelt, Euroopa tööstuselt ja enamikust liikmesriikidest.

Vabakaubandus ei suuda ellu jääda, kui seda juhtivad eeskirjad on hävitatud. Siiski, neid eeskirju tuleb ajakohastada ning kaasata universaalsed väärtused, näiteks korralike töökohtade, keskkonna ja kliima ning rahvatervise kaitse. Just selles suhtes, ja mitte üheski teises, peab Euroopa kasutama oma poliitilist mõjujõudu ja kaubanduslikku tugevust kahepoolsetes lepingutes maailma peamiste tootjatega. Ksnes vastastikuse tegevuse ning kaasaegsete ja universaalsete eeskirjade abil suudab kaubandus aidata parandada mitte üksnes kodanike elutingimusi väljaspool Euroopat ja maailmas tervikuna, vaid ühtlasi ka nende Euroopa töötajate ja ettevõtjate elutingimusi ja püsijäämist, kes tahavad jätkata Euroopas elamist ja tootmist ning sealt eksportimist.

Just seda oodatakse volinikult, kes esindab Euroopat maailma areenil. Palju õnne, hr Mandelson.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Hr president, volinik Mandelson väljendas heameelt, et viibib siin kahel arutelul, ning ka minul on üpris hea meel, sest taotleksin mõningaid selgitusi tema väga kasuliku vastuse kohta seoses WTOga ning ma tänan teda selles sisalduva üksikasja eest.

Ta oletas, et kuulujutud põllumajandusega liiga kaugele jõudmise kohta tulevad väga väikeselt huviringkonnalt; mina oletaksin, et need inimesed (eeldan, et kõneleme praegu liri põllumajandusettevõtjatest ja -ettevõtetest) on tavaliselt hästi teavitatud, ning ma arvan, et tahan veel enne keskööd selgusele jõuda selles, et neil pole õigus – ma loodan, et neil pole õigus – ja et see, mida teie meile täna õhtul räägite, on fakt. Märgiksin ära ka teie kommentaari seoses WTO mittepõllumajandusliku küljega. Te juba avaldasite kahetsust teksti üle, mis seal selle kohta on.

Mu tegelik küsimus on, lähtudes teie kommentaaridest WTO ja vabakaubanduslepingute kohta, kas olete praegu vähem kindel kui mõnel muul ajal, et jõuate WTOga kokkuleppele? See on natuke liiga otse küsitud, aga vastusest võiks abi olla.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Hr president, meie ees on dilemma vabakaubanduse ja ausa kaubanduse vahel; vabakaubandusse me usume ja ausat kaubandust on rikutud. Kui õiglusest kinni ei peeta, siis peame vähemalt ajutiselt kaitsma neid, kes tegutsevad õiglasel moel.

Tahaksin esitada Poola valitsuse seisukoha, mis on praegusel hetkel reformi vastu, öeldes, et Caspary raportis mainitakse, et meile jätkus sellest, mis meil oli. Miks see nii on? Oletatakse, et mõnedel riikidel on näiteks Hiinas asuvaid äriühinguid. Ning kaitse võiks tähendada, et neid eelistatakse rohkem kui Euroopa riikides asuvaid äriühinguid, nii et see pole aus. Arvan, et tekstiili vabakaubandus andis meile 2005. aastal õppetunni ning et peaksime nüüd uuele reformile lähenema väga targasti. Ma loodan, et volinik teeb omalt poolt kõik, et see hästi läheks.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr president, kaubanduse ulatus on majandusarengu taseme näitajaks. Suuremahuline eksport on arenenud majanduse tunnusjoon, kuid see tänav peaks olema kahepoolse liiklusega ning import liikuma ka vastassuunas. Kui liikumine on ülekaalukalt ühesuunaline, viib see tasakaalustamatuseni, partnerluse puudumiseni ning kasvava lõheni arengutasemes. Sellepärast on hädavajalik kehtestada teatavad põhimõtted, mis aitaksid määratleda asjakohaseid kvaliteedistandardeid ja eeskirju, luues sellega stabiilsuse ja partnerluse kaubandusvaldkonnas.

Liiga tihti juhtub, et kõneleme vastastikusest solidaarsusest ja võrdväärsusest, kui tegelikult on meil plaanis kaitsta oma riiklikke huve nende vastu, kellega meil on ühisosa. Samuti juhtub liiga tihti, et soodustame ekspordi arengut ning investeringuvõimalusi teatavates riikides, kontrollimata, kas seal austatakse demokraatlikke põhimõtteid ja inimõigusi, rääkimata keskkonnanõuete, palgataseme ja sotsiaalkaitse olukorrast. Kaubanduse kaitsevahendid peavad sätestama õigluse ja võrdsed võimalused.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Hr president, volinik Mandelson, tänan teid siira selgituse eest, miks teil pole selles asjas edu olnud. Kui kuulan mõningaid oma kaasliikmeid, siis kuulen, et neil on hea meel, et teil ei ole kaubanduse kaitsevahendite reform õnnestunud, ja ma arvan, et see on sellepärast, et nad kardavad, et muudate need ära. Ma pole küll kuulnud seda öeldavat, aga kas poleks palju ausam öelda, et olete ehk olnud liiga ambitsioonikas, et olete tahtnud minna reformidega liiga kaugele. Vihjan eelkõige tööstusriikide ja kaubandushuvide vahelise tasakaalu reformile.

Kuna reform edu ei saavutanud, ei suuda me nüüd väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete huvides rakendada mitmeid vajalikke muudatusi, mis on saanud laialdase toetuse. Pealegi tulevad ka vajalikud muudatused seoses läbipaistvuse, kiiruse ja vahendite kättesaadavusega, mida laialt toetati, kahjuks alles järgmise kahe

aasta jooksul. Kas saame leida mooduse tagamaks, et need muudatused kindlasti sisse viiakse ja et me kaugemaleulatuvaid ettepanekuid mõnikord korralikult arutaksime.

Kader Arif (PSE). – (FR) Hr president, volinik, kui te kaalute algversiooni lähedast uut reformiprojekti, siis kuidas te ette kujutate WTOs poliitika kaitsmist, mis karistab dumpingut, kui sellega tegelevad välismaised äriühingud, kuid peab seda vastuvõetavaks, kui sellest on kasu Euroopa äriühingutele? Probleeme ei tekita mitte teadmatuse, kes Euroopasse jõudvaid kaupu toodab, vaid pigem see, kas neid eksporditakse ausatel ja õiglastel tingimustel. Me ei saa vastuvõetavaks pidada, et äriühinguga, mis nimetab ennast Euroopa äriühinguks ja praktiseerib dumpingut, ei juhtu midagi lihtsalt sellepärast, et ta teie uue määratluse kohaselt on Euroopa äriühing.

Eeldades, et seda arutelu peetakse mitmepoolsel tasemel, võiks lisaks isegi küsida, miks mitte olla veelgi visionaarsem ning lisada kaubanduse kaitsevahendite kohaldamisalasse ka ühiskondlik dumping ja keskkonna reostamine? Euroopat teeniks hästi ja tuleks talle suuresti kasuks, kui ta oleks selle sõjakäigu avangardis.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Volinik, lisaks varem küsitud küsimusele ja varem tehtud kommentaarile pean ma ütleva, et Euroopa osas on tekstiilmaterjalide ja jalatsitega seoses uuritud juhtumid toonud eriti minu kodumaale muutusi, mis on ära hoidnud igasuguse tööpuuduse. See polnud siiski mingil juhul proteksionistlik liikumine ning asjaomased äriühingud on kolinud ja viinud oma vabrikud Euroopast välja ning loovad nüüd töökohti nii Euroopas kui ka siit väljaspool. Selle poolest oli see üks huvitav liikumine.

Siiski paistab, et komisjon sellele vaatamata 2007. aasta jooksul mingeid uusi juhtumeid ei algatanud.

Seetõttu tahan teilt küsida järgmist: kas komisjoni kavatsus oli uusi juhtumeid mitte algatades (mitte Portugalis, vaid teistes riikides), mitte algatades mis tahes dumpingu- või subsiidiumidevastaseid uurimisi, ära oodata käesoleva läbivaatamisprotsessi otsused või oli komisjoni kavatsus kalevi alla panna need juhtumid, mida ta oli juba uurima hakanud? See on mu küsimus teile.

Peter Mandelson, komisjoni liige. – Hr president, kardan, et ma ei taibanud üldse viimase mulle esitatud küsimuse tõlgendust. Tabasin ainult selle viimase osa, mis näis oletavat, et oleme ajutiselt katkestanud kaubanduse kaitsevahenditega seotud tegevuse ning et me ei algata ega uuri enam juhtumeid.

Ma ei saa päris hästi aru küsimuse eeldusest, sest kaubanduse peadirektoraadi veebisaidile heidetud pilk võiks pakkuda liikme soovitud teavet juhtumite kohta, mida on hiljuti algatatud ja uuritud ning mille kohta on tavalises korras tehtud ettepanekud.

Ma ei kurda süüdistuse üle, et olen olnud liiga ambitsioonikas – see on kriteerium, mille jaoks ja mille kohaselt ma oma tööd teen. Kui volinikul pole ambitsioonikust, siis hinnatakse teda üpris madalate standardite kohaselt, ma arvan. Mina pole siiski piisavalt ambitsioonikas, et kohe avasüli vastu võtta mu sõbra hr Schlyteri ettepanek liikuda edasi oma suutmatusest teha ettepanek kaubanduse kaitsevahendite konsensuslikeks reformideks, mis on suunatud tootmisdumpingu madala hinna vastu, uuele kontseptsioonile orgaanilise või ökoloogilise dumpingu kohta. Ma arvan, et keskendumine endiselt esimesele, enne kui suunata oma tähelepanu viimasele, kuid loodan, et ta ei pea seda märgiks minupoolsete ambitsioonide puudumisest, vaid ainult suurepärasest reaalsustajust.

Hr Caspary paistis arvavat, et ta on pettunud ettepaneku esitamatajätmise üle. Noh, ma suudan tema pettumust mõista, aga ma pole tõesti kindel, et isegi Euroopa Parlament oleks üles näidanud suuremat suutlikkust jõuda lihtsale konsensuslikule seisukohale, milline reform siis ikkagi peaks aset leidma, mida liikmesriigid oleksid võimelised teostama.

Hr Arif arvas, et mu motiiviks on tarbijaid töötajate vastu ja importijaid tootjate vastu välja mängida. Ma ei mängi mitte kedagi mitte kellegi vastu välja – see lihtsalt on tegelik maailmas nii, et inimestel on erinevad huvid ning erinevad seisukohad ja erinevad vajadused. Ma kardan, et me ei ela ometigi ideaalses sotsialistlikus ühiskonnas, kus kellelgi pole erinevat seisukohta, kellelgi pole erinevaid vajadusi ja kellelgi pole erinevaid huvisid. Ma kardan, et me tegutseme tegelikus maailmas ning peame leidma oma tee läbi nende huvide ja vajaduste ning jõudma ausale ja õiglasele ning vastuvõetavale tulemusele oma katsetega neid poliitikaide läbi suruda.

Arvan, et hr Manni arusaam nendest dilemmadest, mille ees me kõnealus poliitikavaldkonnas seisame, on väga realistlik. Mitte et ma oleksin taotlenud suuremat paindlikkust kui niisugust. Mida ma selle läbivaatamisega taotlesin, oli saada kaubanduse vahendite kogum, mis poleks oluliselt erinev või muudetud, võrreldes sellega, mis meil praegu on, kuid mis tegutseks selgelt arusaadavas raamistikus, mis oleks selgelt etteaimatavad ja selgelt õigustatud ning tasakaalustatud oma mõjus igasugustele erinevatele äriühingutele,

mis kauplevad aina erinevamateks muutuvates tingimustes 21. sajandi maailmamajanduses. Ja ma ei vabanda sellepärast, et seda tegin.

Tahaksin lihtsalt lõpetuseks öelda, tegelikult vastuseks hr Markovile: jah, arvatavasti on kogu asja täpne kokkuvõte, et kaubanduse kaitsemehhanism, mis meil on, ei ole küll parim, aga ta on see, mis meil on. Ma arvan, et see on meie süsteemi aus kirjeldus.

Küsimused, mida ma esitasin ja mis jäävad ootama, et neile vastataks, ei käinud selle kohta, kas meie süsteem on parim – arvatavasti see ei ole, aga kahtlemata on see süsteem, mis meil on, ja see on küllaltki kasutamiskõlblik. Ma pidin küsima, kas niisugusena nagu praegu jääb see kasutamiskõlblikuks ka tulevikus? Kas tulevikus muutub see Euroopa äriühingute seas üha vaieldavamaks ja vaidlustatavamaks? Kas see sobib kasvava hulga Euroopa äriühingute muutuvate tootmismudelitega ja turustusahelatega; äriühingutega, mis muutuvad üha rahvusvahelisemateks ja jätkavad seda suuremal määral kui kunagi varem. Need on minu esitatud küsimused. Neile pole küll veel rahuldavalt vastatud, aga ma arvan, et vastused tuleb leida ja me peame jätkama nende otsimist.

President. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

David Martin (PSE), kirjalikult. – Sellest on möödas kümme aastat, kui kaubanduse kaitsevahendid läbi vaadati. Need vajavad ajakohastamist tagamaks, et need jäävad asjakohaseks selles ülemaailmses kaubanduskeskkonnas, kus ELi äriühingud tegutsevad.

Avatud turud on kõigile kasulikud ja peaksid olema meie eesmärgiks, kuid on tõsi, et kaubanduse kaitsemeetmed jäävad endiselt vajalikeks, et meid ebaausa kaubanduse eest kaitsta. Otsustamisel, mis on ebaaus kaubandus, peame siiski arvesse võtma ka laiemaid ühenduse huvisid kui praegused eeskirjad lubavad ning hoiduma kahjustamast Euroopa riike, kellel on ülemaailmsed turustusahelad. Peame ka kindlad olema, et miljonite tarbijate huvid pandaks täpselt kaalule väheste tootjate mõnikord kitsarinnaliste huvide vastu.

Ma loodan, et komisjon leiab poliitilise keskkonna varsti sobiva olevat, et kaubanduse kaitsevahendite reformimise kohta uuesti ettepanekuid teha.

28. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

29. Istungi lõpp

(Istung lõpetati kell 23.10)